

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 60 • februar 2017 • letnik XIV • ISSN -1581-7156

Na osrednji občinski proslavi ob dnevu samostojnosti in enotnosti se je predstavil tudi MePZ DU Beltinci pod vodstvom Matije Horvata

Murska Percussion pod vodstvom Denisa Dimitrića s plesalko Viktorijo Hartman Adjei na osrednji občinski proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku

Na koncertu Vlada in Milana Kreslina smo slišali veliko novih zgodb iz gostilne Central

Perspektivni športniki Kaja Marton, David Novak in Maša Vnuk ob prejemu priznanj iz rok župana Milana Kermama in predsednika ŠZ Beltinci Andreja Pozderca

Dobro obiskana predstavitev novo odkritega arhivskega gradiva in razstave o beltinskih plemičih v organizaciji ZTK Beltinci

Direktor Pokrajinskega arhiva Maribor Ivan Fras, predsednik UO ZTK Beltinci Nikolaj Szepessy, dr.med., mladi rodoslovec Gregor Kovač in doc.dr. Andrej Hozjan iz Univerze Maribor

Spoštovane občanke in občani

Za nami je kulturni praznik, ko se spominjamo našega največjega pesnika vseh časov. Pesmi, ki jih je pisal France Prešeren, so še kako aktualne tudi danes. Dan kulture, kot ga imenujemo, naj bi bil spomin na tega moža, obenem pa dan, ko se v večji meri posvečamo kulturi. Dela prost dan in obeležitev praznika tako na državnem kot tudi na lokalnih nivojih bi naj bilo tisto, kar smatramo kot kulturno dogajanje. Ne zavedamo pa se, da je kultura tudi naš vsakodnevni dialog, kultura na področju sobivanja v lokalnem okolju, odnos do narave, do vsega živega, kar obstaja pri nas in okoli nas, kultura obnašanja v prometu. Vsakodnevno beremo o grozodejstvih, ki se dogajajo v ožji in širši okolici. Vse to je drugačna slika, kot jo želimo prikazati na praznovanjih in proslavah. Zato je prav, da se vprašamo, ali je en dan, posvečen kulturi, res dovolj, ali pa bi morali kulturno razmišljati ves čas.

Kar krepko smo že v letu 2017. Še ne dolgo nazaj smo nazdravili novemu letu, in že sta minila prva meseca. V mesecu marcu se bomo spomnili še naših žena, mater, deklet ob mednarodnem prazniku žena kot tudi vseh staršev ob materinsko starševskem dnevu. Tudi ta praznika sodita v prebujajočo

pomlad, kajti novo življenje se začne v družini in izhaja iz matere. Narava nas razveseli s svojim začetkom rasti tako kot otrok, ki se rodi iz matere. Smisel tega praznika ni v dragih in prestižnih darilih, ampak v skromnih pozornostih in spoštovanju, ki naj ne bo enodnevno, ampak nenehno.

V tem času smo na seji občinskega sveta sprejeli proračuna za leti 2017 in 2018. Tako smo začrtali naloge in investicije, ki bodo prioriteta v teh letih. Želja in potreba je seveda veliko. Verjamem, da smo zajeli tiste najpomembnejše, ki se naj v teh letih realizirajo. Prioriteta je dovoz v obrtno industrijsko cono Beltinci, saj se bo uporabljal tudi za dostop kmetijske mehanizacije za obdelavo njiv na tem delu Beltincev. To bo pomenilo tudi razbremenitev Kmečke ulice.

Načrtovanih je več investicij po posameznih krajevnih skupnostih, ki so bile usklajene tako na odborih kot tudi na seji predsednikov krajevnih skupnosti. Lahko povem, da je proračun naravnano tako, da zasleduje vlaganja v celotni občini v naslednjih letih. S tem bomo izpolnili obljubo, dano na začetku mandata, da v vsaki krajevni skupnosti realiziramo investicijo, ki je pomembna

za posamezno vas in je opredeljena kot prioriteta.

Mogoče je dobra novica, ker nam vlada v letošnjem letu namenja nekaj več sredstev za delovanje občin v obliki glavarine. Vendar je potrebno povedati, da je ta znesek še vedno prenizek oziroma pod tistim, predvidenim v zakonodaji. Država nalaga občinam vedno več nalog in obveznosti, ki nas bremenijo tudi finančno, obenem pa ne zagotovi dodatnih sredstev za realizacijo le-teh. Tako opažamo v vseh občinah povečanje javne porabe, zmanjšujejo pa se sredstva za investicije, ki so nujno potrebne na področju infrastrukture.

Narava se začne prebujati. Potrudili se bomo, da očistimo okolico svojih hiš, pospravimo tisto, česar ne potrebujemo več, obdelamo vrtove. Tudi širše okolje pričakuje od nas kulturnen odnos, kar pomeni, da pospravimo vse in odpadke odnesemo na ustrezna zbirna mesta. S tem bomo obvarovali to, kar smo od naših prednikov podedovali in dobili v najem od zanamcev.

Milan Kerman
župan Občine Beltinci

Županovo voščilo novorojenčkom in staršem

*»Otrok lahko odraslega nauči
tri stvari: da je srečen brez razloga,
da je vedno radoveden
in da se za nekaj neumorno bori.«
(Paolo Coelho)*

V času od **1. januarja do 31. decembra 2016** je bilo v občini Beltinci rojenih **78 otrok**, od tega **50 fantkov in 28 deklic**.

Ob tem veselem dogodku Vam, spoštovani starši, iskreno in iz srca čestitam.

Želimo Vam čim več srečnih trenutkov in radosti ob spremljanju odraščanja Vaših otrok.

Dragi otroci, naj bodo Vaši srčki vedno veseli in zadovoljni. Rastite in se razvijte v samozavestne in močne osebnosti, saj ste edinstveni. Nikoli ne pozabite, da smo v občini ponosni na vsakega izmed vas!

Milan Kerman
župan Občine Beltinci

Spoštovane občanke in občani, cenjeni bralci,

zima se počasi poslavlja od nas in z južnimi vetrovi v našo pokrajino prihaja mesec marec, ki mu Slovenci pravimo tudi sušec. Zemlja se bo posušila in se pripravila na nov ciklus rojevanja. S pomladjo se prebujamo tudi ljudje in verjamem, da že komaj čakate na prva velika dela v svojem domu, na vrtovih in poljih.

Pomlad je tudi čas sprehodov v naravo, žal pa tudi soočenj sprehajalcev z divjimi odlagališči smeti. Na socialnih omrežjih se že vrstijo fotografije domačinov, ki so naleteli na neljube prizore katastrofalnega človeškega odnosa do narave. Tudi v tokratni številki Malega rijtara lahko vidite

sledi (ne)človeškega početja, ki se nadaljuje kljub opozorilom in kaznim Medobčinskega inšpektorata. Žal omejenici, ki svoje smeti puščajo v naravi, ne premorejo toliko inteligence, da bi razumeli, da s svojim brezvestnim ravnanjem škodijo tudi sebi. Kar tri vasi naše občine ležijo ob Muri in vsako leto je moč na bregovih reke najti divja odlagališča smeti in nevarnih odpadkov. Kako naj potem še vedno govorimo o naši neokrnjeni naravi in njenih lepotah, s katerimi vabimo v goste potencialne obiskovalce, turiste, ki bodo k nam prinesli denar in od nas odšli z lepimi spomini?

Na srečo pa tokratni Mali rijtar prinaša tudi dobre novice o uspehih naših občanek in občanov, o njihovih osebnih in skupnih zmagah na različnih področjih delovanja. Našli boste tudi informacije o delovanju občinske uprave in odmevnih aktivnostih javnih ter zasebnih zavodov v občini, kakor tudi branje, ki ponuja številne teme za razmislek.

Naj nam Mali rijtar pribobna čim več dobrih novic tudi v tem letu!

*Za uredniški odbor
Vaša urednica*

Simona Cizar

Mali rijtar

informativno glasilo Občine Beltinci

Vsebina objavljenih člankov ne odraža vedno stališča uredniškega odbora glasila. Objavljenih člankov ne honoriramo.

uredniški odbor:

Simona CIZAR (odgovorna urednica)
Martina PERŠA (namestnica odgovorne urednice)
Jožica JAKOB, Genovefa VIRAG, Snežana BRAČKO

zbiranje materiala:

Lilijana BEŽAN HORVAT

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

fotografije:

Sandra KAVAŠ (naslovnica),
Arhiv Občine Beltinci, arhiv ZTK Beltinci,
Boštjan ROUS, Jože KUZMA, Marko MAKOVEC,
Tina ZVER, Tone GOLOB, Anja HORVAT

grafično oblikovanje in priprava za tisk:

TILIA PRINT ROMAN KLEMENČIČ s.p.

tisk:

TILIA PRINT ROMAN KLEMENČIČ s.p.

februar 2017

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci, 02 / 541 35 35, www.beltinci.si, obcina@beltinci.si

Prosimo vas, da
nam prispevke
za 61. številko, ki
predvidoma izide
24. aprila, posredujete
do ponedeljka,
10. aprila 2017 v
elektronski obliki
(do 3500 znakov),
s komentarji k
fotografijam
in navedbo avtorja ter
v ustreznem **formatu.**

“Obstaja zgolj ena sreča v življenju: ljubiti in biti ljubljen.”

George Sand

Draga dekleta, cenjene žene, spoštovane matere in očetje!

Čestitamo vam ob dnevu žena in materinsko-starševskemu dnevu
ter vam želimo, da bi svoje poslanstvo opravljali
z odgovornostjo in ljubeznijo!

Uredniški odbor Malega rijtara

Osrednja občinska proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti

Osrednja občinska proslava ob dnevu samostojnosti in enotnosti v kulturni dvorani v Beltincih decembra lani je skozi glasbo in recitale našega slovenskega pesnika Dušana Voglarja iz pesniške zbirke »Deželne balade« obudila spomin na našo 26 - letnico proslavitve plebiscita.

Slavnostni govornik je bil dr. Borut OŠLAJ, redni profesor na Filozofski fakulteti v Ljubljani, župan Milan Kerman pa je vsem občankam in občanom zaželel blagoslovljene praznike in vse dobro v letu 2017.

Organizatorji prireditve so bili: Občina Beltinci, KUD Beltinci in Glasbena šola Beltinci.

Dr. Borut Ošljaj je za občanke in občane povedal/ citiramo:

Spoštovani gospod župan, cenjeni gosti, dragi in meni še prav posebej ljubi rojaki! Ko tako kot danes svečano obeležujemo obletnico samostojnosti in enotnosti naše še vedno mlade države, se običajno sprašujemo ne le o njeni vrednosti, njenih dosežkih in vlogi, ki jo igra v ožjem in širšem mednarodnem prostoru, temveč nič manj tudi o tem, kaj in koliko nam sploh pomeni. Ko zastavljamo tovrstna vprašanja, pravzaprav mislimo na državo kot skupno vrednoto. Pa je naša država za nas res pomembna vrednota, naš skupni dom, v katerem se počutimo domače, spoštovano, upoštevano ter v njej uživamo mir in ne nazadnje človeka vredno blagostanje? Je naša država res pristna domovina, v kateri lahko skozi ustvarjalno delo uresničujemo nas same in skrbimo, da se bodo lahko v njej vsaj tako dobro kot mi uresničevali tudi naši otroci? Ali pa morda prevladujejo negativni občutki nezadovoljstva in razočaranja nad tem, kar smo z našo državo storili ali še boljše nad tem, česar nismo storili, pa bi morali? Odgovori na ta vprašanja so v podrobnostih raznoliki, odvisni pa predvsem od tega, kdo na njih odgovarja. Verjetno pa se ne bom zelo zmotil, če trdim, da je večina, morda celo velika večina državljanov danes

nezadovoljna s tem, kako smo uresničili stoletna hrepenenja in prizadevanja številnih generacij naših prednikov po lastni državi.

Ni nobeno naključje, da zato čedalje pogosteje slišimo mnenje, da je eden pomembnejših krivcev za nezadovoljivo stanje naše države prešibko ali celo odsotno domoljubje. Takšno mnenje se občasno združuje z zahtevo, da se moramo ponovno naučiti ljubiti naš skupni dom, da bi tako nošeni z entuziazmom in dobrimi mislimi na načelih socialne pravičnosti in blagostanja sploh lahko pristopili k njegovi nujno potrebni prenovi. Kdor namreč ljubi svoj dom, temu ni težko zanj skrbeti in ga nenehno, zato da bi v njem mi in naši otroci bolje živeli, tudi obnavljati in izboljševati. Toda kakor hitro se znajdemo na področju vrednotenja in pričakovanj, kakor hitro pričnemo razmišljati o tem, kaj je za nas resnično vredno, kako bi želeli živeti, in predvsem kakšna naj bo država, katere državljani smo, hitro ugotovimo, da glede tega obstajajo zelo raznolike predstave in pričakovanja. Te razlike so še prav posebej očitne, ko gre za domoljubje. Kaj beseda domoljubje pomeni, glede tega je jasna že sama etimologija:

Z domoljubjem mislimo ljubezen do domovine oz. države kot skupnega pravnega in kulturnega doma vseh njenih državljanov. Natančneje rečeno: z njim mislimo aktivno držo, odnos pripadnosti in navezanosti na domovino in pomembno vrednostno identifikacijo z njo. Večje, včasih celo nepremostljive mnenjske razlike pa nastanejo, ko se vprašamo o smislu te besede in o njeni možni koristi ali škodi za državo in državljanke. Domoljubje ima prav zato vselej izrazito politično razsežnost, saj je pomemben element bodisi družbene povezanosti na ravni temeljnih in skupnih vrednot ter prepričan bodisi element njenega razdvajanja in delitev. Da aktivno domoljubna drža sprošča močna čustva povezanosti in vzajemne pripadnosti, ni težko razumeti. Prav tako pa nas ne bi smeli presenetiti niti nasprotni pogledi, ki v domoljubju vidijo nekakšno arhaično iracionalno držo, ki bolj kot obljubo domovinskega raja v sebi skriva sod smodnika, ki lahko hitro raznese vselej trhla družbena ravnovesja.

Prav temu negativnemu vidiku domoljubja kaže posvetiti nekaj več pozornosti; pa ne zato, ker bi bil bolj resničen od pozitivnega oz. državljanke povezujočega, temveč zato, ker je modro razumeti negativne plati naših čustev in drž, da bi zato lahko toliko uspešneje uresničevali njihove pozitivne. Nič namreč ni zgolj črno ali belo, tudi domoljubje ne. Domoljubje in njegova sopomenka patriotizem sta že dolgo sumljiva politična koncepta. No, mirne duše lahko seveda rečemo, da je vse, kar je kakorkoli povezano s politiko, vselej sumljivo. Toda ko gre za domoljubje in patriotizem, ima nelagodje, ki ga lahko čutimo ob obeh, vendarle bolj resno ozadje. Pomislimo samo na Hitlerja, Mussolinija, Stalina ali na nekoliko sodobnejše politike tipa Heider, Le Pen, pa tudi kakšen domači bi se hitro našel, in se vprašajmo, kaj jih združuje. Vsi po vrsti so bili veliki domoljubi. Zaradi vsega tega, kar so ti in podobni domoljubi počeli, ko so se na svoje domoljubje ponosno sklicevali, smo lahko seveda upravičeno zadržani in celo

zaskrbljeni nad vsem, kar se utemeljuje v domoljubju, in to iz povsem etično legitimnih razlogov: Če domoljubne države pogosto pomenijo zanesljivo in hitro pot do različnih oblik nepravilnosti in celo nasilja v odnosu do drugih in drugačnih, potem se takšnemu domoljubju mora upreti vsaka umna in etičnosti zavezana oseba. Zlasti za nacizem in fašizem namreč velja, da sta bila izrazito domoljubni politični ideologiji. Ravno ob teh in podobnih primerih pa moramo zdaj fenomen domoljubja nekoliko precizirati in po možnosti vanj vnesti nekoliko več jasnosti. Če pomislimo natančneje, ugotovimo, da domoljubje ni vselej enako domoljubju, da torej obstajajo različne vrste domoljubja, pogosto tudi takšne, za katere bi težko rekli, da so nevarne; nasprotno, lahko so tudi izrazito pozitivne, pa ne le v doseganju notranjega sožitja neke države, temveč tudi v dialoški in spoštljivosti do drugih in drugačnih držav ter kultur. Pri tem pa moramo upoštevati, da je vsako vrednostno naravnano držo, stališče ali prepričanje

Proslavo so sooblikovali tudi recitatorji KUD Beltinci in slušatelji Glasbene šole Beltinci

vselej mogoče tudi radikalizirati, ga raztegniti v smer te ali one skrajnosti, predvsem pa ga je mogoče politično zlorabiti. Ja, domoljubje je prav gotovo eno izmed najbolj pogosto zlorabljenih političnih čustev, najbolj tipična oblika pretiranega in politično zlorabljenega domoljubja pa je, kot vsi vemo, nacionalizem. Številni, ki zavračajo domoljubje zaradi njegovih potencialno destruktivnih lastnosti, s tem pravzaprav mislijo nacionalizem kot radikalno obliko domoljubja. Radikalnost nacionalizma se kaže v tem, da se bolj kot k zdravi ljubezni in spoštovanju lastne kulturne in državne samobitnosti usmerja k slepemu samopoveličevanju na eni, in posledičnemu omalovaževanju ali celo sovraštvu vsega tujega in drugačnega na drugi strani. Če je smisel nacionalističnega domoljubja v nekritičnem samopoveličevanju in slepem zaničevanju drugačnega, potem se moramo takšnemu domoljubju upravičeno upreti kot njegovemu enostranskemu in izrazito neustreznemu razumevanju.

Toda ravnali bi nespametno, če bi zaradi tovrstnih nacionalističnih anomalij in zlorab domoljubju v celoti obrnili hrbet. Povsod tam, kjer se domoljubje v celoti zavrača kot domnevno nevaren politični koncept - in tistih, ki pri nas tako mislijo ni ravno malo - se nezadržno širi nič manj sporno, potencialno nevarno in vseh pozitivnih naravnaj izpraznjeno čustvo ravnodušnosti in brezbriznosti. Zdi se, da prav ti dve čustvi danes pri nas prevladujeta in ustvarjata specifični vrednostni vakuum, v katerem se zlasti širi glas tistih, ki se jim zdi naša domovina nevredna ljubezni. Menijo, da v njej ni ničesar, kar bi si ob vseh težavah, ki smo si jih sami nakopali, zaslužilo naše spoštovanje. Nezadovoljstvo, ki ga ob tem čutijo, je seveda v marsičem upravičeno. Toda, zaradi nekaterih težav kar vsepoprek in vsemu izkazovati nezaupnico, ni ravno izraz treznega premisleka. Če bomo namreč ustoličili držo brezbriznosti do naše lastne kulture in njene tisočletne dediščine, ki je že sama po sebi nekaj

fascinantnega, potem bomo na ta način vse tisto, v čemer se utemeljuje naša kulturna istovetnost, pustili povsem nezaščiten. Vse, kar ostaja nezaščiten, pa prej ali slej postane žrtev zunanjih interesov, ki niso nujno nam v prid. Bojim se, da se je ta proces pri nas že pričel. Če nacionalizem kot skrajna oblika domoljubja potencialno uničuje drugo in drugačno, potem vrednostna ravnodušnost in brezbriznost postopoma uničujeta lastno državo in njeno kulturo. Z ravnodušnostjo in vrednostno indiferentnostjo drugim namreč jasno sporočamo, da sami sebi nismo nič vredni. Tistim kulturam, ki same sebe spoštujejo ali se nemara celo nacionalistično povečujejo, bomo zato lahek plen. Takšni drži ravnodušnosti zato ne morem reči drugače kot neumnost. In prav neumnost je nekaj, kar je človeku in celim družbam vselej v pogubo.

Če sta nacionalizem in brezbriznost dva skrajna odnosa do lastne države in kulture, potem se zdi edina rešitev ustreznega in zaželenega odnosa v negovanju srednje mere. Natanko to srednjo mero med obema opisanimi ekstremoma želim imenovati domoljubje v pravem smislu te besede. Že Jezus je svoj čas nenehno ponavljal: »Ljubi svojega bližnjega kot samega sebe.« To pomeni, da lahko druge resnično spoštujemo le, če smo zmožni najprej spoštovati in ljubiti nas same. Samospoštovanje je zato temelj vseh zdravih medčloveških, mednarodnih in medkulturnih odnosov. Ni torej res, da domoljubje ustvarja ksenofobijo, kot nenehno ponavljajo dežurni »domoljubofobi«. Ksenofobijo nasprotno srečujemo povsod tam, kjer se pomanjkanje zdravega in kritičnega samospoštovanja in posledična vrednostna manjvrednost kompenzirata s strahom ali celo sovraštvom do vsega tujega. Pomanjkanje zdravega samospoštovanja pa pozna tudi drugačen obraz: v navidezno in pogosto patetično človekoljubnost ovito sprejemanje tujcev in tujega brez vsakršnih razumnih meril. Enega in drugega je pri nas žal preveč. Resnično

in ustrezno razumljeno domoljubje zato nima ničesar opraviti ne z enim ne z drugim skrajnim odnosom. Domoljubje kot zrela oblika spoštovanja lastne domovine namreč ne ukinja strpnosti in spoštovanja do drugih in drugačnih, temveč jih nasprotno omogoča. Da bi takšno srednjo mero med možnimi ekstremi lahko ne le mislili, temveč jo tudi dejavno živeli, pa potrebujemo le nekaj več zdrave pameti. Sliši se preprosto in zelo domače, pa žal ni. Ne zamerite mi, prosim, če se prav ob besedi pamet počutim nekoliko nelagodno. Kako se ne bi, ko pa to veliko in za človeštvo tako pomembno lastnost danes v glavnem povezujemo s telefoni: vsi govorijo le še o pametnih telefonih, o pametnih ljudeh pa ne govori nihče več. To je tisto, kar bi nas moralo najbolj skrbeti. Seveda ne gre za to, da pri ljudeh več ne bi bilo pameti, ker smo jo domnevno že v celoti prenesli na stroje, temveč za to, da se premalo zavedamo, da moramo pamet, če želimo preživeti, neodvisno od strojev še naprej uporabljati tudi sami; da, morda celo bolj, kot kadar koli prej. Ko in če bomo to ustrezno razumeli in se ponovno naučili uporabljati pamet – upam, da čim prej, če ne, bo prepozno –, potem ne dvomim, da bomo lahko že kmalu prerasli pubertetniško obdobje naše še vedno mlade države ter dolga leta kot pravi domoljubi z iskrenim in upravičenim ponosom obeleževali in slavili njeno samostojnost in enotnost. Znanj, talentov, pridnosti in ne nazadnje tudi pameti je bilo v teh prostorih namreč vselej dovolj. Naučimo se jih uporabljati v dobro nas vseh! Prepričan sem, da smo tega sposobni. (konec citata)

Lilijana Bežan Horvat

Slavnostni podpis pogodb s podelitvijo štipendij Občine Beltinci

»Vsak dan naredi vse, kar je tistega dne možno narediti. Rezultatov ne moreš predvideti niti za najbolj navadno dejanje. Ne poznaš delovanja vseh sil, ki so bile aktivirane v gibanje v tvojo korist. Veliko je lahko odvisno od tega, da opraviš neko preprosto dejanje, prav to pa je lahko tisto, kar ti odpre vrata priložnosti do velikih možnosti!«

V soboto, 7. januarja 2017, smo se zbrali na slovesnem podpisu pogodb za podelitev štipendij Občine Beltinci. Pozdravne in spodbudne besede so štipendistom in štipendistkam namenili župan Milan Kerman, predsednik uprave PIF, pom.akad.dr. Mitja Slavinec ter podžupan in predsednik komisije za podelitev štipendij Občine Beltinci, Roman Činč.

Letošnji štipendisti so: Blaž Balažič iz Lipe, Saša Baler iz Dokležovja, Urška Flisar iz Beltinec, Hana Hohstätter iz

Letošnji prejemniki občinskih štipendij s predstavniki občine in PIF

Beltinec, Tamara Mesarič iz Beltinec, Urška Rous iz Beltinec, Vito Vinkovič iz Lipovec, Nikolaj Zver iz Dokležovja. Študentki Nina Barič iz Dokležovja in Nina Horvat iz Lipe se podpisa zaradi drugih obveznosti nista mogli udeležiti. Z njima je bila pogodba podpisana naknadno in sicer v petek, 13. januarja 2017, pri županu Občine Beltinci.

Vsem iskrene čestitke in veliko trajnih uspehov ter pozitivnih izkušenj na njihovih študijskih in življenjskih poteh.

Lilijana Bežan Horvat

PEKARNA
VITAPEK
GLUTEN FREE

BREZ GLUTENA • ROČNO • IZ KRUŠNE PEČI NA DRVA

www.vitapek.si

Pekarna Vitapek

M: +386 51 766 555

info@vitapek.si, narocila@vitapek.si

Se boste letos poročili?

foto tanja

Studio Černi, Murska Sobota

FOTO TANJA - Studio Černi

GSM: 040 451 690

tanja@poroka.si

www.poroka.si

Osrednja občinska proslava v počastitev slovenskega kulturnega praznika

»Kdor jih bere, vsak drugači pesmi moje sodi; eden hvali in spet drugi vpije: "fej te bódi!"

Ta veli mi: poj sonete; úni: poj balade; tretji bi bil bolj prijatelj Pindarovi odi...«

(GAZELE, 7. kitica, dr. France Prešeren)

Poezija doktorja Franceta Prešerna je zaznamovala naš slovenski prostor. Sam je pokazal, kako srčno in z kolikšno mero ljubezni se posveča domači slovenski besedi in da mu je mar, da bo naš jezik obstal skozi stoletja ter se nekoč postavil tudi ob bok ostalim evropskim jezikom. Nedvomno mu je to tudi uspelo, saj se v današnjih časih in to že od leta 1945 naprej, spominjamo njegovih znamenitih del, ki so se zapisale v zgodovino našega naroda. Tudi v občini Beltinci ne bomo nikoli pozabili, kako pomemben je Prešeren za nas, zato se vsako leto z vsem spoštovanjem in globoko poklonimo tako njemu, kot tudi slovenski kulturi. Pripravljalci programa KUD Beltinci skupaj z Glasbeno šolo Beltinci in Osnovno šolo Beltinci so skozi prireditve povezali poezijo, ples in glasbo. Slavnostni govornik, umetnostni zgodovinar **dr. Janez Balazič**, je v svojem govoru poudaril pomen slovenske kulture in izpostavil zgodovinska dejstva skozi današnji, sodobni svet – citiramo:

»Spoštovani gospod župan, cenjeni visoki gostje, umetniki in umetnice, dragi Beltinčari!

Naj vam najprej čestitam ob slovenskem kulturnem prazniku in vam tudi za v prihodnje zaželim ustvarjalnih moči,

obilje kulturnih užitkov, vsem tistim pa, ki vam je to dano, umetniškega navdiha in moči, da svoje poslanstvo pristno umetniško udejanjite! Da bomo plodove vašega umetniškega sveta smeli užiti in uživati že v teku naših minljivih življenj, zanamci pa naj svetijo in slavijo vašo dela, tako kot mi dandanašnji vélikega poeta Franceta Prešerna.

Kakšen edinstveni dan je pravzaprav Prešernov dan! Pravi svétek, saj se svéti umetnost, ki je po moje najvišja stopnja in izraz človekove duhovne pristnosti in prisotnosti. Res je, da Slovenci z njim slavimo tudi kulturo v najširšem pomenu besede, torej kulturno izročilo, ki povzdiguje naš civilizacijsko-bivanjski prostor, pripadnost demokratičnim družbenim normam in humanistične, tudi krščanske duhovne vrednote. V tem pa je nujno, da do tega razvijamo in oblikujemo lastno, samosvojo, kritično držo, a hkrati tudi zavedanje, da na tem svetu nismo sami in da smo, vsaj kar zadeva kulturno-civilizacijske razmere, vpeti v nacionalne, srednjeevropske in v določeni meri tudi univerzalne tokove.

Nismo sami. Lahko, da nas to na neki stopnji bivanjske občutljivosti in iskanja celo ogroža, a v resnici gre za strah, ki ima samo velike oči, kot temu radi pravimo po ljudsko. Zato se nemara tedaj, ko nas je nečesa strah, le stežka zavemo, da morebiti gre samo za občutek ogroženosti, porojen iz strahu pred spremembami, drugačnostjo. Čemu se torej vdajamo? Naj povem z rimami mojega prijatelja, imenitnega pesnika Milana Vincetiča, sicer že zdavnaj deležnega Prešernove nagrade in pesniških časti, ki se mu je pred skoraj tridesetimi leti v pesniški zbirki Finska, zapisalo (navajam):

Vdaja vdaja se pečat
od tème in svetlobe
za mizo nas je vedno manj
treba bo po stole

Vdaja vdaja se pečat
sedmi ali prvi
kdo od nas bo prej izdal
kot je bil na vrsti

Kdo od nas bo torej to, kar je človeka vrednega, torej v skladu z temeljnimi človekovimi pravicami, pravico do življenja samega!, prej izdal, kot je bil na vrsti? Da se vdajajo pečati in smo v našem času, ne tako daleč v stran od nas, kot se morebiti zdi, pahnjeni v apokaliptično dokončnost. V našem času se zato soočamo z migracijami ljudi, ki jih je v beg pognala gola sla po preživetju, po samoohranitvi. Mar se je zato mogoče vdajati iluziji, da nas bo ta prazen strah, ko se odvrčamo od tega in si v absurdni ter v Boga vpijoči zmoti domišljamo, da bomo s plotovi, z žičnatimi rezalnimi ograjami, takšnimi in drugačnimi zidovi, temu ušli. Se - meni nič tebi nič - poskrili, se ji izognili in z lakajsko pravniško sprenevedavostjo celo uzakonili, da je t.i. 'begunce', Bože mili, potrebno zaustaviti za vsako ceno. Za kakšno ceno, lepo vas prosim in kdo ste vi, politik!, da bi morali zaupati vaši vsekakor nehumani, pravniško-politični pameti? Kako si drznete tako netiti najbolj pritlehne strasti, ki prej ko slej peljejo množice v nacionalizme in ksenofobijo! V slutljivo, strahotno kataklizmo!

Žalostno bi zato bilo, če bi pozabili, da ravno nas, prebivajoče tu na prepričanem panonskem prostoru, zaznamuje tisočletno izkustvo sobivanja, kar nas, v to trdno verjamem!, odvrča od ozkosrčnosti, zagledanosti v lastne plotove. In še več: tisočletja dolgo, vse od prazgodovine naprej so tu bivali in minevali etnično in kulturno različni ljudski rodovi. Narodi so prihajali, bili in prešli. Krvoločni in miroljubni, močni in šibki, poganski in krščanski, srečni in trpeči, bolj kot siti lačni, takšni in drugačni. Zdaj smo mi tu, a kdove bi lahko poznal odgovor, kdo pride za nami. Morda pa je odgovor zapisan v vetru, če parafraziram Boba Dylana. Navsezadnje je panonski horizont tako neznansko širok, da je videti daleč in vleče od vsepovsod. To nam daje tisto človeško prepoznavnost, ki se potrjuje z našo civilizacijsko istovetnostjo, zrcaljeno v občni kulturi bivanja, v edinstvenih umetniških pričevanjih, pa najsi gre za poezijo ali prozo, glasbo in ples, slikarstvo ali druge zvrsti

upodablajočih umetnosti. Zame je to poročstvo odprtosti, vere in zmožnosti, da bomo, kot že ničkolikokrat doslej, drugačne sprejemali širokega srca in odprtih rok.

Živimo v časih, ko izgublamo temeljne etične, moralne vrednote. Se ponje krčevitovračamovvsemogočezakladnice preteklosti. V tem svetu, ki umetnost seveda še ni povsem marginaliziral, jo pa vse bolj atomizira, smo ravno sedaj na pomembni prelomnici. Torej tam, kjer si sami določamo točke srečevanja, polja sodelovanja, prostore obstoja.

Naj, spoštovani in dragi zbrani, v tem smislu, po tej morda za koga preveč jedko naslikani podobi stvarnosti, pogledam še na premene nekaterih pomenljivih označevalcev duha in prostora. Znotraj geografskih, krajinskih danosti se je skozi čas, recimo od poznega srednjega veka sem, izoblikoval razpoznavni duh prostora. Radi pravimo: *genius loci*, termin torej, s katerem istovetimo regionalne morfološke, oblikovne prvine arhitekture, označevalce pa slutljivo razkrivamo v značilnem urbanem, panonskem ustroju vasi, trgov in mestec, predvsem in najbolj razpoznavno pa v

starejši svetni in posvetni arhitekturi ter umetnosti. V tej se namreč imenitno kaže, da spomeniški značaj na ozemlju današnjega Prekmurja, a seveda tudi širše, rezultira pojavnost spomenikov in njihovih žlahtnih slogovnih sestavin. V njih se namreč zrcali raznorodno, germansko, ogrsko in slovansko poreklo, pri čemer se fenomenološko v tej zvezi še najlažje opredelimo tako, da jo imenujmo kot značilno panonsko. Toda ali o tem dandanašnji še smemo govoriti, ko mislimo na značaj arhitekture in umetnosti v spreminjajočih se stilizmih, izmih sto let nazaj, denimo tam po 1. svetovni vojni, sploh pa v obdobjih modernizma in postmodernizma.

Nekaj je res. Maloštevilne historične, predvsem pa redko umetniško domišljene in zato izjemno kakovostne spomenike, denimo vélikega Jožeta Plečnika, čigar jubilej, 145. obletnico rojstva praznujemo letos tudi v Prekmurju ter v smislu tradicije Bauhauasa ter duhu Le Corbusierjeve arhitekture, izoblikovanem opusu arhitekta Ferija Novaka, so domala že preglasile podpovprečne, avtorsko šibke in zato tujerodne arhitekture. Vse preveč je epigonstva, preslikovanja

postmodernih vzorcev, prikrivanja in v anonimnost gradbeniških lobijev ter projektov potlačenih avtorjev. Skratka, ni avtorske razpoznavnosti. In za povrh: kot da se v vsa ta pisana, radoživo barvno odeta pročelja domovanj in, o sveta preproščina, tudi na javne stavbe, selijo neke druge, tujerodne predstave. Zanimivo, morda pa gre za odseve eksistencialnih stanj, ki kažejo na strah pred odprtim, hkrati pa na nepopustljivo pripravljenost v svoj prav in 'trmasti'! komur mar!, če sam tako hočem in pa tudi lahko. Razbohoteni birokratski sistem, pravzaprav na vseh ravneh, 'pišmevuhovsko' pušča v nemar strokovni imperativ, po katerem bi morali že zdavnaj izoblikovati nabor tehtnih predlog za barvne študije pročelij v različnih geografskih, posebej urbanih miljejih. Obnašamo se, kot da s tem ni nič narobe, saj so se ljudje, plemena od davnin rada ob bojnih odpravah živopisano maskirala in, če nekoliko ironiziram, kaj je torej čudnega, da se je v premenah sodobnosti njihova zloslutna pojavnost naselila v maskirna oblačila in oprave, ki jih je najti vsepovsod.

V kulturnem programu so sodelovali Beat Chasers & Murska Percussion s plesalko Viktorio Hartman Adjei, cimbalistka Katjuša Peterka, kitarski duo Daša Smodiš in Timotej Tivadar. Skozi glasbo so se s poezijo Prešernovega nagrajenca iz leta 2011, Miroslava Košute, sprehodili recitatorji dramske skupine Slikepaprijlike

Morda se sliši nostalgčno, pa vendarle. V meni od malega in za venomer živi tista imenitna panonska pojavnost, ki jo današnje generacije mladih ne poznajo več. Danes je domala ne vidimo več. Namreč, podob beline prekmurskih hiš in duha prostora, izživetega v igrivih poznopoldanskih sončnih poletjih, ki so se, še najlepše pred večerom, tako čarno risala v dolgih sencah na belino marofskih belo opleskanih stavb. Tako dosti beline se je ponujalo, da je v neizmerno širokem prostoru za imaginacijo venomer preostalo zadosti prostora še za sanjarije in skrbno negovanje notranje svetlobe.

Tiste svetlobe, ki žene umetnike, edine avtentične pričevalce časa in sveta. Ki jim je dano svoje bivanje osmisliti v umetnini. Umetnina, kakršnekoli vrste že je, je kontemplativno polje. Torej: je telo in prostor meditacije, premišljevanj, kjer imanentno, prikrito biva pravzaprav kot nenehna potreba po spraševanju o smislu bivanja, minljivosti, trajanju, stopnji pričevalnosti, večnosti. Hoja za umetnostjo je hoja za pristnim, čistim, celo izpolnjenim življenjem.

Naše človeško življenje je nemara nepreklicno prekratko, da bi se za čas, ki nam je odmerjen, izgubljali v projekcijah in lažeh, ki nam jih sprieno ponuja politika. Zaradi etike in humanizmu zavezanega svetovnega nazora pa smo vendarle dolžni venomer znova iskati priložnost in opominjati na družbenopolitične anomalije, jih razkrivati, o njih javno in odločno govoriti. Pa ne zato, ker bi jim kakorkoli radi konkurirali, temveč zaradi prizadevanja, da v naša življenja in vsakdan vrnejo tiste vrednote, ki jih edinstveno slaví četrta kitica Prešernove Zdravljice:

*Edinost, sreča, sprava
k nam naj nazaj se vrnejo*

Ampak: kaj lahko storim, da se mi iz uma in duha ne umakne tak credo, etičen, človeški pogled na stvarnost? Naj vam, spoštovani zbrani, na to odgovorim z zadnjo kitico antološke A Hard Rain's A gonna Fall, pesmi Boba Dylana, zadnjega Nobelovega nagrajenca za literaturo, ki jo je sijajno v: Ulil se bo težek dež, v slovenščino prepesnil Matej

Kranjc. Moram vam jo prebrati, zaradi idealov, ki nam jih je budil v najlepšem času mladosti, v imenu vsega, kje vse sem bil, kaj vse sem videl, slišal, srečal, če parafraziram Dylana, moram storiti (navajam!):

*Kaj zdaj boš storil, modrooki sin?
Kaj zdaj boš storil, moj dragi fantič?
Šel bom na pot, še preden se ulije,
šel bom v globine gozdov najtemnejših,
kjer mnogo ljudi je in njih roke so
prazne,
kjer strupi uničujejo njihove reke,
kjer ni več razlike med domom in ječo,
kjer rabljev obraz vedno dobro se skrije,
kjer lakota ubija, kjer duše so same,*

*kjer polt, ki je temna, je manj kot številka,
vse to bom povedal, zapel in izkričal,
naj odsev te besede vsem dušam zasveti,
in stal bom na vodi, dokler me ne vzame,
in ves čas bom vedel, kaj moram zapeti.
In ulil se bo,
ulil se bo,
ulil se bo,
ulil se bo,
ulil se bo težek dež.*

(konec citata)

Lilijana Bežan Horvat

Ekkluzivna priložnost za ugodnejše razvajanje v Termah 3000 Moravske Toplice za občane občine Beltinci

V mesecu marcu vsem občanom nudimo poseben popust ob obisku vodnega parka Terme 3000.

Celodnevna kopalna karta (odrasli):

9,00 €

redna cena: 12,90 €

Celodnevna kopalna karta (otroci**):

6,00 €

redna cena: 8,90 €

3-urna kopalna karta (odrasli):

7,00 €

redna cena: 9,90 €

3-urna kopalna karta (otroci**):

5,00 €

redna cena: 6,90 €

* Za korišćenje popusta na kopalniški blagajni predložite osebno izkaznico.

** Od 6. do 15. leta starosti.

*** Vse dodatne akcije in popusti so izključeni in se ne seštevajo.

Ugodnost velja v terminu od 1. 3. 2017 do 31. 3. 2017.

Informacije: Terme: ☎ 02 512 24 55, ✉ kopalisce@terme3000.si

www.shr.si

Letno poročilo o kakovosti pitne vode v občini Beltinci v letu 2016

Poročilo o kakovosti pitne vode za leto 2016 je pripravljeno na podlagi določil 34. člena Pravilnika o pitni vodi (Ur.l. RS, št. 19/04 s spremembami). Poročilo predstavlja pregled rezultatov pre-

izkušanij vzorcev pitne vode, ki so se v letu 2016 v okviru notranjega nadzora opravljale na vodovodnem sistemu Dokležovje in vodovodnem sistemu občine Beltinci.

V podjetju Komuna Beltinci d.o.o. smo v okviru izvajanja dejavnosti oskrbe s pitno vodo v letu 2016 na območju občine Beltinci upravljali sistem javne oskrbe s pitno vodo, na katerega je bilo konec

leta 2016 priključenih 8494 oz. 99,94 % vseh prebivalcev občine. Glede na vodni vir je celoten sistem javne oskrbe s pitno vodo v občini Beltinci razdeljen na dva vodovodna sistema. To sta vodovodni sistem Dokležovje, ki oskrbuje naselje Dokležovje, in vodovodni sistem občine Beltinci, ki oskrbuje vsa ostala naselja naše občine. Podatki o sistemih so podani v tabeli 1.

Tabela 1: Podatki o vodovodnem sistemu Dokležovje in vodovodnem sistemu občine Beltinci

Vodovodni sistem	Območje, ki ga oskrbuje	Število oskrbovanih prebivalcev	Vodni vir - zajetje	Načrpana količina vode v l. 2016	Vrsta priprave pitne vode
Vodovodni sistem Dokležovje	naselje Dokležovje	906	Vodnjak Dokležovje z izdatnostjo 4 L/s	37.161	dezinfekcija s natrijevim hipokloritom
Vodovodni sistem občine Beltinci	naselje Beltinci, Bratonci, Gančani, Ižakovci, Lipa, Lipovci in Melinci	7588	Vodnjak Hraščica z izdatnostjo	403.197	dezinfekcija s plinskim klorom

Glavna naloga pri izvajanju dejavnosti oskrbe s pitno vodo je uporabnikom kontinuirano zagotavljati zadostno količino pitne vode, katere kakovost ustreza zahtevam Pravilnika o pitni vodi. V letu 2016 večjih težav z zagotavljanjem zadostnih količin pitne vode nismo imeli. Zaradi višjega vodostaja podtalnice smo imeli v vodnjakih vedno dovolj vode, da smo lahko v celoti pokrivali potrebe uporabnikov po pitni vodi. Skupno smo v omrežje vodovodnih sistemov v letu 2016 distribuirali 440.358 m³ pitne vode.

Kakovost pitne vode smo tako kot prejšnja leta tudi v letu 2016 zagotavljali z izvajanjem notranjega nadzora, ki je definiran s HACCP elaboratom za posamezni vodovodni sistem. Gre za preventivni sistem, ki omogoča obvladovanje tveganj v procesu oskrbe s pitno vodo od samega zajetja pa vse do uporabnika. Vključuje vrsto aktivnosti, ki se nanašajo zlasti na obratovanje in tehnično urejenost objektov, na čiščenje ter vzdrževanje objektov in opreme,

obveščanje in ukrepanje ob izrednih dogodkih ter tudi na izobraževanje in zdravstveno stanje delavcev.

Del notranjega nadzora je tudi spremljanje in ocenjevanje stanja kakovosti pitne vode, kar se izvaja na podlagi odvzemov in analiz vzorcev pitne vode, ki se opravijo v pooblaščenih laboratorijih. V letu 2016 je odvzem vzorcev in laboratorijske analize izvajala strokovna služba Nacionalnega laboratorija za zdravje, okolje in hrano Maribor (NL-ZOH), ki je za vsak vzorec podala tudi zdravstveno oceno ustreznosti pitne vode. Odvzemi in analize vzorcev so bili izvedeni v skladu s načrtom vzorčenja za leto 2016, s katerim so bila opredeljena mesta vzorčenja, pogostost, vrsta in obseg analiz. Parametri, ki so se določali, so definirani s HACCP elaborati glede na tveganja, ki so lahko prisotna. Vzorci so se odzemale na črpališčih in pri uporabnikih na omrežju, ki so javni objekti.

Mikrobiološke analize vzorcev pitne vode so obsegale naslednje parametre: Escherichia coli (E.coli), skupne koliformne bakterije, skupno število mikroorganizmov pri 22° C ter pri 37° C in občasno bakterije Clostridium perfringens s sporami.

Fizikalno-kemijske analize vzorcev pitne vode so obsegale naslednje parametre: barva, motnost, pH, oksidativnost, amonij, nitrite, kloride in občasno trdoto vode, nitrate, mikroelemente (železo, mangan), pesticide in njihove metabolite, stranske produkte dezinfekcije (trihalometane, klorate, klorite).

Terenske meritve so obsegale meritve temperature, pH, elektroprevodnosti in vsebnosti prostega klora.

Rezultate analiz vzorcev pitne vode v letu 2016 prikazujemo v tabeli 2 – za vodovodni sistem občine Beltinci in v tabeli 3 – za vodovodni sistem Dokležovje. V teh tabelah prikazujemo tudi rezultate preverjanja skladnosti pitne

vode v okviru državnega monitoringa, je in se je v letu 2016 izvajal na obeh ki ga zagotavlja Ministrstvo za zdrav- vodovodnih sistemih.

Tabela 2: Rezultati analiz vzorcev pitne vode na vodovodnem sistemu občine Beltinci v letu 2016

Vrsta nadzora	Vrsta preskušanj	Število odvzetih vzorcev	Število neskladnih vzorcev	Neskladni parameter
NOTRANJI NADZOR	Mikrobiološka	27	0	/
	Kemijska	12	0	/
DRŽAVNI MONITORING	Mikrobiološka	9	0	/
	Kemijska	9	0	/

Tabela 3: Rezultati analiz vzorcev pitne vode na vodovodnem sistemu Dokležovje v letu 2016

Vrsta nadzora	Vrsta preskušanj	Število odvzetih vzorcev	Število neskladnih vzorcev	Neskladni parameter in njegova izmerjena vrednost
NOTRANJI NADZOR	Mikrobiološka	21	1	Koliformne bakterije
	Kemijska	6	0	/
DRŽAVNI MONITORING	Mikrobiološka	5	1	Koliformne bakterije
	Kemijska	5	0	/

Glede na rezultate opravljenih analiz vzorcev pitne vode so bili uporabniki pitne vode v letu 2016 oskrbovani s pitno vodo, ki je ustrezala zahtevam Pravilnika o pitni vodi, z izjemo dveh vzorcev, ki sta bila odvzeta pri istem uporabniku na omrežju vodovodnega omrežja Dokležovje. Ta vzorca nista bila skladna s Pravilnikom o pitni vodi zaradi prisotnosti koliformnih bakterij. NLZOH je podal zdravstveno oceno, da prisotnost koliformnih bakterij neposredno ni ogrožala zdravja ljudi. Ugotovljeno je bilo, da so bile vzrok za neskladnost razmere v internem vodovodnem omrežju, ki jih je uporabnik odpravil z izpiranjem in dezinfekcijo.

Analize vzorcev pitne vode, pridobljenih tako v okviru notranjega nadzora kot tudi državnega monitoringa, so na vpogled na sedežu našega podjetja in na spletni strani www.komuna-beltinci.si.

Komuna Beltinci d.o.o.

geodetske storitve in posredovanje nepremičnin, d.o.o.

Vaš domači geodet

Panonska ulica 19, 9231 Beltinci

GSM: 051 378 037

info@geohisa.si www.geohisa.si

- **UREDITEV MEJE**
- **PARCELACIJA**
- **GEODETSKI NAČRT**
- **ZAKOLIČENJE OBJEKTOV**
- **VRIS OBJEKTA**
- **VRIS VODOV GOSPODARSKE JAVNE INFRASTRUKTURE (KATASTER KOMUNALNIH NAPRAV)**
- **INŽENIRSKA GEODEZIJA**
- **ODMERE DOLŽINSKIH OBJEKTOV**
- **PRIDOBITEV HIŠNE ŠTEVILKE**
- **SVETOVANJE**

Obračunavanje komunalnih storitev v letu 2017

Porabnike komunalnih storitev na območju Občine Beltinci obveščamo, da smo letos začeli mesečno zaračunavati vse navedene storitve (vodarino ter odvajanje in čiščenje komunalnih odpadnih voda).

Od 1. 1. 2017 je krovni upravljavec vodovodnega sistema občine Beltinci

podjetje Vodovod Sistem B d.o.o., Kopališka 2, Murska Sobota. V podjetju Komuna Beltinci d.o.o. bomo tudi vnaprej na podlagi pogodbe za podjetje Vodovod Sistem B d.o.o. opravljali vsa dela v zvezi z vodooskrbo – torej enako kot do sedaj. Tudi vodarina in pripadajoča omrežnina za vodovod in vodovodni priključek je zajeta na isti

položnici kot za kanalizacijo.

V letošnjem letu so se spremenile cena vodarine in pripadajoča cena omrežnine. Novi cenik vodarine ter subvencionirane in nesubvencionirane omrežnine za vodovod v upravljanju podjetja Vodovod Sistem B d.o.o. je prikazan v spodnji tabeli.

CENIK OSKRBE S PITNO VODO OBČINA BELTINCI

CENA VODARINA

Obračunska postavka	Cena brez DDV (€/m ³)	DDV 9,5% €	Cena z DDV (€/m ³)
Vodarina	0,5548	0,0527	0,6075

CENA OMREŽNINA

Obračunska postavka glede na nazivno velikost vodomera	Cena brez DDV €/mesec	DDV 9,5% €	Cena z DDV €/mesec
DN ≤ 20	7,8991	0,7504	8,6495
20 < DN < 40	23,6972	2,2512	25,9484
40 ≤ DN < 50	78,9907	7,5041	86,4948
50 ≤ DN < 65	118,4860	11,2562	129,7422
65 ≤ DN < 80	236,9720	22,5123	259,4843
80 ≤ DN < 100	394,9534	37,5206	432,4740
100 ≤ DN < 150	789,9067	75,0411	864,9478
150 ≤ DN	1.579,8134	150,0823	1.729,8957

CENA OMREŽNINA - SUBVENCIONIRANA

Obračunska postavka glede na nazivno velikost vodomera	Cena brez DDV €/mesec	DDV 9,5% €	Cena z DDV €/mesec
DN ≤ 20	5,5110	0,5235	6,0345
20 < DN < 40	16,5329	1,5706	18,1035
40 ≤ DN < 50	55,1096	5,2354	60,3450
50 ≤ DN < 65	82,6645	7,8531	90,5176
65 ≤ DN < 80	165,3289	15,7062	181,0351
80 ≤ DN < 100	275,5482	26,1771	301,7253
100 ≤ DN < 150	551,0964	52,3542	603,4506
150 ≤ DN	1.102,1928	104,7083	1.206,9011

Cenik je oblikovan v skladu z:

- Uredbo o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Ur.l. RS št.87/2012 in 109/2012) – v nadaljevanju; MEDO
- nadomestnim sklepom o sprejemu Elaborata o oblikovanju cene storitev gospodarske javne

službe oskrba s pitno vodo v občini Beltinci, katerega je sprejel Občinski svet Občine Beltinci na svoji 21. seji dne 26. 1. 2017, št. sklepa 032-01/2017-21-232/VI. z dne 26. 1. 2017

Subvencionirana cena velja za uporabnike, ki so gospodinjstva ali izvajalci nepridobitnih dejavnosti (3.odstavek 3.člena MEDO).

Cenik velja od 1. 1. 2017

Datum: 30. 1. 2017

Št.: VB 11/2017-001

Daniel Kalamar
direktor

CENIK VZDRŽEVANJE VODOMERA

Strošek vzdrževanja glavnega vodomera na priključku je vključen v stroške vzdrževanja priključka v okviru omrežnine. Uporabnikom, ki imajo dodatne vodomere (paralelni vodomere za kmetijsko dejavnost, odštevalni podštevec...) se kot posebna storitev zaračunava vzdrževanje vodomera:

Dimenzija vodomera	Cena brez DDV €/mesec	DDV 9,5% €	Cena z DDV €/mesec
DN15, DN20	0,9795	0,0931	1,0726
DN25, DN30	1,3712	0,1303	1,5015
DN40	1,9589	0,1861	2,1450
DN50, DN65	4,4076	0,4187	4,8263
DN80	6,1706	0,5862	6,7568
DN100	6,7583	0,6420	7,4003
DN150	15,4754	1,4702	16,9456
DN50/20	12,6350	1,2003	13,8353
DN80/20	14,9857	1,4236	16,4093
DN100/20	16,6508	1,5818	18,2326
DN150/40	26,2495	2,4937	28,7432

Cenik je oblikovan v skladu:

- z nadomestnim sklepom o sprejemu Elaborata o oblikovanju cene storitev gospodarske javne službe Oskrba s pitno vodo v občini Beltinci, katerega je sprejel Občinski svet Občine Beltinci na svoji 21. seji dne 26. 1. 2017, št. sklepa 032-01/2017-21-232/VI. z dne 26. 1. 2017
- s sklepom o potrditvi Elaborata o oblikovanju cene storitve javne službe Oskrba s pitno vodo v občini Gornji Petrovci, katerega je sprejel Občinski svet Občine Gornji Petrovci na svoji 15. redni seji, dne 7. 10. 2016, št. sklepa 355-0016/2016-2 z dne 10. 10. 2016, s sklepom, katerega je sprejel Občinski svet Občine Gornji Petrovci na svoji 3. izredni seji dne 21. 11. 2016, št. sklepa 354-0028/2016-1 z dne 24. 11. 2016 ter s pojasnilom sklepa, ki ga je na 15. redni seji dne 7. 10. 2016 sprejel Občinski svet občine Gornji Petrovci, št. dokumenta 354-0028/2016-2 z dne 21. 12. 2016
- s sklepom o sprejemu Elaborata o oblikovanju cene storitve gospodarske javne službe Oskrba s pitno vodo v občini Rogašovci, katerega je sprejel Občinski svet Občine Rogašovci na svoji 13. redni seji dne 15. 12. 2016, št. sklepa 354—191/2015-28 z dne 15. december 2016 (objavljeno v Uradnem listu RS, št. 82/2016 z dne 20. 12. 2016)
- s sklepom o sprejemu predloga

Elaborata o oblikovanju cene storitev javne službe Oskrba s pitno vodo v občini Tišina in sprejemu subvencije na postavko najem javne infrastrukture, katerega je sprejel Občinski svet Občine Tišina na svoji 2. izredni seji dne 22. 12. 2016, št. sklepa 007-0057/2016 z dne 23. 12. 2016

- s sklepom o sprejemu Elaborata o oblikovanju cene storitev javne službe Oskrba s pitno vodo v občini Šalovci, katerega je sprejel Občinski svet Občine Šalovci na svoji 17. redni seji dne 21. decembra 2016, št. sklepa 355-1/2016-7 z dne 21. december 2016

Cenik velja od 1. 1. 2017

Datum: 30. 1. 2017

Št.: VB 11/2017-002

Daniel Kalamar
direktor

Posebej želimo poudariti, da se omrežnina za vodovod, kanalizacijo, čistilno napravo in greznice zaračuna mesečno v fiksnem znesku in ni odvisna od količine porabljene vode. Višina omrežnine je odvisna od velikosti vgrajenega vodomera. Storitve vodarina, odvajanje in čiščenje odpadnih voda ter storitev greznic pa se obračunava na podlagi količine porabljene vode.

Vodomere odčitavamo dvakrat letno (predvidoma junija in decembra

tekočega leta). Občani pa nam lahko konec vsakega meseca javijo stanje na vodomere na tel. 02/541-35-56; 02/541-35-47, na elektronski naslov komuna@beltinci.si ali stanje@komuna-beltinci.si ali pa se osebno oglasijo na sedežu podjetja.

V primeru, da nam mesečno stanja na vodomere ne javite, računalnik za mesečni obračun vodarine upošteva povprečno porabo med dvema odčitanimi oz. javljenima stanjema na vodomere.

Z letošnjim letom se na novo obračunavajo stroški za vzdrževanje dodatnih vodomerev (odštevalni vodomere, kmetijski vodomere ipd.) Cene storitve odvajanja in čiščenja odpadnih voda, storitev greznic in pripadajoča omrežnina ostajajo zaenkrat enake kot doslej.

Tel. 02 541 35 47 Fax. 02 541 35 70

www.komuna-beltinci.si
komuna@beltinci.si

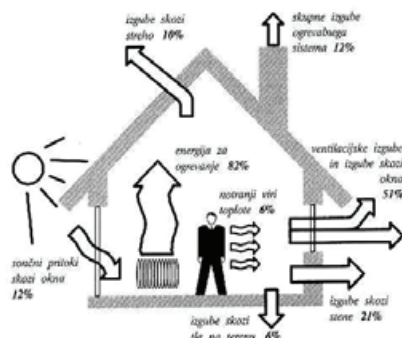
ENSVET energetska svetovanje za občane

ENERGETSKO SVETOVALNA PISARNA
BELTINCI
Mladinska ulica 2, 9231 Beltinci

Nasvet o učinkoviti rabi energije (URE) in uporabi obnovljivih virov energije (OVE) vam bo v pomoč, kako svoj denar pravilno in učinkovito uporabiti pri gradnji ali obnovi hiše, stanovanja in naprav.

Razmisleje o rabi energije se dolgoročno obrestuje, saj cene le-te nezadržno rastejo. Z brezplačnimi nasveti vam bomo pomagali zmanjšati stroške za energijo in povečati zadovoljstvo in udobje bivanja.

Povprečna energetska bilanca
enodružinske hiše

ENSVET nudi strokovno, brezplačno in neodvisno svetovanje pri obnovi starejšega objekta ali pri gradnji novega doma.

Eko sklad ima objavljen Javni poziv za nepovratne spodbude za vlaganje v nove naložbe rabe obnovljivih virov in energijsko učinkovitost stanovanjskih stavb.

Višina nepovratne spodbude znaša od 20 do 30 % investicijske vrednosti.

Spodbude lahko dobijo lastniki, ožji družinski člani, najemniki

v stanovanjskih hišah ali večstanovanjskih stavbah.

Nepovratne spodbude za vlaganja v eno in dvostanovanjske stavbe

- vgradnja solarne sistema do 200€/m²
- vgradnja kurilne naprave za centralno ogrevanje na lesno biomaso do 2.000€
- vgradnja TČ za ogrevanje do 2.500€
- vgradnja sistema ogrevanja pri obnovi na daljinsko ogrevanje na OVE do 1.000€
- vgradnja lesenega zunanega stavbnega pohištva pri obnovi do 100€/m²
- toplotna izolacija fasade pri obnovi stanovanjske stavbe 12€/m²
- toplotna izolacija strehe oz. podstrešja pri obnovi stanovanjske stavbe 10€/m²
- vgradnja prezračevanja z vračanjem odpadnega zraka od 30€ do 2.000€
- gradnja ali nakup NEH ali pasivne stavbe do 125€/m²
- celovita obnova starejše stavbe v pasivnem razredu do 250€/m²
- nakup stanovanjske enote v večstanovanjski stavbi v nič-energijskem razredu do 150€/m²

V naši pisarni dobite prijavnico za razpis in razpisno dokumentacijo, ki vam ju pomagamo izpolniti in sestaviti.

Uradne ure so vsak torek od 14.00 do 16.00 oz. po dogovoru.

Svoj obisk v pisarni predhodno najavite na tel. 02 541 35 35 ali po e- pošti: obcina@beltinci.si, da se izognete neprijetnemu čakanju.

Vodja ESP Beltinci
Energetski svetovalec
Valentin Odar

Energetska svetovalna pisarna se nahaja v stavbi Občine Beltinci

Toplotna izolacija na neizolirani stavbi zmanjša porabo energije za ogrevanje do 30 %

Različni energetske sistemi stavb

Primer novejšje oblike PH ali NEH

Ob dnevu žena, mater in staršev misel ali dve

»NE živi v preteklosti,
NE sanjaj o prihodnosti,
OSREDOTOČI SE na sedanjost.«

Ljudje smo na tem planetu povezani v krog. Kljub temu da se mogoče ne poznamo, smo del velike družine... matere Zemlje, smo otroci nebes in tudi naše življenje tako kot naš planet predstavlja krog – neprekinjeno celoto, ki se dopolnjuje in tvori vezi, ki so trdne, močne in kot radi pravimo: Veriga je močna, kolikor je močan njen najšibkejši člen.

Neka mama je svoji hčerki pred mnogimi leti napisala pismo, ki ga želim deliti z vami ob teh marčevskih praznikih in upam, da se bo dotaknilo vaših src.

En dan smo otroci, drugi dan starši in naslednji dan stari starši... Starejši smo,

več je možnosti, da zbolimo, prav tako pa tudi naši starši. V našem prehitrem svetu pogosto pozabimo na naše starše in na to, kaj so storili za nas. Ko boste brali to pismo, boste zagotovo mislili na vaše starše. Damo staviti, da so vaši starši bili vedno tam za vas... Pa ste tudi vi zanje? Preberite si pismo, ki vas bo prav gotovo ganilo...

“Moja draga punca, vidiš dan, v katerem sem stara. Prosila sem te, da si potrpežljiva, najbolj pa, da razumeš, skozi kaj grem. Če ti bom neko stvar povedala in sem ti jo že rekla, me ne prekini takoj... Počakaj, da povem do konca. Spomni se časov, ko si bila še majhna punčka in sem ti pogosto ponavljala enako zgodbico, dokler nisi zaspala.

Ko se ne bom želela tuširati, se ne jezi in me ne sramoti. Spomni se na čase, ko sem tekala za tabo, ker si si izmišljevala takšne in drugačne stvari samo, da se ne bi tuširala. Ko boš videla, kako nerodna sem, ko pride nova tehnologija, mi daj čas, da se naučim nekaj novega in me ne glej tako grozno.

Spomni se, tudi jaz sem tebe morala naučiti jesti, se obleči in ti pomagati pri tvojih težavah. Ko boš videla, da se staram, te prosim, da si potrpežljiva, poskusi razumeti, skozi kaj grem. Če

izgubim nit pogovora, mi daj čas, da se zopet spomnim in če se ne bom mogla, me nikar ne kregaj, ne bodi arogantna in nervozna. Vedi le to, da mi je v tistem trenutku najbolj pomembno, da si poleg mene.

Ko boš videla, da moje noge ne zmorejo več tako hitro, me primi pod roko in mi pomagaj, kot sem jaz tebe, ko si se učila hoditi. Ko pridejo ti dnevi, nikar ne bodi žalostna, poskusi le razumeti. Jaz bom hvaležna za ves čas in srečo, ki sva jo preživeli skupaj. Z velikim nasmehom in ljubeznijo ti želim povedati: Ljubim te, moja hčerkica...”

Naj nam ne bo težko reči: Mama, oče, hčerka, sin, mož, žena, babica, dedek, sestra, brat..., rad te imam! Kar bomo izrekli danes, bo ostalo zapisano v srcih za vedno. Nikoli pa ne vemo, če ne bo mogoče prepozno že jutri, pojutrišnjem!

»Iskrene čestitke vsem ženam, materam, dekletom, staršem ob dnevu žena, materinskem in starševskem dnevu!«

*Za Vas izbrala
Lilijana Bežan Horvat*

tiliaprint

T I S K A R N A

- kartonaža • vezenje
- graviranje • servirni sladkor

PONUDBA OGLAŠEVANJA V GLASILU MALI RIJTAR

Velikost oglasa	Cena
1/8 strani	30 €
1/4 strani	55 €
1/2 strani	100 €
1 stran	180 €
zunanja zadnja stran	250€

Cene ne vsebujejo DDV (22%)

Oglas nam lahko posredujete v formatu JPG, PDF, PSD ali TIF.

Roman Klemenčič s.p. • Štefana Kovača 3 • 9231 Beltinci

T: 02 541 15 00 • F: 02 542 23 45 • M: 041 515 976

www.tilia-print.com

Razglasitev najboljših s področja športa iz občine Beltinci za leto 2016

»Če si nečesa močno želiš,
lahko to dosežeš.

Nemara bo zahtevalo potrpežljivost,
težko delo, pravo borbo in veliko časa;
toda uresničljivo je.

Tolikšna mera vere je predpogoj za
sleherni podvig, športni, umetniški
ali kak drug.

(Margo Jones)

V soboto, 11. februarja 2017, smo v grajski dvorani podelili priznanja najboljšim športnikom, športnicam, perspektivnim športnikom in športnim klubom iz naše občine za leto 2016.

Slovesnost smo pričeli z glasbo, ko sta nam kitaristki Glasbene šole Beltinci Živa Hanžekovič in Blanka Hozjan odigrali čudoviti skladbi. Njuna mentorica je profesorica magistra art. Nives Zver.

Pozdravne in spodbudne besede sta nagrajencem in vsem prisotnim namenila župan Milan Kerman in predsednik Športne zveze Beltinci Andrej Pozdrec.

Pri izboru za proglasitev perspektivnih športnic in športnikov so se upoštevali tekmovalni uspehi posameznika, odnos do športa, marljivost in vztrajnost.

PERSPEKTIVNE ŠPORTNICE/ ŠPORTNIKI:

3. MESTO: KAJA MARTON iz Bratoncev

Kaja je odlična učenka, ki obiskuje 7. razred OŠ Beltinci. S športom se ukvarja že od rane mladosti. Najraje igra odbojko in je aktivna igralka Ženskega odbojarskega kluba (ŽOK) KEMA Puconci. V prostem času rada bere knjige, se družijo s prijatelji in ima rada živali. Kaja trenira štirikrat na teden, čez vikend pa igra več tekem.

Igra za sekcije:

- mala odbojka (6. in 7. razred)
- starejše deklice do 9. razreda
- kadetinja (do 2. letnika srednje šole)
- 3. Državna članska odbojarska liga

Čez vikend igra tako v vseh selekcijah, včasih tudi do 5 tekem. Kot nagrada za njeno dosedanje marljivo delo na treningih je bila vpoklicana v regijsko reprezentanco.

2. MESTO: DAVID NOVAK iz Lipe

David je učenec 9. razreda OŠ Beltinci. Za odbojko ga je navdušil oče Robert. Prve odbojarske izkušnje si je začel nabirati s sedmimi leti pod mentorstvom Alojza Kereca, pozneje pa pod vodstvom Andreja Totha. David je član mlajših selekcij Odbojarskega kluba Panvita Pomgrad iz Murske Sobote in reprezentant štajersko-pomurske regije. Njegove športne ambicije že sedaj segajo visoko. Najprej želi zaključiti osnovnošolsko izobraževanje kot odličen učenec, nato pa se vidi v športni gimnaziji, kjer mu bo omogočeno treniranje in igranje v prvotligaškem klubu. Naj naštejemo njegove pomembnejše rezultate:

- naslov državnega prvaka na odbojarskem prvenstvu regijskih reprezentanc
- 5. mesto na državnem prvenstvu v odbojki na mivki (u 15)
- 8. mesto na klubskem državnem prvenstvu (starejši dečki)
- 1. mesto v b ligi (kadeti)
- 1. mestu na mednarodnem božičnem turnirju (mlajši kadeti)

NAJBOLJŠA PERSPEKTIVNA ŠPORTNICA:

MAŠA VNUK iz Melincev

Maša Vnuke se že od malih nog ukvarja s športom. Pri sedmih letih se je navdušila za odbojko in se kmalu pridružila Ženskemu odbojarskemu klubu Puconci, katerih treningi in tekme so potekale v OŠ Beltinci. Pri mlajših selekcijah je svoj prvi večji uspeh dosegla s 5. mestom na državnem tekmovanju v mini odbojki. v 7. razredu je pristopila k Ženskemu odbojarskemu klubu Murska Sobota, kjer je igrala za starejše deklice, kadetinja ter članice v 3. ligi. S svojimi

dobrimi predstavami si je prislužila vpoklic v regijsko reprezentanco starejših deklic. Sedaj igra za Ženski odbojarski klub Ljutomer. Maša se lahko pohvali s pomembnejšimi dosežki:

- najboljša športnica OŠ Beltinci za leto 2016 (ples, atletika, odbojka)
- od Odbojarske zveze Slovenije ima status perspektivne odbojkarice
- pod taktiko trenerja Andreja Totha trenira in tekmuje v 2. dol vzhod za Ženski odbojarski klub Ljutomer, nastopa v članski, mladinski in kadetski ekipi in se razvija v zelo dobro odbojkarico.

NAJ PERSPEKTIVNI KLUB:

JUDO KLUB KLIMA CENTER TRATNJEK BELTINCI

JUDO KLUB KLIMA CENTER TRATNJEK BELTINCI je v letu 2016 dosegel izjemne rezultate v mlajših kategorijah. Na državnih prvenstvih so osvojili 12 medalj, od tega 3 prva, 4 druga in 5 tretjih mest. V točkovanju mlajših dečkov so bili četrti med 80 klubi.

V kategoriji starejših dečkov/deklic je Kaja Baler osvojila naslov podprvakinje, zmagala je na več turnirjih v Sloveniji in tujini. Blaž Zver je osvojil peto mesto na državnem prvenstvu, na turnirjih pa se redno uvršča med dobitnike medalj.

V kategoriji mlajših dečkov/deklic je naslov državnega prvaka osvojil Nejc Kalamar, poleg tega ima še veliko prvih mest na turnirjih v Sloveniji in tujini. Alen Tirovič je osvojil drugo mesto in je zmagovalec več turnirjev po Sloveniji in v tujini. Jan Špilak je osvojil tretje mesto na državnem prvenstvu ter zmagal na več turnirjih v Sloveniji in tujini. Tilen Forjan je prav tako osvojil 3. mesto na državnem prvenstvu ter zmage na več turnirjih v Sloveniji in tujini. Žiga Zver je zmagal na več turnirjih v Sloveniji in tujini in je redni dobitnik medalj na tekmovanjih.

V kategoriji cicibanov/cicibank je naslov državnega prvaka osvojil

Gabrijel Lipič. V lanski sezoni je dominiral v svoji kategoriji, saj je suvereno zmagoval in doživel zgolj en poraz v Budimpešti (1254 tekmovalcev, 25 držav). Druga mesta so osvojili Kaja Maučec, Tija Balažek in Marsel Meleš, tretja pa Nejc VÖrÖš in Žiga Čarni. Vsi pridno nabirajo medalje. Leila Mazouzi je šele poleti začela s treningi, je pa že pridno nabirala zmage in medalje na turnirjih. V tej ekipi sta še Selina Grah in Neja Senica.

V mlajši skupini raste 30 nadobudnih judoistov, ki bodo v naslednjih letih uspešno tekmovali.

Glede na osvojene rezultate, resno in trdo treniranje, si ekipa zasluži priznanje.

KATEGORIJA NAJBOLJŠIH ŠPORTNIC ZA LETO 2016:

2. MESTO TAMARA ČERNI iz Gančanov

Tamara je v letu 2016 dosegla nekaj dobrih rezultatov na tekmovanjih, ki se jih je udeležila:

- državno prvenstvo, 15. mesto od 24-ih,
- 7. pokal Gančani, 3. mesto od 8-ih,
- 8. pokal mesta Ljutomer, 3. mesto.

Tamara tekmuje tudi v najmočnejši, 1. a slovenski ligi med najboljšimi slovenskimi strelci. Je tudi vzor mlajšim, saj dokazuje, da z dobrim pristopom lahko tudi ob študiju tekmuješ in dosegaš odlične rezultate, zato si zasluži pohvalo in motivacijo za uspešno delo v športu še naprej.

NAJBOLJŠA ŠPORTNICA OBČINE BELTINCI ZA LETO 2016:

MOJCA ŠKAFAR iz Ižakovcev

Mojca tekmuje v športni panogi pikado. Njeni izjemni dosežki za leto 2016 so:

- državna prvakinja v klasičnem pikadu(»steel dart«) za leto 2016
- občinska prvakinja za leto 2016
- državna reprezentantka in udeleženka Evropskega prvenstva v pikadu
- 1. mesto v skupnem seštevku rang turnirjev prekmurske pikado lige med ženskami
- zmaga na 12 različnih turnirjih v

Najboljši športnice in športniki ter športni kolektivi v Občini Beltinci v letu 2016

- pikadu v ženski konkurenci v letu 2016
- 3. mesto z ekipo TOPGUN na državnem prvenstvu za ženske
- 2. mestu na slovenski rang lestvici med ženskami v letu 2016
- 3. mesto z ekipo ŠD Dokležovje v pomurski pikado ligi

KATEGORIJA NAJBOLJŠIH ŠPORTNIKOV ZA LETO 2016

3. MESTO: DOMINIK MESARIČ iz Lipovcev

Dominik je po mnenju športnih strokovnjakov eden najboljših igralcev hokeja na travi v Sloveniji. Je:

- najboljši igralec posameznik ekipe Hokejskega kluba Lipovci v dvoranskem hokeju na travi za leto 2016,
- proglašen za najboljšega strelca dvoranskega prvenstva Slovenije za leto 2016,
- najboljši igralec posameznik ekipe Hokejski klub Lipovci v mednarodni interligi za leto 2016,
- standardni član slovenske članske hokejske reprezentance Slovenije.
- Svoje bogato hokejsko znanje z veliko volje prenaša na mlajše generacije hokejistov,
- ogromno prostovoljnih ur je namenil izgradnji novega hokejskega igrišča v Lipovcih,

- z vsem srcem in dušo je predan temu lepemu olimpijskemu športu in je dolgoletni član Hokejskega kluba Lipovci.

2. MESTO: JERNEJ TKALEC iz Beltincev

Jernej je svojo nogometno pot začel v Beltincih. Je dolgoletni kapetan članskega moštva Nogometno društvo LUŠT Beltinci. Že vrsto let je tudi najboljši strelec 3. slovenske nogometne lige. V letu 2016 je postal najboljši strelec 3. slovenske nogometne lige s 30 doseženimi goli. Ta laskavi naslov je dosegel že drugo leto zapored. Jernej ni samo vrhunski športnik, je tudi oseba, ki tako v klubu kakor tudi izven športnih igrišč združuje prijatelje in je vzor mnogim mladim nogometašem.

NAJBOLJŠI ŠPORTNIK OBČINE BELTINCI:

MITJA ČERNI iz Gančanov

Mitja je član strelskega društva Gančani. Njegovi največji športni dosežki v preteklem letu so:

- mednarodno tekmovanje, 8. mesto
- 25. državno prvenstvo, 5. mesto
- 1. a liga, končno 9. mesto
- regijsko prvenstvo Turnišče, 2. mesto
- 2. Lebarjev memorial Murska Sobota, 1. mesto

- 8. pokal Strelsko društvo Gančani, 1. mesto
  - 8. pokal mesta Ljutomer, 1. mesto
  - 19. pokal Radgone, 4. mesto
  - 2. krog 1. a lige Trzin, 8. mesto
  - 3. krog 1. a lige Ptuj, 5. mesto
  - 1. kvalifikacijski turnir za izbor reprezentance Ormož, 1. mesto
  - 2. kvalifikacijski turnir za izbor reprezentance Železniki, 2. mesto
- Mitja je športnik, ki bi si ga v svoji sredini želel vsak trener.

KATEGORIJA NAJBOLJŠIH ŠPORTNIH KOLEKTIVOV ZA LETO 2016

3. MESTO: PIKADO KLUB ŠD DOKLEŽOVJE

Dosežki v športu:

- v letu 2016 so brez poraza osvojili 1. mesto v skupinskem delu ligaškega tekmovanja in končno 3. mesto.
- na mladinskem državnem prvenstvu v pikadu za leto 2016 v Ivanjkovcih so osvojili 2. mesto z ekipo v mladinski konkurenci (do 21 let) in 2. mesto posamezno med kadeti (do 18 let) – Muhič Alfonz
- članica Mojca Škafar je osvojila naslov državne prvakinja v klasičnem pikadu (»Steel dart«) za leto 2016 in je tudi državna reprezentantka
- član Denis Hamler je osvojil naslov

prvaka Univerze v Ljubljani za leto 2016

Klubske prispevki za razvoj športa:

- društvo že 9. leto organizira in vodi tekmovanje v pomurski pikado ligi,
- že 12 let organizira vaški turnir v pikadu za pokal KS Dokležovje,
- že 4 leta je društvo organizator ekipe, ki sodeluje na vaških športnih igrah Občine Beltinci.

2. MESTO: HOKEJSKI KLUB LIPOVCI

Njihovi dosežki v letu 2016:

- državno prvenstvo v hokeju na travi, 1. mesto
- državno dvoransko prvenstvo, 1. mesto
- tekmovanje v mednarodni interligi, 2. mesto
- otvoritev novega igrišča na vodni podlagi v Lipovcih avgusta 2016
- pridobitev organizacije evropskega klubskega prvenstva skupine Challenge v Lipovcih (avgust 2017) s strani Evropske hokejske federacije
- uspešno delo in tekmovanje mlajših selekcij HK Lipovci
- vloženih 2500 ur prostovoljnega dela vseh članov HK Lipovci pri izgradnji novega hokejskega igrišča z vodno podlago

NAJBOLJŠI ŠPORTNI KOLEKTIV OBČINE BELTINCI ZA LETO 2016:

NOGOMETNO DRUŠTVO BELTINCI

Nogometno društvo LUŠT Beltinci je v letu 2016 osvojilo naslov pokalnega prvaka MNZ Murska Sobota, postalo prvak 3. slovenske nogometne lige vzhod in igralo kvalifikacije za 2. ligo. Je že tretje leto najbolj gledana ekipa med vsemi tretjeligaškimi klubi. Društvo je v močni konkurenci v mesecu juniju osvojilo tudi 1. pokal občine Odranci. Je nosilec razvoja nogometa v občini Beltinci. Društvo ima registriranih preko 100 naraščajnikov v petih različnih starostnih selekcijah, ki tekmujejo v ligah medobčinskega ranga Nogometne zveze Murska Sobota in pokalnih tekmovanjih.

POSEBNO PRIZNANJE za leto 2016 s področja športa prejme **ŠPORTNO DRUŠTVO MELINCI za 40 aktivnih in uspešnih let delovanja.**

Iskrene čestitke vsem nagrajencem in letošnjim najboljšim športnikom in športnicam. Naj bodo plakete spodbuda za delo in razvijanje svojih potencialov še naprej!

Lilijana Bežan Horvat

Sklepi, sprejeti na 20. redni seji Občinskega sveta Občine Beltinci

Na 20. redni seji Občinskega sveta Občine Beltinci, ki je bila dne 22. decembra 2016, so bili sprejeti naslednji sklepi:

Sklep št. 213/VI:

Sprejme se dopolnjeni dnevni red 20. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci (doda se nova 10. točka dnevnega reda):

1. Sprejem zapisnika 19. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci in realizacija sklepov 19. redne seje občinskega sveta.
2. Kadrovske zadeve:
  - a) imenovanje oz. predlog za člana Sveta zavoda Pomurske lekarne Murska Sobota
  - b) odločitev o predlogu imenovanja predstavnika

ustanovitelja javnega zdravstvenega zavoda Zdravstveni dom Murska Sobota.

3. Celostna prometna strategija - predstavitev projekta in dosedanjih izvedenih aktivnosti.
4. Podaja soglasja k Statutu ZTK Beltinci.
5. Predlog Odloka o kategorizaciji cest in kolesarskih poti v občini Beltinci.
6. Predstavitev programa in odobrenih javnih del za leto 2017 v občini Beltinci.
7. Dopolnitev ravnanja s stvarnim premoženjem občine Beltinci za leto 2016.
8. Preimenovanje avtocestnih priključkov Lipovci in Gančani -

predlog DARS.

9. Sprejem Elaborata o oblikovanju cene storitve gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo Vodovod sistema B v občini Beltinci z dne 9.12. 2016.
10. Predlog Odloka o dopolnitvi Odloka o načinu opravljanja gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo na območju občine Beltinci
11. Pobude in vprašanja članov Občinskega sveta Občine Beltinci.
12. Poročilo župana o pomembnejših dogajanjih v občini Beltinci.

Sklep št. 214/VI:

Sprejme se zapisnik 19. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci v predlagani obliki in vsebini.

Sklep št. 215/VI:

Kot predstavnik ustanoviteljice Občine Beltinci se v Svet zavoda Pomurske lekarne Murska Sobota imenuje IGOR ADŽIČ, Cvetno naselje 4, 9231 Beltinci.

Sklep št. 216/VI:

KMVVI ugotavlja, da je občina Beltinci z več kot 14 % prebivalstva na področju ustanoviteljic Zdravstvenega doma Murska Sobota, Zdravstveno postajo Beltinci in okrog 900.000,00 evrov obveznosti do virov sredstev Zdravstvenega doma Murska Sobota upravičena do enega člana v Svetu Zdravstveni dom Murska Sobota. 2. V Občini Beltinci smo mnenja, da je pravno in ekonomsko nelogično, da občine koncentri odločajo o sredstvih Občine Beltinci v javnem zavodu Zdravstveni dom Murska Sobota, zato KMVVI objavi javni poziv za delegiranje kandidata za člana Sveta zavoda Zdravstveni dom Murska Sobota.

Sklep št. 217/VI:

Občinski svet Občine Beltinci se je seznanil z izhodišči celostne prometne strategije Občine Beltinci.

Sklep št. 218/VI:

Občinski svet Občine Beltinci podaja soglasje k Statutu javnega zavoda Zavod za turizem in kulturo Beltinci.

Sklep št. 219/VI:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme Odlok o kategorizaciji občinskih cest in kolesarskih poti v občini Beltinci v predlagani vsebini in obliki, v prvi obravnavi.

Sklep št. 220/VI:

Občinski svet Občine Beltinci POTRJUJE PREDLOŽENI PROGRAM JAVNIH DEL ZA LETO 2017 v predlagani obliki.

Sklep št. 221/VI:

Občinski svet Občine Beltinci sprejme Dopolnitev Načrta ravnanja s stvarnim nepremičnim premoženjem Občine Beltinci za leto 2016 - v predloženi vsebini.

Sklep št. 222/VI:

Občinski svet Občine Beltinci ne soglašajo s preimenovanjem priključkov na avtocesti A5, izvoz št. 8, ki je danes poimenovan Lipovci, v Murska Sobota - vzhod in izvoz št. 9, ki je danes poimenovan Gančani, v Moravske Toplice. Občinski svet soglašajo, naj izvoz

št. 8 ostane poimenovan Lipovci in izvoz št. 9 ostane poimenovan Gančani.

Sklep št. 223/VI:

1. Elaborat o oblikovanju cene storitev gospodarske javne službe oskrba s pitno vodo v občini Beltinci št. VB 02/2016-0034/1 z dne 09.12.2016, ki ga je pripravil izvajalec gospodarske javne službe VODOVOD SISTEMA B d.o.o., Kopališka ulica 2, 9000 Murska Sobota, se sprejme.

2. Občina Beltinci bo storitev obvezne občinske gospodarske javne službe oskrba s pitno vodo po elaboratu iz prve točke tega sklepa, ki jo izvaja javno podjetje Vodovod sistema B d.o.o., za gospodinjstva in izvajalce nepridobitne dejavnosti subvencionira v višini 40% sorazmernega dela omrežnine, ki se nanaša na uporabljeno javno infrastrukturo (vodovod s pripadajočimi objekti). Preostali del omrežnine, ki se nanaša na obnovo in vzdrževanje priključkov, se ne subvencionira, ker vodovodni priključki niso del javne infrastrukture.

Cena storitev oskrbe s pitno vodo v občini Beltinci zajema:

1. Omrežnino:

Cena s 40% subvencijo JI v EUR/mesec z DDV	Cena s 40% subvencijo JI v EUR/mesec brez DDV	Cena brez subvencije JI v EUR/mesec brez DDV	Faktor omrežnine	Obračunska postavka - premer vodomera v mm
6,0345	5,5110	7,8991	1	DN ≤ 20
18,1036	16,5330	23,6972	3	20 < DN < 40
60,3454	55,1100	78,9907	10	40 ≤ DN < 50
90,5182	82,6650	118,4860	15	50 ≤ DN < 65
181,0363	165,3300	238,9720	30	65 ≤ DN < 80
301,7272	275,5500	394,9534	50	80 ≤ DN < 100
603,4545	551,1000	789,9067	100	100 ≤ DN < 150
1.206,9090	1.102,2000	1.579,8134	200	150 ≤ DN

2. Vodarino:

Cena v EUR z 9,5% DDV	Cena v EUR brez DDV	Enota	Obračunska postavka
0,6075	0,5548	m ³	Vodarina

Ta sklep prične veljati naslednji dan po sprejemu, cene storitev pa se uporabljajo od 1. 1. 2017.

Občinski svet Občine Beltinci sprejme Odlok o dopolnitvi Odloka o načinu opravljanja gospodarske javne službe oskrbe s pitno vodo na območju občine Beltinci - v skrajšanem postopku. Izvlečke sklepov iz zapisnika 20. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci povzela

Lilijana Bežan Horvat

Sklep št. 224/VI:

Letno poročilo o delu Medobčinskega inšpektorata - Občina Beltinci

1. UVOD

Medobčinski inšpektorat Občin Beltinci, Črenšovci, Turnišče, Odranci in Velika Polana (v nadaljevanju MI) je organ skupne občinske uprave s sedežem v Občini Beltinci. Inšpektorat izvaja inšpekcijski nadzor v občinah soustanoviteljicah na področjih, kjer jih za to pooblašča veljavni predpisi. Na področju inšpekcijskega nadzora so bile aktivnosti večinoma usmerjene na stanje občinskih cest in javnih poti, ravnanje s komunalnimi odpadki, odvajanje komunalnih odpadnih in padavinskih voda in vzdrževanje čistoče na javnih površinah, oskrbe s pitno vodo in vzdrževanje stavbnih zemljišč.

Temeljno vodilo inšpektorata je zagotavljanje skladnosti in spoštovanje predpisov na navedenih področjih. V tem smislu potekajo inšpekcijski in prekrškovni postopki.

V letu 2016 so aktivnosti sledile in v večji meri po obsegu in vsebini izpolnile naloge, zadane v Letnem delovnem načrtu. Inšpektorat se je leta 2016 aktivno vključil v sodelovanje z izvajalci javnih služb na področju vključevanja v organiziran odvoz komunalnih odpadkov, priključevanje na kanalizacijo in javni vodovod.

Naloge, pristojnosti in delovne postopke inšpektorata določajo naslednji zakoni in predpisi:

- Zakon o inšpekcijskem nadzoru (Ur.l. RS, št. 43/07 in 40/14-ZIN-B),
- Zakon o prekrških (Ur.l. RS, št. 29/11 ZP-UPB8, št. 21/13, 111/13 in 32/16-ZP-1J),
- Zakon o splošnem upravnem postopku (Ur.l. RS, št. 24/06 ZUP-UPB2, z vsemi nadaljnjimi spremembami in dopolnitvami (v nadaljevanju ZUP),
- Zakon o cestah (Ur.l. RS, št. 109/10, 48/12, 46/15-ZCes-1B),
- Zakon o varstvu okolja,
- Odloki občin ustanoviteljic.

Zaposleni delavki sta se v letu 2016 udeležili strokovnih izobraževanj in izpopolnjevanj s področja sprememb zakonodaje.

Poleg odgovaranja na vprašanja občanom in občinskimi svetom občine so se izdelovala poročila o delu za posamezno občino ustanoviteljico in predstavitev poročila županom občin.

Pripravljal se je zahtevek za sofinanciranje SOU, ki je bil dne 30. 3. 2016 posredovan na Ministrstvo za javno upravo, Služba za lokalno samoupravo.

Poročilo za leto 2016 je razdeljeno v splošni opis izvedenih aktivnosti s prikazanimi statističnimi podatki po področjih po posameznih občinah.

Medobčinski inšpektorat je v letu 2016 obravnaval 768 zadev, od tega je bilo izdanih 727 inšpekcijskih ureditvenih odločb in 41 prekrškovnih postopkov. Na območju občine Beltinci je bilo obravnavanih 471 inšpekcijskih ureditvenih in 21 prekrškovnih postopkov.

V nadaljevanju bodo v tabelah prikazani podatki po krajevnih skupnostih in po obravnavanih področjih, posebej za inšpekcijske in prekrškovne postopke.

2. INŠPEKCIJSKI NADZOR

Tako kot v preteklem obdobju je inšpekcija prioriteto obravnavala prijave in pritožbe občanov in drugih oseb javnega in zasebnega prava, vendar pa učinki inšpekcijskih ukrepov zaradi različnih vzrokov, predvsem pa zaradi nepristojnosti, vedno in v celoti niso zadovoljevali prijaviteljev. Pri tem je potrebno poudariti, da občani in tudi potencialni prijavitelji v inšpekcijskih in prekrškovnih postopkih velikokrat odklanjajo vsakršno sodelovanje in še zlasti pričanje v postopkih dokazovanja posameznih protipravnih ravnanj. Zato se je morala inšpekcija pri svojem delu posluževati najrazličnejših načinov ugotavljanja dejanskega stanja v posameznih konkretnih zadevah. To pa je v praksi zahtevalo dobro sodelovanje s policijo in drugimi inšpekcijskimi službami ter upravnimi enotami, kakor tudi z drugimi državnimi, občinskimi organi in krajevnimi skupnostmi v različnih fazah inšpekcijskih postopkov. Skladno z določili Zakona o inšpekcijskem nadzoru je inšpektorat odgovarjal na pisna vprašanja posameznikov, podjetij in institucij, ki so se nanašala na delovanje inšpekcije in preko medijev obveščal javnost o ugotovljenih nepravilnostih ter o posledicah kršitev zakonov in drugih predpisov. Gre za oblike preventivnega delovanja s ciljem zagotovitve spoštovanja predpisov.

2.1. OBČINA BELTINCI

Inšpektorat je na področju občine Beltinci skupno vodil 471 inšpekcijskih postopkov, kar je 15 % več kot v letu 2015. Izdanih je bilo 443 ureditvenih odločb, 20 zadev je bilo oddano v pristojno reševanje drugim inšpekcijskim službam, dve zadevi nista bili upravni, v šestih primerih nepravilnosti niso bile ugotovljene. Največ obravnavanih zadev je bilo na področju ravnanja z odpadno vodo, in sicer obvezni priklopi na izgrajeno kanalizacijsko omrežje (296 zadev), kar je 46% več kot v letu 2015. Nekaj postopkov v zvezi s priključitvijo na kanalizacijsko omrežje se je nadaljevalo iz leta 2015.

Na področju nadzora občinskih cest (obravnavanih 67 zadev) je največ ugotovljenih kršitev zaradi nepreglednosti križišč in cestnih priključkov, ovir in posegov v cestni svet brez soglasja upravljavca ceste.

Ravnanje z odpadki je področje, na katerem smo obravnavali 56 zadev (4% več kot v letu 2015). Največ odločb smo izdali pravnim osebam, ki niso ravnale z odpadki v skladu z zakonodajo, niso sortirali odpadkov na izvoru nastanka in niso imeli ustreznih zabojujnikov. Nova divja odlagališča se še vedno pojavljajo, kar nas skrbi, saj imajo prebivalci vse možnosti brezplačne predaje sortiranih odpadkov od doma, na zbirnih mestih, v zbirnem centru in 1x letno še odvoz 2m³ kosovnih odpadkov od doma.

18 obravnavanih zadev je bilo na področju vzdrževanja stavbnih zemljišč. Opažamo, da lastniki nevdzdrževanih zemljišč največkrat živijo v tujini ali v drugih krajih Slovenije ali so lastniki različne banke. Kljub prejetim ureditvenim odločbam, denarnim prisilitvam, nekateri lastniki zemljišč ne vzdržujejo, kar je zelo moteče za okolico. Zaradi navedenega je nekaj postopkov odprtih že leto ali več.

Zaradi nepristojnosti je bilo kar 20 prijav poslanih v pristojno reševanje državnim inšpekcijam, kar je 80% več kot l. 2015). Največ odstopov je bilo poslanih na Inšpektorat RS za okolje in prostor (14 zadev).

V tabeli 1 so prikazane obravnavane zadeve po področjih in krajevnih skupnostih - SAMO INŠPEKCIJSKI POSTOPKI

TABELA 1:

OPIS PODROČJA DELA	BELTINCI	BRATONCI	LIPA	LIPOVCI	GANČANI	MELINCI	IŽAKOVCI	DOKLEŽOVJE	SKUPAJ
1. NEVZDRŽEVANO ZEMLJIŠČE	4	2		3	2	5	2		18
2. CESTE	18	4	9	5	20	1	3	7	67
3. RAVNANJE Z ODPADNO VODO	1	32		45	120	49		49	296
4. RAVNANJE Z ODPADKI	8	6	2	5	8	8	11	8	56
5. ODPSTOP ZADEVE DRUGIM INŠP. SLUŽBAM	9	2		3	3	3			20
6. RAVNANJE S PITNO VODO				2					2
7. OGLAŠEVANJE IN PLAKATIRANJE	3								3
8. PSI NA JAVNI POVRŠINI	1								1
9. NEPRISTOJNOST	1	1							2
10. NEPRAVILNOSTI NISO UGOTOVLJENE		1		1	2		2		6
SKUPAJ	45	48	11	64	155	66	18	64	471

Poleg zgoraj navedenih zadev je inšpektorat:

- odgovarjal na vprašanja občanov, občinskih svetnikov, medijev,
- opozarjal o nepravilnih ravnanjih na internih in spletnih medijih,
- opozarjal upravljavca in vzdrževalca občinskih cest na nepravilnosti in pomanjkljivosti,

- nadziral vzdrževanja javnih površin, onesnaženost le-teh,
- opravljal nadzor in opozarjal na nepravilnosti na javnih otroških igriščih,
- sodeloval s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, predvsem na področjih strokovnih ocen stanja in predlaganja izboljšav (šolska avtobusna postajališča, prometna signalizacija,

prometna ureditev ..),

- opozarjal DRSI na nepravilnosti na področju državnih cest in kolesarskih stez
- ter opravljal druge naloge po naročilu župana.

2.2. SLIKOVNI PRIKAZ OBRAVNAVANIH NEPRAVILNOSTI

Nepreglednost cestnega priključka

Nevarni odpadki v naravi

Kurjenje odpadkov

Nevzdrževano zemljišče

3. PREKRŠKOVNI POSTOPKI

V letu 2016 je Medobčinski inšpektorat uvedel 41 prekrškovnih postopkov, od tega **21 v občini Beltinci**, 9 v občini Črenšovci, 7 v občini Turnišče, 1 v občini Odranci in 3 v občini Velika Polana. V eni zadevi je bila vložena zahteva za

sodno varstvo. Vročene so bile štiri sodbe sodišč. Skupaj je bilo v občini Beltinci izrečenih 7073,45 evrov kazni in 566 evrov sodnih taks. Plačanih je bilo 2080 evrov glob in 443 evrov sodnih taks. 5 odločb je bilo poslanih v izvršbo pristojnemu organu za finance. Največ prekrškov je bilo obravnavanih

na področju onesnaženih cest, ravnanja z odpadki, oglaševanja in plakatiranja in nevezdrževanja zemljišč.

V tabeli 2 so prikazane obravnavane zadeve po področjih - **SAMO PREKRŠKOVNI POSTOPKI**

TABELA 2:

OPIS PODROČJA DELA	BELTINCI
1. NEVZDRŽEVANO ZEMLJIŠČE	2
2. CESTE	6
3. RAVNANJE Z ODPADNO VODO	1
4. RAVNANJE Z ODPADKI	4
5. ODSTOP ZADEVE DRUGIM INŠP. SLUŽBAM	
6. RAVNANJE S PITNO VODO	2
7. OGLAŠEVANJE IN PLAKATIRANJE	6
SKUPAJ	21

Večkrat se namreč inšpekciji očita, da ne opravlja svojih nalog in da ne izvaja potrebnih postopkov in ukrepov. Vendar pa je v odlokih opredeljeno precej ravnanj, ki po svoji naravi niso in ne morejo biti prekršek ali pa so z drugimi državnimi predpisi že opredeljena kot protipravna ali drugačna ravnanja, katera se lahko rešujejo izključno v skladu s stvarnopravnim ali obligacijskim zakonikom ali pa s kakšnim drugim predpisom, ki ga nadzira državna inšpekcija.

Posledično takšna situacija pomeni, da občinski inšpektor ne bo mogel opraviti ali izvesti določenih postopkov, ker tega po veljavni zakonodaji enostavno ne sme.

4. ZAKLJUČEK

Obseg in težavnost delav Medobčinskem inšpektoratu se povečuje. Postopki so iz leta v leto zahtevnejši. Posamezniki se vedno večkrat obračajo na nas z vprašanji, problemi ali prosijo le za nasvet preko telefona, po spletni pošti ali pa pridejo na sedež MI. Zaradi tega moramo nameniti izobraževanju in izpopolnjevanju kadra vedno več časa, saj se vprašanja ne tičejo samo našega delovnega področja.

Pomemben del našega vsakdana je aktivno sodelovanje s strokovnimi službami občinske uprave občine, policijo, republiški inšpektorati, zainteresiranimi krajevnim skupnostmi in občani. Trudili smo se podati vsaj osnovne informacije, odgovore, nasvete, usmeritve... Kršitve, za katere komunalna inšpekcija ni pristojna (gradnja in obnova objektov in naprav, reja živali, vprašanja s področja lastninskih pravic, vožnja z motornimi vozili v naravnem okolju, odlaganje zemljine, gradbenih odpadkov in salonitnih plošč v naravnem okolju, hrup v naravnem okolju, emisije iz malih kurilnih naprav, odlaganje gnojevke na kmetijska zemljišča...) smo skladno z določbami Zakona o splošnem upravnem postopku odstopili v pristojno reševanje Inšpektoratu RS za okolje in prostor, Inšpektoratu RS za kmetijstvo, gozdarstvo, lovstvo in ribištvo, Inšpektoratu RS za ceste in Veterinarskemu inšpektoratu.

Komunalna inšpekcija s svojim delom zagotavlja, da pravni in fizični subjekti spoštujejo predpise na področjih, na katerih izvaja inšpekcijski nadzor in tako skrbi za urejene razmere v občinah. Tudi v prihodnje bomo pozornost namenili ozaveščanju ljudi in preventivnemu delovanju na

vseh področjih našega delovanja. Cilj inšpekcijskega nadzora bo tudi v bodoče usmerjen predvsem k preprečevanju kršitev in čim prejšnjemu odpravljanju ugotovljenih nepravilnosti.

Alenka Maroša, inšpektorica II in Petra Cvetko, strokovna sodelavka

**SKUPNA OBČINSKA UPRAVA
MEDOBČINSKI INŠPEKTORAT OBČIN**
Beltinci, Črenšovci, Odranci, Turnišče in
Velika Polana
Mladinska ulica 2, 9231 Beltinci
Tel: (02) 541-35-64;
Fax: (02) 541-35-70; E-mail:
medobcinski.inspektorat@beltinci.si

Datum: 15.02.2017

OBVESTILO OBČANOM

V letu 2017 smo na območju občine Beltinci v naravi zasledili že več kot 10 divjih odlagališč komunalnih, kosovnih in drugih vrst odpadkov. Zato vas obveščamo, da je kurjenje vseh vrst odpadkov v naravi, kopičenje in odlaganje odpadkov na zemljiščih

STROGO PREPOVEDANO!

Odlok o načinu izvajanja gospodarske javne službe zbiranja in prevoza odpadkov na območju občine Beltinci (Uradni list RS, št. 12/2012) določa, da je opustitev storitev javne službe, kot je kopičenje odpadkov, njihovo sežiganje ali odlaganje v objektih ali na zemljiščih, ki niso namenjeni za odstranjevanje teh odpadkov, strogo prepovedano.

Proti vsem, ki bodo kršili zgoraj omenjeno določilo, bomo **najstrožje ukrepali**.

*Pripravila
Petra Cvetko, strokovna sodelavka*

*Alenka Maroša
medobčinska inšpektorica*

REDNI VPIS OTROK NOVINEV V VRTEC BELTINCI ZA ŠOLSKO LETO 2017/18 BO POTEKAL:

V PETEK 10. marca 2017 od 8.00 do 15.00

V PONEDELJEK 13. marca 2017 od 8.00 do 15.00

V TOREK 14. marca 2017 od 12.00 do 17.00

V PISARNI SVETOVALNE DELAVKE VRTCA BELTINCI, JUGOVO 33, 9231 BELTINCI (VHOD 1)

Vlogo za vpis najdete na spletni strani Vrtca Beltinci www.vrtecbeltinci.si, pod rubriko »ZA STARŠE«, zavihek »VPIS OTROK« in jo lahko že izpolnjeno prinesete na vpis, lahko pa jo dobite na samem vpisu. Za vpis potrebujete EMŠO otroka.

**DRUŠTVO STARODOBNIKOV- LJUBITELJEV
STARIH KOLES *DIMEK*
BELTINCI**

RAZPIS ZA 15. RALLY S STARODOBNIMI KOLESI IN STARODOBNIMI KOLESI Z MOTORJEM

**Društvo starodobnikov-ljubiteljev starih koles *Dimek* Beltinci skupaj
z Občino Beltinci in z Zavodom za turizem in kulturo Beltinci
razpisuje in vabi na**

15. rally starodobnih koles in starodobnih koles z motorjem, ki bo

v soboto, 20. maja 2017 v Beltincih.

Z dobro voljo in seveda ob udeležbi številnih prijateljev starodobnega kolesarstva tudi letos organiziramo 15. mednarodni rally. Upamo, da bo letošnji rally privabil še nove prijatelje, tako, da bo pisana udeležba že starih znancev dobila lepšo in drugačno podobo.

Potek rallyja 2017:

Start: točno ob 10.05 (GRAJSKO DVORIŠČE, BELTINCI)

Proga: BELTINCI (grajsko dvorišče) – GANČANI – LIPOVCI (postanek ŠRC) – DOKLEŽOVJE – IŽAKOVCI (postanek Otok ljubezni) – BELTINCI (grajsko dvorišče).

Dolžina proge: cca 20 kilometrov.

Pogoji udeležbe:

Udeleženec rallyja mora imeti kolo staro vsaj 50 let in več ter po možnosti tudi obleko iz časa letnice kolesa. Organizator formalno tudi preveri starost kolesa in opreme.

Vsak udeleženec rallyja se mora med vožnjo obvezno ravnati po cestno-prometnih predpisih ter navodilih redarjev in organizatorja prireditve.

Organizator poskrbi za tehnično pomoč in servisiranje med vožnjo pokvarjenih koles ali z eventualnim nadomestnim kolesom.

Udeleženci rallyja niso posebej zavarovani in nosijo s tem tudi vso odgovornost, ki ne veže prireditelja.

Vsak udeleženec plača kotizacijo v znesku **15,00 EUR**, za kar prejme medaljo, spominsko majico, malico s pijačo in pogostitev na vseh postankih.

Kotizacijo lahko nakažete vnaprej na **transakcijski račun, številka: 02346-0254397042** z oznako »15. rally« ali pa na dan prireditve od 9. ure dalje.

V okviru rallyja bo tudi letos odprta tradicionalna 13. razstava starodobnih koles
na temo:

»15 RALLYJEV IN 15 LET OBSTOJA DRUŠTVA DIMEK«.

Odprtje razstave bo v petek, 19. maja 2017 ob 20. uri
v grajski dvorani v Beltincih.

Med rallyjem bomo poskrbeli za lepo razpoloženje,
prijateljsko vzdušje in presenečenja.

**Veslimo se vašega obiska in presrečni bomo,
da bomo skupaj proslavili naš in vaš 15. rally
ter 15 let delovanja društva.**

BICIKLIN MOJ STARI SE ŽMETNO VRTIJ,
TOU MI NE DELA PREVELKIJ SKRBIJ.
CEKER, MARELO, KRAJNŠČAK NA GLAVOU,
SE PELAN KAK VÖTER, JE PREVEČ LIPOU.

(Himna Dimekov)

INFORMACIJE:

- Predsednik društva *Dimek* **Avgust FARKAŠ**, tel. 02/542 14 27 ali GSM 031 637 374
- Spletne strani: www.dimek.si
- Sedež društva *Dimek*: **Okrepčevalnica Duh Beltinci**, tel. 02/541 16 40 ali GSM 031 354 220
- **Zavod za turizem in kulturo Beltinci**, tel. 02/541 35 80, 02/541 35 82
Elica HORVAT, GSM 040 835 017; e-pošta: beltinci.info@siol.net, www.beltinci.net

Beltinci, 05.02.2017

Predsednik društva *Dimek*
Avgust FARKAŠ, l.r.

(IZVOD ZA VETERINARSKO
POSTAJO)

AKCIJA S/K 2017/I.

(IZVOD ZA DRUŠTVO)

PODATKI O LASTNIKU ŽIVALI (vpišite):

Ime in priimek: _____

Naslov: _____

Občina: _____ e-naslov: _____

Tel. št.: _____

Pes (vpiši število pri posameznem spolu): Ž: _____ M: _____

Mačka (vpiši število pri posameznem spolu): Ž: _____ M: _____

P O M E M B N O !

Z enim kuponom lahko popust uveljavite za več živali.

Pred sterilizacijo oz. kastracijo mora biti vaša žival zdrava in razglistena!
Po zaključku akcije bomo izžrebali 5 nagrajencev, katerim bomo podelili nagrade!

Pobudnik akcije: Društvo za zaščito živali Pomurja

AKCIJA STERILIZACIJ IN KASTRACIJ PSOV IN MAČK

20 % popust pri ceni storitve

**NA VSEH VETERINARSKIH POSTAJAH V POMURJU
od 1. 2. 2017 do 31. 3. 2017**

Zakaj sterilizirati oz. kastrirati?

V Sloveniji je preveč psov in mačk: vsekakor se skoti več živali, kot jih lahko dobi dom. Mnoge živali, ki jih ljudje ne morejo oddati, pristanejo na cesti in nato v zavetišču. Preplašene in sestradane imajo 30 dni časa, da spet začnejo zaupati ljudem. Če jih v tem času nihče ne posvoji, jih je po Zakonu o zaščiti živali dovoljeno evtanazirati. **S sterilizacijo oz. kastracijo svoje živali lahko tudi vi pripomorete, da bo teh zavrženih živali, ki v zavetiščih težko najdejo nov dom, manj.**

Pozitiven vpliv na zdravje: preprečuje raka na maternici, mlečnih žlezah, prostati in modih, zmanjša prenos spolno prenosljivih bolezni.

Če se vaše mačke ne pustijo prijeti, nas pokličite na 070/879-212.

Priložen kupon odrežite, izpolnite in unovčite na veterinarski postaji.

Dolžnost lastnikov živali je, da preprečite, da bi se vaše živali nekontrolirano razmnoževale: "Skrbnik hišnih živali mora z zagotovitvijo osamitve, kontracepcije, sterilizacije ali kastracije živali preprečiti rojstvo nezaželenih živali."

(11. člen Zakona o zaščiti živali)

KUPON ZA 20 % POPUST PRI CENI STORITVE STERILIZACIJE / KASTRACIJE PSA / MAČKE

PO PREDHODNEM NAROČILU LAHKO UVELJAVITE PRI VETERINARSKIH ORGANIZACIJAH:

1. Veterinarska postaja LENDAVALA (02/578-85-87, 041/654-647)
2. Veterinarska ambulanta TUŠAR (031/663-925)
3. Veterinarska ambulanta LJUTOMER (02/584-85-55)
4. Veterina ŠKARICA (02/521-15-73, 041/615-534, 041/343-650)
5. VETERINARIA, MURSKA SOBOTA (02/521-38-57, 051/362-255)
6. Veterinarska postaja RADGONA, GORNJA RADGONA (02/564-85-90)
7. NABERGOJ, Veterinarski inženiring, MORAVSKE TOPLICE (02/548-12-30)
8. ŠANTLA, Veterinarska ambulanta, BOLEHNEČICI (02/564-39-24)

Veljavnost kupona: **od 1. februarja 2017 do 31. marca 2017**

DRUŠTVO ZA ZAŠČITO ŽIVALI POMURJA, Trg zmage 8, p.p. 30, 9000 Murska Sobota
Tel. št.: 070/879-212, 031/528-396, 040/736-313, www.dzppomurja.si, E-pošta: dzppom@gmail.com,
TRR št.: 02340-0256066415 NLB d.d., Ljubljana

Vabilo

*Prisrčno vabljeni na
6. tradicionalno Razstavo vezenin,
ki si jo lahko ogledate od 8. aprila
v Vaškem domu Lipovci.*

*Na ta dan bo ob 18. uri
potekala otvoritev s
krajšim kulturnim programom.*

*Razstava bo odprta še v nedeljo,
9. aprila, od 9. do 18. ure.*

Vezilje, KUD Lipovci

DRAGA MAMA

Daleč sem od doma.

Daleč sva narazen.

*Ampak tebe hkrati si predstavljam vsak dan,
kako čakaš v prostoru, kako čakaš, da pridemo na obisk.*

Kadar nam je težko, mati, kličemo tebe.

Kjer si ti, tam je naš dom.

Pri tebi smo lahko, dokler hočemo.

*Vedno, ko smo prihajali, srca so nam zaigrala, oči zažarele.
Vedno solze so ti pošle, kadar smo prišli in kadar smo odhajali.*

Skuhala in spekla si najboljše stvari.

Taka potica, kot jo spečeš ti, je najboljša.

Kar ti skuhaš, je najboljše.

Tvoje besede so nežne in tihe kakor šelesti listje.

Veter ti briše solze, ki si skrivala pred nami.

Bila si vesela daril, ki smo ti jih prinesli.

A ti nisi vedela, kaj bi nam dala in nabralo se je veliko vsega.

Solata z vrta, jajce, domači kruh, kokoš in drugo meso.

Sama si nisi privoščila, samo da bi dala nam.

Solze sem skrivala, preden smo šli.

Mati nas je pospremila.

Poljub, stisk roke, solze, to je bilo, ko smo odhajali.

Mati za nami je upala in mahala, kdaj bomo spet prišli.

Mahala je, vse dokler nas je videla.

Zbogom, pa srečno pot.

Vem, vidim, ko ostane že spet sama.

Velikokrat za nas je jokala.

Marija Rakita

Podjetnikom prijazen računovodski servis

PRO KONTO

- računovodske storitve
- kadrovske storitve
- poslovno, finančno in davčno svetovanje
- administrativne storitve

info: 031-576-596

www.prokonto.si

Angela Mesarič Tinev s.p., Lipovci 100 B, 9231 Beltinci

E-mail: angela.tinev@siol.net

Presostatična hala pri Osnovni šoli Beltinci

V začetku novembra leta 2016 je bila postavljena napihljiva hala pri beltinski osnovni šoli. Do začetka meseca decembra je bila ponovno položena plastična podlaga in postavljena ograda okrog igrišča, ki se je tu nahajala že prej. Na javnem razpisu je bil za dobavitelja hale v vrednosti cca. 90.000€ kot najugodnejši ponudnik izbran DUOL iz Brezovice. Pripravljalna dela za postavitev hale in ureditev okolice je na javnem razpisu pridobilo in opravilo Zidarstvo Maučec Gančani v vrednosti cca. 35.000€. Razna soglasja in priklopi so stali cca. 5.000€. Sredstva za izvedbo projekta sta prispevali Občina Beltinci in Krajevna skupnost Beltinci. Pri pripravi gradbišča, razgrnitvi dvoslojne membrane, čiščenju notranjosti in ponovni položitvi podlage ter postavitvi ograde so s prostovoljnimi brezplačnim delom pomagali člani in članice društev Horobek fčele in Hokejskega kluba Lek Lipovci, Osnovna šola Beltinci, Krajevna skupnost Beltinci in Športna zveza Beltinci.

V proračunu Občine Beltinci za leto

2017 je rezerviranih 15.000€ za dokončanje športne infrastrukture v hali in njeni okolici. Na ta način bo dokončan nizkocenovni športni objekt v skupni vrednosti vseh vlaganj od leta 2012 naprej cca 210.000€.

Napihljiva hala deluje na principu nadtlaka, ki je približno za 250 Pascalov višji, kot je zračni tlak zunaj hale. Nadtlak se doseže s stalnim vpihovanjem zunanjega zraka. Zaradi povišanja tlaka v hali glede na zunanji tlak zraka ni možno pojavljanje kondenzacijske vlage. V zimskih mesecih se s pomočjo gretja na plin vpihani zrak dodatno segreje, tako da nastanejo smiselni pogoji za športno vadbo skoraj v celotnem koledarskem letu. Dvojna membrana, med katero je zračna plast, poskrbi za boljšo izolacijo. Za varnostne namene je dodatno v stalni pripravljenosti dizelski agregat, ki lahko v primeru nepredvidenih razmer do 24 ur sam vpihuje zrak v halo. Razsvetljava v hali je urejena preko dveh linij varčnih led reflektorjev. Sistem upravljanja omogoča tudi

upravljanje na daljavo in kot tak analizo in spremljavo dogajanja v napihljivi hali za poljubno časovno obdobje.

Sedaj je v teku vzpostavitev sistema upravljanja s športnimi kapacitetami v občini Beltinci, med katere sodi tudi napihljiva hala. V prvi polovici meseca marca bo v eni od sobot organiziran Dan odprtih vrat in prikaz dejavnosti, ki se lahko odvijajo v tem športnem objektu.

V dopoldanskem času uporablja halo osnovna šola, v popoldanskem in ob dela prostih dnevih pa bo na razpolago organiziranim skupinam občanov pod pogoji, ki jih bo določila Občina Beltinci. Poleg izboljšanja pogojev za športno vadbo beltinskih društev lahko naša presostatična hala predstavlja enega od korakov v smeri razvoja športnega turizma in prepoznavnosti naše občine. Objekt je edinstven v Sloveniji in se z njim ponaša tudi sam izvajalec (DUOL), ki je svetovno znano slovensko podjetje za postavljanje športnih in drugih hal.

Roman Činč

Razgrnitev in šivanje membrane

Začetno napihovanje hale

Igranje tenisa

Igranje street hokeja

Dijaki Ekonomske šole Murska Sobota že tretje leto opravljajo prakso v tujini

Ekonomska šola Murska Sobota v okviru Konzorcija ekonomskih šol že tretje leto sodeluje v mednarodnem projektu mobilnosti Erasmus+ KA1, ki dijakom omogoča opravljanje prakse v tujih podjetjih ali izobraževanje na področju elektronskega poslovanja in spletnega trženja in je sofinanciran z evropskimi sredstvi.

Dijaki, ki so si v letošnjem šolskem letu nabirali znanja in delovne izkušnje v Združenem kraljestvu (Portsmouth), ter dijaki, ki so se izobraževali na področju elektronskega poslovanja v Nemčiji (Leipzig), vseh je kar 16, so se s tritedenske prakse vrnili zadovoljni in obogateni z novimi spoznanji. Praksa v tujini je za njih v času njihovega izobraževanja dodana vrednost. Ker smo v regiji, ki spada med manj razvite v Sloveniji, si marsikateri dijak sam ne bi mogel financirati takšnega usposabljanja v tujini.

Majda Svetec
koordinatorica projekta

Preberite, kako so prakso v Nemčiji doživeli dijaki letošnje generacije, ki prihajajo iz občine Beltinci:

NEMČIJA V OČEH DIJAKOV

EKONOMSKE ŠOLE MURSKA SOBOTA

30. oktobra 2016 smo se dijaki Ekonomske šole Murska Sobota skupaj s spremljevalko ob 7. uri zjutraj zbrali pred šolo in se z dvema kombijema odpravili v Schkeuditz (Zvezna dežela Saška, Nemčija). V poznih popoldanskih urah smo prispeli na nekdanje viteško posestvo, kjer smo bivali skupaj s še 200 udeleženci prakse. Posestvo »Gut Wehlitz« je v lasti podjetja Vitalis GmbH, ki nudi različna izobraževanje za dijake iz vse Evrope.

Naslednji dan smo imeli voden ogled mesta Leipzig in poti do našega izobraževalnega središča. Naše izobraževanje iz elektronskega poslovanja se je začelo 1. novembra, skupaj s skupino iz Poljske. Najprej se

nam je naš mentor, g. Martin Kozlovsky, predstavil in nas poslal v učilnico, kjer so nam dijaki iz Madžarske pokazali, kar so ustvarili v treh tednih.

Naš tipičen dan v Nemčiji se je začel ob 5.45. Po zajtrku smo šli 20 minut peš do železniške postaje Schkeuditz-West. Točno ob 7.33 je prispel vlak z oznako S3, ki nas je peljal do glavne železniške postaje v Leipzigu. Ob 7.57 smo prispeli v Leipzig, se odpravili na tramvajsko postajo, natančneje na tir 3 in tam počakali na tramvaj z oznako 3 - Knautkleeberg. Izstopili smo na postaji Felsenkeller, od koder smo imeli nekaj minut hoje do našega izobraževalnega središča. Ob 8.30 smo začeli z izobraževanjem. Izdelovali smo vsak svojo podatkovno bazo za lastno podjetje, ki smo ga »ustanovili« na izobraževanju. Naš mentor nam je v začetku pokazal, kako poteka določena etapa našega dela, nato pa smo sami razvijali podjetje. Po kosilu smo se odpravili v mesto. Ogledali smo si znamenitosti Leipziga, spoznavali nemško kulinariko ali pa iskali zanimivosti v nakupovalnem centru 'Höfe am Brühl'. Z vlakom S3 smo odpotovali tudi nazaj do železniške postaje Schkeuditz West ter od tam peš do posestva Gut Wehlitz. Tam smo se družili ob igrah, gledali filme ali oddaje ter spali. Ob 18. uri smo šli na večerjo, po večerji pa se je odprla klubska soba, kjer smo spoznavali vrstnike iz drugih držav.

Med vikendi smo si ogledali Berlin in Dresden, v Berlinu smo celo ostali čez noč. Obe mesti sta čudoviti, ampak meni osebno je veliko bolj všeč Berlin. Domov smo se odpravili 19. novembra ob 10. uri. Kljub dežju je pot hitro minila. K Ekonomski šoli Murska Sobota smo prispeli zvečer, srečni, zadovoljni ter polni novih izkušenj.

Timotej Žerdin
dijak 3.a oddelka
ekonomske gimnazije

IZOBRAŽEVANJE V LEIPZIGU

Prakso smo opravljali v Leipzigu, le 20 minut od glavne železniške postaje. Naš mentor, g. Martin Kozlovsky, nam je vsako jutro predstavil našo nalogo, nam pokazal, kako to narediti v programu File Maker, s katerim smo delali. Vsak od nas je gradil in delal na svoji ideji o podjetju. Sestavili smo seznam zaposlenih, seznam kupcev, izdelali lastni žig, sestavili katalog in ponudbo podjetja in račun. Cilje, ki so nam bili postavljeni, smo dosegli. Naš mentor nas je zelo pohvalil. Po njegovem mnenju smo bili ena izmed najboljših skupin, ki so jih izobraževali do sedaj.

Praksa v tujini je bila izjemno doživetje, ki bi jo moral izkusiti vsak dijak. Je ena najlepših izkušenj v mojem življenju in bi jo z veseljem ponovila še enkrat. Spoznali smo veliko novih prijateljev, novih kultur in jezikov. Prepričana sem, da bi vsi z veseljem še enkrat podoživeli to dogodivščino.

Živa Tivadar
dijakinja 3.a oddelka
ekonomske gimnazije

EKSKURZIJA V BERLIN

V Berlin smo se odpravili v soboto, 5. novembra. Na poti z vlakom smo večkrat presedali. Na cilju nas je čakal vodič, ki nam je razkazal mesto. Prvi dan smo si ogledali železniško postajo. Reko Spree smo prečkali po mostu Moltkebrücke, ki povezuje ozemlje vlade in parlamenta. Nato smo videli še Bundeskanzleramt (urad nemške kanclerke Angele Merkel), Reichstag (nemški parlament), StraÙe des 17. Juni (ulica, posvečena narodni vstaji v bivši Vzhodni Nemčiji leta 1953), Brandenburška vrata, Potsdamer Platz (tukaj se nahajajo ostanki Berlinskega zidu), Sony Center in Tehnični muzej. Po končanem dnevu smo se odpravili nazaj v hotel. Naslednji dan smo se po zajtrku odpravili v salon Mercedes-Benz, kjer smo si napasli oči ob različnih

modelih avtomobilov. Obiskali smo še tržnico s starinami, KaDeWe (največjo blagovno hišo nekdanjega zahodnega dela Berlina), čokoladnico Fassbender & Rausch, ter Gendarmenmarkt, ki slovi kot najlepši trg v Berlinu. Na tem trgu se nahaja koncertna dvorana (das Konzerthaus Berlin) ter francoska (der Französische Dom) in nemška cerkev (der Deutsche Dom). Nazadnje smo si ogledali še berlinsko univerzo. Po vrnitvi v Schkeuditz smo polni vtisov iz nemške prestolnice hitro zaspali.

Sonja Kous
dijakinja 3.a oddelka
ekonomske gimnazije

EKSKURZIJA V DRESDEN

V soboto, 12. 11. 2016, smo se zgodaj zjutraj z vlakom odpravili v Dresden

in tja prispeli okrog 11.00 ure. Na železniki postaji nas je pričakal lokalni vodič, ki nam je razkazal glavne znamenitosti mesta. Njegov način razlage je bil zanimiv, saj nam je s slikami prikazal, kakšne so bile določene zgradbe pred ter po 2. svetovni vojni in kakšne so zdaj. Meni je bil izmed vseh znamenitosti najbolj všeč Zwinger, ki je ena najbolj čudovitih baročnih zgradb v Dresdnu. Ogledali smo si tudi Semperoper (opero), Hofkirche (katoliško katedralo), Fürstenzug (sprevod knezov, ki so vladali na Saškem), Dresdner Schloss (kraljevo rezidenco) ter Frauenkirche, (evangeličansko cerkev, ki je bila obnovljena šele leta 2007). Posebnost te cerkve je, da so v zidove vzdali ostanke ruševin iz originalne cerkve pred bombardiranjem v drugi svetovni vojni.

S posebno računalniško tehnologijo so lahko ugotovili, na katero mesto spada posamezni kamen.

Ko je vodič zaključil vodenje po mestu, smo dobili nekaj prostega časa, ki smo ga izkoristili na različne načine. Z dvema prijateljema smo šli v restavracijo v predelu s trgovskimi centri in se okrepčali. Nato smo se odpravili v trgovine, kjer smo si kupili spominke. Okoli četrte ure popoldan smo se zbrali ter se odpravili na vlak za Leipzig.

Dresden se mi je zdel zelo zanimiv in bi ga z veseljem še obiskal.

Tilen Kramar
dijak 3.c oddelka programa
ekonomski tehnik

Na herbek v gostilno Central z Milanom in Vladom Kreslinom

Oče in sin Kreslin sta v taki zasedbi prvič nastopila na domačem odru beltinskega kulturnega doma, kar je dogodku podelilo še posebej čustveno noto

Dvorana Kulturnega doma Beltinci je bila v četrtek, 26. januarja, skorajda premajhna za vse obiskovalce, ki so od blizu in daleč prišli prisluhniti zgodbam iz gostilne Central, ki sta jih na edinstven način, s pesmijo in besedo pripovedovala Vlado in Milan Kreslin – Pubi.

Uvodoma so kot dečki s herbeka zapeli pevci Tamburaške skupine KUD Beltinci pod vodstvom Mikija Smeja in spomnili na skoraj pozabljeno navado spontanega petja na nekdanjem osrednjem vaškem križišču, na katerem še dandanes stoji stavba nekdanje

priljubljene gostilne Central.

Koncert, ki sta ga v sodelovanju z Vladom Kreslinom organizirala Zavod za turizem in kulturo Beltinci in KUD Beltinci, je imel tudi dobrodelni značaj, saj bodo sredstva, zbrana od prodaje vstopnic, namenjena socialno ogroženim družinam iz občine Beltinci, za predajo sredstev pa je Vlado Kreslin pooblastil zadrugo ZRIRAP, so.p. iz Beltincev, ki ima z dobrodelnimi akcijami že bogate izkušnje.

V veliko zadovoljstvo nam je, da je ravno ekipa našega zavoda prekinila dolgoletno sušo nastopov Vlada Kreslina pred domačim občinstvom, saj smo v dveh letih priredili kar dva njegova koncerta. Želimo si, da bi v enakem ritmu nadaljevali tudi v prihodnje.

ZTK Beltinci
Simona Cizar

Zavod za turizem in kulturo na sejmu Natour Alpe-Adria

28. sejem Natour Alpe-Adria je letos v ospredje postavil trajnostno usmerjeni, aktivni oddih v naravi. Na njem se je od 1. do 4. februarja 2017 predstavilo preko 330 turističnih ponudnikov iz 15 držav – Slovenije, Bosne in Hercegovine, Hrvaške, Srbije, Makedonije, Italije, Albanije, Avstrije, Madžarske, Češke, Slovaške, Nepala, Indije, Jordanije in Tunizije.

Tudi Zavod za turizem in kulturo Beltinci se je letos na skupni stojnici s še petimi razstavljalci iz Pomurja vse sejemske dni aktivno predstavljali na tem najpomembnejšem turističnem sejmu v Sloveniji. Poleg že uveljavljenih turističnih točk in bogate turistične ponudbe v naši občini smo posebej izpostavili novosti, med katerimi je zagotovo tudi nova stalna razstava Plemiške družine v beltinskem gradu z Grofičnim salonom.

V okviru predstavitve smo poskrbeli tudi za animacijo. Tako je otvoritveni

Pozvačin na stojnici ZTK Beltinci s spremljevalko

Cimbalist Dani Kolarič

dan sejma potekal v znamenju našega pozvačina, s katerim so se obiskovalci z veseljem fotografirali tudi s posebnim slik-slik fotoaparatom ter si fotografijo z našo ponudbo poslali na svoje elektronske naslove.

Zadnji dan sejma so popestrili zvoki cimbal, na katere je zaigral Dani Kolarič in k stojnici privabil številne obiskovalce.

Tovrstni sejmski nastopi niso pomembni le zaradi intenziviranja promocije turistične ponudbe v naši občini in regiji, temveč tudi zaradi povezovanja z drugimi ponudniki, navezovanja stikov ter konkretnih dogovorov z organizatorji potovanj, ki našo ponudbo vključujejo v svoje turistične programe.

ZTK Beltinci
Simona Cizar

Akcija « Ljudje odprtih rok »

Najboljši del človekovega življenja so njegova mala, brezimna dela - in pozabljena dela dobrote in ljubezni.

W. Wordsworth

Da bi njihova dobra dela ostala skrita, bi najraje videli vsi predlagani ljudje odprtih rok. A so se po prigovarjanju le strinjali, da jih predstavimo. Na naslednjih straneh priloge lahko preberete, koliko energije, ljubezni in empatije premorejo in vedno znova iščejo možnosti, kako pomagati in osrečevati druge.

Njihova dela pomembno izboljšujejo življenje malega človeka, ljudi z obrobja slovenske družbe in tudi širše. So nepogrešljivi za vse nas in prav vsi si zaslužijo, da jim rečemo: «Hvala, ker znate prepoznati, kaj potrebujemo, kaj je dobro za nas, za človeštvo...Hvala, ker ste in ker nam posvečate velik del svojega življenja.»

Dajejo upanje, ljubezen, osrečujejo,

Med DOBROTNIKI leta 2016 po izboru revije Ženska je tudi družina Lipič-Žižek iz Dokležovja

opogumljajo..., res smo lahko srečni, da jih imamo. Naj postanejo zgled

in navdih, da se jim bo pridružilo še mnogo drugih za dobrobit vseh!

(Povzetek iz priloge)

Takole je zapisala Marta Krpič v prilogi revije Ženska, urednica te revije, ki je to plemenito akcijo skupaj s svojimi sodelavci in sponzorji izpeljala že triindvajsetič. Tudi zato si ona in vsi, ki delajo z njo, zaslužijo več pozornosti, pohvale in zahvale. Če ne bi bilo njih, tudi vseh teh predlaganih ljudi ne bi spoznali. Zato je prav, da se ozremo okrog sebe v bližnjem in širšem okolju in odkrijemo še druge, ki bi si prav tako zaslužili priznanje.

Med vsemi predlaganimi, ki so bili predstavljeni v prilogi novembrske revije, so bili tudi naši krajani, družina Lipič-Žižek v kategoriji DOBROTNIKI. Urednica Marta Krpič, ki jih je obiskala na domu, je v naslovu zapisala: «Povest o dobrih ljudeh».

Mlada družina - mama Daniela, oče Marjan in otroka Jan in Nika - si delijo streho z Danielinim očetom, dedkom Danijem. Tri generacije, ki živijo v sožitju in razumevanju, so dober zgled, da je tudi danes to mogoče. Povezani so med seboj, a tudi z vaščani. Radi sodelujejo v različnih društvih v svoji

občini in zunaj nje, vrata njihove hiše so zmeraj odprta, če kdo potrebuje kakšno pomoč ali le pogovor. Mladi starši so tako dober zgled otrokoma, ki že stopata po njunih stopinjah in se rada družita s starejšimi ljudmi v kraju ter jim tako lepšata in krajšata trenutke osamljenosti (konec navedka).

V prispevku je obširno zapisano, kje in kaj vse delajo Žižkovi, ki nikoli ne odrečejo sodelovanja v društvih, organizacijah, v šoli...Seveda jih njihov najstarejši član družine oče, dedek in tast Dani podpira in jim stoji ob strani. Sam se je v življenju moral spoprijeti s hudo boleznijo in pozneje še z ženino prerano smrtjo. Pa vendarle ni obupal, saj je imel ob sebi svoje bližnje, ki so mu pomagali, da je lažje prebolel...Vsi v družini imajo še eno veliko ljubezen, to pa so živali. Dedek Dani se je po hudi bolezenski preizkušnji začel aktivno ukvarjati z vzgojo psov nemških ovčarjev. Postal je izvrsten učitelj in aktiven v kinološkem društvu. Ves prosti čas je posvečal šolanju psov in jih v tem času tudi nekaj zamenjal. Vestno in trdo delo je obrodilo sadove in tako

je kar nekajkrat s svojim ljubljencem postal državni in svetovni prvak. Kljub vsemu pa je vedno ostal skromen in je svoje bogate izkušnje prenašal na mlajše generacije. Tako imata vnuka lep zgled, kako se da s pridnim in vztrajnim delom marsikaj doseči. Vse to in še marsikaj povezuje družino, tri generacije, ki živijo zadovoljno in varno pod skupno streho in ne hlepijo po stvarih, zaradi katerih so drugi, ki imajo vse, zelo prikrajšani.

Prav gotovo so jih številni bralci reviji po vsej Sloveniji prepoznali kot dobre ljudi in jim z glasovanjem namenili največ glasov v kategoriji Dobrotniki. Vsi mi, ki smo se srečanja udeležili v Ljubljani, smo bili nadvse zadovoljni, srečni in ponosni nanje in smo jim iz vsega srca hvaležni, da živijo med nami. Tudi tako širimo glas o Dokležovju, občini in Prekmurju. Hvala jim!

Marija Zver
predsednica DPM Dokležovje

Dan samostojnosti in enotnosti v Dokležovju

*Tam, glej, se razprostira domovina,
epa kakor paradiž.*

*Zamolko pesem pojejo gozdovi,
pojejo in se priklanajo nalahko,
poigrava se burja s silnimi hrasti,
kakor poletni veter z žitom na polju.*

*Tam, glej, se razprostira ravan,
okopana v soncu....*

/Ivan Cankar/

Prireditev ob prazniku smo namenili tudi počastitvi in spominu našega velikana pisane besede, mojstru slovenskega jezika, Ivanu Cankarju, saj je v mesecu maju minilo 140 let od njegovega rojstva. Cankar je domovino čutil iz srca, čeprav mu je mačehovsko odmerjala kruh. Njegove besede so še kako aktualne tudi za današnji čas: «Domovine ne moreš naslikati s čopičem, polnosti njenega življenja se celo ubesediti ne da, ustvarjalnosti ne

moreš ukrotiti s prisilnim jopičem, za domovino ne moreš storiti ničesar brez srca.»

In kako prav je imel, se je izkazalo v prelomnih zgodovinskih dogodkih, ko je slovenski narod dokazal, da srčno ljubi svojo ZEMLJO, OČETNJAVO svojih dedov in pradedov, ne glede na versko, politično ali drugo pripadnost. Lepote naše lepe Slovenije so v svojih delih opevali številni umetniki, vsak na svojstven način, vsako zase pa poje HVALNICO njej, kateri smo namenili slovesnost. Previharili smo čas, ki ga je doživel slovenski narod vse od plebiscitarne odločitve za samostojnost do današnjih dni, ko smo že vrsto let enakopravni člani združene Evrope. Slovenija je v teh letih prehodila svojo samostojno pot, zamenjale so se vlade, ministri, nastajale so nove stranke, dogajalo se je marsikaj. V tem času smo dobili tudi ustavo, ki pa je žal nekateri

še vedno ne spoštujejo, zato se nam dogajajo stvari, ki bolijo in razdružujejo ljudi, ki so se takrat borili za eno resnico. Žal jo nekateri danes krojijo in prirejajo po svoje, kar pa ni pošteno niti ustavno.

Nastanek in rast naše skupne države so spremljali vzponi in padci, kot je značilno za vsako novo stvar. Dočakali smo tisto, po čemer so dolga stoletja hrepeneli naši predniki od Trubarja, Kuzmiča, Prešerna, Cankarja .... naprej. Prav gotovo ni vse tako, kot smo si takrat predstavljali in želeli. Zato si moramo vsi v državi prizadevati, da mladim generacijam izboljšamo pogoje za vstop na trg delovne sile in okrepimo gospodarstvo. Samo tako bomo zaustavili številne mlade ljudi, da ne bodo z bogatim znanjem odhajali v tujino. Hkrati pa je potrebno poskrbeti tudi za starejšo populacijo, ki že uživa sadovesvojegadela(pokojnine),dabodo

z njimi lahko preživeli jesen življenja na človeka vreden način. Želimo si več solidarnosti, strpnosti, povezovanja, samozavesti in domoljubja. Vsi tisti, ki se ozirajo k nam iz tujine (naši zdomci, izseljenci, pa tudi tujci), pravijo, da smo velikokrat preveč neučakani, nepotrpežljivi, zlasti pa neenotni. Razlike bi nas morale povezovati, tako kot je to bilo v času osamosvajanja in nastajanja države. Samo tako bomo močni in trdni, da bomo lažje kos vsem težavam, ki jih postavlja pred nas Evropa in ves globalni svet. Kamorkoli gremo, kamorkoli v svet nas vodi pot, vedno se radi vračamo domov, tja, kjer imamo svoje korenine. Tako je bilo v preteklosti, tako bo tudi v prihodnosti. Vsak izmed nas ima rad svoj dom, naj bo še tako siromašen in ubog. Tudi naša domovina je naš skupni dom. Samo srečni in zadovoljni ljudje se bodo počutili v njej varne in zaželene, kot je zapisal I. Cankar: « O domovina, ko te je Bog ustvaril, te je blagoslovil z obema rokama in rekel: "Tod bodo živeli veseli ljudje." Skopo je meril lepoto, ko jo je trosil po zemlji od vzhoda do zahoda, šel je mimo silnih pokrajin, pa se ni ozrl nanje - puste leže tam, strme proti nebu s slepimi očmi prosijo milosti. Nazadnje mu je ostalo še polno prgišče lepote, razsul jo je na vse štiri strani, od štajerskih goric do strme tržaške obale, pa od Triglava do Gorjancev in je rekel: «Veseli ljudje bodo živeli tod, pesem bo

Simpatičen nastop učencev OŠ Bakovci in POŠ Dokležovje

njih jezik in njih pesem bo vriskanje!« Kakor je rekel, tako se je zgodilo. Božja setev je pognala kal in je rodila - vzrasla so nebesa pod Triglavom. Oko, ki jih ugleda, ostrmi pred tem čudom božjim, srce vztrepeče od same sladkosti, da je Bog ustvaril paradiz veselemu rodu, blagoslovljenemu pred vsemi drugimi. Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca!"

Bogat kulturni program so pripravili učenci OŠ Bakovci s podružnico, člani DPM in pevke Jesensko listje, harmonikar Mitja Sreš in družina Žižek, ki je vse presenetila s svojim izvirnim prizorčkom ob prihajajočih božičnih in novoletnih praznikih. V program smo vpletli črtice Ivana Cankarja in sestavka

iz knjige Spomini ne zbledijo, avtorja Bernarde Roudi in Janka Duriča, ki je izšla ob 25. letnici osamosvojitve.

Povezovalka programa je bila dijakinja GFM Ljutomer Pia Hanc. Veseli smo bili velikega števila obiskovalcev, med njimi sta bila tudi župan Občine Beltinci Milan Kerman in dr. Jože Magdič in svetnik Slavek Smodiš.

Tako smo tudi tokrat v Dokležovju na najlepši možni način počastili praznik domovine, po prireditvi pa smo ob druženju snovali načrte za prihodnje delo v letu, ki je pred nami.

Marija Zver
predsednica DPM Dokležovje

Srečanje članic Društva onkoloških bolnikov Murska Sobota

"Majhne radosti imajo lahko v življenju največji pomen."

M. S. Fontaine

Majhne radosti so še kako pomembne za članice našega društva, saj je med nami veliko bolnic in vsako leto se nam pridruži vedno več mladih, ki se srečujejo s to zahrbtno boleznijo. Lansko leto je bilo za društvo še posebej plodno, saj smo praznovali 30. letnico delovanja. Članice se srečujejo mesečno v prostorih knjižnice rakičanske bolnišnice. Na srečanjih, ki jih pod skrbnim vodstvom naše koordinatorke Marike Vugrinec

organizira društvo, se zbere lepo število članov. Organizirana so strokovna predavanja različnih strokovnjakov in članov, ki imajo bogate izkušnje na področju te bolezni. Še posebej pa so bile vesele predavanja patra Toneta Brinjevca, ki je sedaj duhovnik v Turnišču in ima poseben dar za povezovanje z ljudmi, ki se srečujejo z boleznijo in se velikokrat znajdejo na razpotju. V mesecu januarju je bila po srečanju opravljena tudi maša, ki bolnikom veliko pomeni in je zato dobro obiskana. Članice so pripravile tudi razstavo in stojnice v rožnatem oktobru. Udeležile so se izleta in imeli

smo piknik pri Marici. Piknik je s pomočjo članic in njihovih življenjskih partnerjev organizirala naša neutrudna članica Marica Antolin. V lepem sončnem vremenu smo se zbrali na njenem vikendu v osrčju kapelskih goric, kjer nas je presenetila z gostoljubnostjo in prisrčnim sprejemom. Tudi zato ji izrekamo velik hvala. Uživali smo v čudovitem razgledu okoliških hribov, s pogledom na znamenito cerkev na Kapeli. Tako smo se ob dobri hrani, pesmi in druženju napolnili tudi z duševno hrano. Bilo je nepozabno doživetje. Da je društvo tako uspešno, ima prav gotovo največ zaslug

Kljub hudim življenjskim preizkušnjam smo ohranili radost in veselje

naša Marika, ki se ves čas izobražuje in udeležuje vseh predavanj v Ljubljani pod okriljem Društva onkoloških bolnikov Slovenije. Seveda so nepogrešljive tudi ostale članice odbora, ki pomagajo pri organizaciji.

Brez zvestih članov in članic društva, ki redno plačujejo članarino, ne bi bilo vsega tega, kar smo kot društvo dosegli in na kar smo izredno ponosni. To so nam na lep način povedali in dokazali ob naši 30 - letnici tudi člani iz drugih slovenskih društev.

Zato je prav, da ob iztekajočem se letu naredimo inventuro našega dela in se ob družabnem delu srečanja tudi poveselimo. Tako smo se 9. 12. 2016 srečali v Nedelici, kjer smo pripravili bogat kulturni program in se z majhnim darilom spomnili naših slavlencev, ki so v tekočem letu praznovali okroglo obletnico rojstva. Izredno lepa ročno izdelana darilca sta zanje pripravili članici Marica in Elizabeta.

Vesele in srečne smo, da imamo med članicami tudi nekaj takih, ki so si nadele že kar veliko križev. Srečanja se je udeležil tudi naš strokovni sodelavec dr. Jože Magdič, ki smo ga bili še posebej veseli. Pohvalimo se lahko tudi z našo

Ireno Šrajner, ki je v tem času izdala že tri knjižne zbirke / dve pesniški in eno prozno/. Prav zadnja ima še posebno etnološko vrednost, saj je v svoji knjižici z naslovom "Nikjer se toliko ne naučiš o življenju, kot na kmečkem dvorišču" zbrala neprecenljive spomine na vaško življenje, kjer je preživljala svoje otroštvo. Njeno pričevanje je s pomočjo etnologinje Jelke Pšajt zlila na papir in tako je zdaj med nami edinstvena knjižica, ki ni pomembna samo za njen rod, ampak za vse nas, ki se radi vračamo v preteklost. Med težkimi trenutki, ki jih je doživljala kot otrok na kmečkem dvorišču ob babici in dedku, je spoznavała življenjske resnice, ki so jo kalile in ji velikokrat v življenju pomagale, da je našla izhod iz stiske. In prav gotovo je ob tem doživljala tudi majhne radosti, ki imajo v življenju največji pomen. Ob tej priložnosti smo naši Ireni čestitali in se ji zahvalili za njen pogum, da kljub vsem težavam vztraja in išče pot s pomočjo pesniškega navdiha.

Žal pa vse v našem življenju ne gre vedno tako gladko in lepo, saj se za marsikatero članico zapre knjiga življenja, ki jo je hotela ustvarjati in pisati z nami. Žalostne smo, ko se poslavljamo od njih, ker so izgubile bitko z zahrbtno boleznijo. Pa

vendarle smo vesele in ponosne, ker smo jih poznale, se družile z njimi in snovale načrte za naše delo. Ponosne zato, ker smo na vsakem njihovem koraku spoznavale, kakšne borke so bile, kljub trpljenju, ki so ga znale in zmogle prenašati. Čeprav jih ne bomo več srečevali na naših druženjih, pa nam bodo vsem ostale v globokem spominu in se jih bomo s hvaležnostjo spominjale. Vsaka izmed njih je v našem društvu zapustila neizbrisljivo sled, po kateri bomo hodile me, in gradile ter ustvarjale naš mozaik, v katerem je kamenček vsake izmed njih. Hvala jim za vse, kar so dobrega storile v svojem življenju, saj so nam svetel zgled, da v življenju kljub trpljenju na smemo obupati. Zato naj končam z verzi naše članice Irene:

Hvala ti

*Spet rodilo se je jutro
sonce zlato je zemljo objelo,
razsvetlilo nad nami je nebo.*

*Ptice so zapele
v slavo TI!*

*Roža in zelenje,
vse živo te slavi.*

O STVARNIK hvala ti:

*za nov dan,
za sonce, veter, dež,
za vse ljudi,
za trenutke nepozabne
za starše,
brate, sestre.*

*Tudi za trpljenje,
preizkušnje, bolečine,
ki nas delajo močnejše,
bolj ljubeče,
bolj razumevajoče.*

Hvala TI!

Marija Zver
članica skupine

Spomladansko obrezovanje sadnega drevja

Kmalu bomo začutili prebujanje narave iz dolge in mrzle zime, s tem pa bo napočil tudi pravi čas za obrezovanje sadnega drevja. V nadaljevanju je nekaj koristnih napotkov za obrezovanje letnega.

Čas samega reza je odvisen od namena rezi ter vrste, ki jo obrezujemo. Najprej začnemo z obrezovanjem starejših vrst, nato so na vrsti mlajša. Obrezovati lahko začnemo, ko je zunaj vsaj nekaj stopinj nad nično.

Najbolj poznana je zimska rez, ki jo opravljamo v času mirovanja (jablane, hruške) ali ob začetku sadnih rastlin (breskev), medtem ko je poletna rez namenjena predvsem osvetljevanju krošnje, izrezovanju enoletnih poganjkov in osnovnih rezi (oreh, slive, češnje in breskve).

Osnove obrezovanja

Starejša drevesa obrezujemo močneje kot mlada, prav tako pri starejših drevesih poganjka več spodrezujemo (odrežemo na bolj pokončne), pri mlajših pa več odvajamo (odrežemo na bolj položen poganjek) in pripogibamo poganjke.

Prikaz obrezovanja sadnega drevja
Vir: <https://www.dnevnik.si/>

Poleti izvajamo poletno rez okrog plodov s krašanjem poganjkov za boljšo osvetlitev in barvanje pridelka. Režemo vsaj 5 cm od ploda, da ga štrcelj ne poškoduje ob vetrovnem vremenu ali pri obiranju.

Najprej s pogledom ocenimo krošnjo na rast, nato pregledamo še cvetni nastavek.

Temu prilagodimo jakost rezi. Bujno rastoča drevesa z malo cvetnega nastavka obrezujemo manj, ohranjamo cvetne brste in pripognemo vse primerne poganjke.

Drevesa, ki imajo šibkejšo rast in dober cvetni nastavek, obrezujemo močneje in s tem opravimo tudi prvo redčenje.

Seveda pa moramo jakost in tehniko rezi prilagoditi vsakemu posameznemu drevesu posebej. Vsako rano po rezi premažemo s smolo za premazovanje ran in jo s tem zaščitimo pred vdorom bolezenskih klic.

Zaključna misel: Zavedati se moramo, da so rastline prav tako živa bitja, ki nas obkrožajo na vsakem koraku in so pomemben dejavnik za naše kvalitetno življenje.

Viri:

<http://www.sadfp-mozirje.si/?p=163>

http://www.seniorji.info/MOJ_VRT

[Obrezovanje sadnih dreve](#)

***Društvo prijateljev
agrarne ekonomike
Mojca Klemenčič, dipl. inž. agr. ekon.***

Deset Prešernovih pohodov PGD Lipa

Zima je v naših krajih namenjena počitku. Počiva narava in z njo več ali manj vsi mi. Kljub vsakdanjim obveznostim smo namreč v zimskem mesecih skoraj praviloma veliko manj aktivni kot sicer. To stanje skušamo nadoknaditi z različnimi oblikami aktivnega druženja. Zelo primerna za to je npr. zmerna hoja po svežem zraku, ki je, če je v skupini več ljudi, že pohod.

V nedeljo pred slovenskim kulturnim praznikom je Prostovoljno gasilsko društvo Lipa tudi letos organiziralo tradicionalni Prešernov pohod. Letos je bil že deseti po vrsti. Začetki segajo v

jesen leta 2007, ko se nam je v društvu porodila ideja, da bi organizirali pohod kot obliko druženja članov društva in krajanov Lipe. Ker smo imeli pobožno željo, da pohod ne bi bil muha enodnevnica, ampak bi bil organiziran večkrat, mogoče celo vsako leto, je bilo potrebno izbrati datum in temu primerno pohodu nadeti ime. Tu smo se hitro zedinili, da ga posvetimo našemu velikemu mojstru slovenske besede, največjemu slovenskemu pesniku dr. Francetu Prešernu in ga torej organiziramo ob slovenskem kulturnem prazniku. Za traso smo

izbrali krožno pot Lipa - Odranci - Beltinci - Lipa, tako z vidika varnosti, ker izven naselja poteka steza za pešce in kolesarje, v naseljih pa pločnik, kakor tudi zaradi primerne dolžine proge, ki je nekaj manj kot deset kilometrov. Ker ima predvsem podeželsko prebivalstvo še vedno več časa zase ob nedeljah kot ob državnih praznikih, smo za dan pohoda določili nedeljo in sicer tisto, ki je bližje osmemu februarju. Z organizacijo take prireditve še nismo imeli izkušenj. Čeprav smo poskrbeli tudi za obveščanje z vabili v vsakem gospodinjstvu v vasi, s plakati in

Udeleženci 10. Prešernovega pohoda pred prekmursko domačijo v Lipi

obveščanjem preko lokalnih medijev, nismo vedeli, kakšen bo odziv okolice. Dogovorili smo se, da se bomo pohoda udeležili vsaj operativni člani društva in povabili še kakšnega družinskega člana, da nas bo vsaj toliko, da bomo lahko formirali kolono in bo tudi od zunaj vsaj izgledalo kot pohod. Vse, kar bo več, bo pa toliko lepše. Prvi Prešernov pohod smo organizirali desetega februarja 2008. Zbrali smo se v sončnem vremenu pred gasilskim domom, kjer smo se ogreli s čajem in kuhanim vinom. Pripravili smo tudi knjigo, v katero se je pred pohodom vpisal vsak udeleženec. Po vpogledu v knjigo smo ugotovili, da sta se na prvem pohodu zbrala sto dva pohodnika, vsi pa so bili iz Lipe. Bili smo vseh starosti: od najmlajših, ki so jih pripeljali starši v vozičkih, pa do tistih, ki so štelili že kakšno čez sedemdeset in so nekateri

med njimi progo v tempu pohoda prekolesarili. Tolikšna udeležba nam je dala zagon in motivacijo ter nekaj izkušenj za organizacijo drugega pohoda. Le-ta je edini do zdaj, ki smo ga preložili zaradi slabega vremena. Že od zgodnjega jutra in cel dopoldan je namreč močno deževalo, zato smo ga preložili na naslednjo nedeljo. Takrat se nas je zbralo še deset več kot na prvem, prišli pa so tudi prvi pohodniki od drugod. Četrty pohod je rekorden po udeležbi do zdaj, saj se ga je udeležilo sto devetinosemdeset pohodnikov. Na petem so se nam pridružili člani Planinskega društva »Štajerski potepuhi« iz Zlatoličja in Miklavža na Dravskem polju in pohodniki Planinskega društva Ruše. Na vsakem od desetih dozdajšnjih pohodov je bilo kaj posebnega, kar ga je naredilo drugačnega od ostalih in po čemer se

ga spominjamo. Na vseh je bilo zelo prijetno vzdušje že ob zbiranju, med pohodom in pa predvsem ob zaključku, ko smo ob skromni pogostitvi pokramljali o tem in onem. Na vsakem smo imeli na polovici prehojene poti kratko pavzo, da smo lažje zdržali v zimskem vremenu, ki tudi na pohodih zna biti muhasto, času primerno, vendar le - to nikoli ni oviralo prijetnega in sproščenega vzdušja. Rdeča nit Prešernovega pohoda je spominska nalepka in skupinska fotografija vseh udeležencev ob koncu pri cvetličnem hribčku na začetku vasi ali pri cimprani hiši zraven gasilskega doma na cilju pohoda. Starostna struktura je še vedno zelo pisana, saj sta tako trasa kot tudi tempo primerna za vse generacije. Ob vpogledu v knjigo udeležencev pohoda najdemo ob domačinih in okoličanih še pohodnike z Goričkega, Murske Sobote, Gornje Radgone, Razkrižja, Gibine, Šafarskega, pa vse tja do Maribora.

Gleda na udeležbo in odziv pohodnikov se je očitno Prešernov pohod v Lipi dobro »prijel« in udomačil, zato se bomo v Prostovoljnem gasilskem društvu Lipa tudi v prihodnje trudili ustvariti prijetno vzdušje na pohodu in nanj privabiti čim več pohodnikov od blizu in daleč.

Avgust KOROŠA
predsednik PGD Lipa

Svečanost v počastitev slovenskega kulturnega praznika v Dokležovju

*»Sem dolgo upal in se bal,
slovo sem upu, strahu dal,
srce je prazno, srečno ni,
nazaj si up in strah želi.«*

/dr. France Prešeren/

V Dokležovju se lahko pohvalimo, da že vse od začetka, odkar praznujemo ta dan, nikoli ne pozabimo počastiti

praznika kulture. Zato smo lahko upravičeno ponosni, da smo kljub različnim težavam, ki so se pojavljale v tem dolgem časovnem obdobju, uspeli ohraniti spomin nanj in našemu največjemu pevcu med pevci slovenske poezije dati čast in veljavo, ki mu vsekakor pripada. Prešernove Poezije z njegovo Zdravljico so temeljni kamen

in sam vrh v naši kulturi in vsak izmed nas bi se moral tega globoko zavedati. Brez našega velikega pesnika in preroka, ki je v takratnih razmerah vizionarsko poudarjal svobodoljubno prepričanje in ljubezen do slovenskega jezika in naroda, brez njega in njegovih sodobnikov gotovo ne bi tako svobodno živeli v domovini, kjer

nam nihče ne more in ne sme vzeti našega materinega jezika. In na tem moramo graditi vsi, ki nam je kaj mar za vzgojo naših najmlajših in jim že od otroštva naprej privzgjajati ljubezen in spoštovanje do materinega jezika in s tem tudi do knjige, ki nam je ob tem vodnica in vzornica od rojstva do pozne starosti.

Zato ni slučaj, da je bila slavnostna govornica na naši svečanosti v Dokležovju pisateljica, nekdanja učiteljica in vsestranska ustvarjalka Karolina Kolmanič iz Murske Sobote. S preprostimi in srčnimi besedami, ki so se nas izredno dotaknile, je prikazala našega poeta v takšni luči, da smo vsi zbrani začutili njegovo trpko in težko pot, ki jo je moral prehoditi kot človek in pesnik. Vedno je ljubil preproščino in poštenost malega kmečkega človeka in mu pomagal v njegovih težavah. Človeka, ki ga je vse do prerane smrti preganjala slaba vest, da je razočaral mater, ki mu je bila vedno vzornica. Pisateljica nam je na svoj prisrčen, samosvoj način pričarala njegovo težko življenjsko in pesniško pot, saj mu zvezde nikoli niso dovolj močno svetile, da bi v času svojega življenja okusil slavo, ki mu je že takrat pripadala. Pa je kljub temu dosegel sam vrh v pesniškem izražanju, ki so ga v tistem času že poznali drugi narodi. Tako je s svojo poezijo uvedel pesniške oblike tudi v naš prostor. Žal so mu to začeli priznavati šele po njegovi smrti. Prešeren je bil v svojem času že vizionar in pesnik, ki ga še danes nihče ni prekosil. Zato je prav, da se tega spominjamo vsak dan, ne samo ob kulturnem prazniku. Vsak dan naj bo kultura stalna spremljevalka ljudi, ki krojijo našo usodo in usodo našega naroda. Samo tako se bomo ohranili kot narod, ki je kljub majhnosti VELIK in ima pomembno vlogo v tem našem evropskem prostoru. Zato bodimo ponosni, da smo sinovi in hčere Prešernove očetnjave in ne sklanjajmo svojih glav v ponižnosti in hlapčevski držji pred drugimi narodi. Še posebej

Irena Šrajner med predstavitvijo Panonskih biserov...

...in njena mentorica, pisateljica Karolina Kolmanič

bi se tega morali zavedati naši politiki, ki vse preradi popuščajo diriganju evropskih interesov. Zavedati se moramo, da smo Slovenci bili že ves čas od Vodnika in Trubarja naprej v Evropi s svojimi idejami, ki so jih v ta prostor širili in živeli naši pomembni možje in med njimi je bil prav gotovo Prešeren največji.

Kot gostja je v kulturnem programu sodelovala Irena Šrajner, ki je predstavila svojo pesniško zbirko

Panonski biseri in knjigo /etnološko obarvano/ Nikjer se toliko ne naučiš o življenju kot na kmečkem dvorišču. Je članica literarne sekcije DU Murska Sobota in ji pri ustvarjanju pomaga tudi Karolina Kolmanič kot mentorica.

V kulturnem programu so nastopili učenci POŠ in vrtca Sonček Dokležovje - zborček in recitatorji pod mentorstvom Bojana Vereša, učenci OŠ Bakovci / gledališka skupina pod mentorstvom Marije Antolin/, pevke Jesensko listje in člani DPM Dokležovje /recitatorji: Jan Žižek, Ana Marija Hanc, Nika Žižek, Melani Kous Vouri, Marko Zver in Marjan Žižek; harmonikar Mitja Sreš in plesalka Samira Škraban/. Povezovalka programa je bila dijakinja Pia Hanc, ki se je v vodenju preizkusila že večkrat in si tako nabira pomembne izkušnje. Odziv publike v dvorani je bil zelo dober in tako smo vsi, ki smo to prireditev pripravili, znova spoznali, da ima kultura v Dokležovju še kako pomembno vlogo in mesto. O tem so se prepričali naši gostje, med katerimi je bil tudi župan občine Milan Kerman in svetnika Srečko Horvat in Dejan Klemenčič.

Po svečanosti je sledilo prijetno druženje, kjer smo se še dolgo pogovarjali o kulturi in prešerno zapeli.

*»Nazadnje še prijatli
kozarce zase vzdignimo,
ki smo zato se zbratli,
ker dobro v srcu mislimo.
dokaj dni
naj živi
Bog, kar nas dobrih je ljudi!«*

Marija Zver
predsednica DPM Dokležovje

Turnir kartanja v Društvu upokojencev 2016/2017

Kartaši na turnirju DU Beltinci

V zimskih mesecih od novembra do februarja, v Društvu upokojencev Beltinci organiziramo turnir v KARTANJU ŠNOPSA. Organizacijo in zapisnike vodiva ŠTEFAN PERŠA IN JOŽE ŠÖMEN, letos je pomagal tudi Franc Mlinarič.

Turnir je potekal na štirih različnih lokacijah, saj je društvo organizirano na občinski ravni. Organiziramo ga v vasi, kjer je več udeležencev, letos smo ga pripravili tudi v Lipi in tako k sodelovanju pritegnili člane iz te vasi. Pravila so bila dorečena že pred dvema letoma. Ob začetku se prisotni preštejemo, tvorimo 4 skupine po 6 ali 7 članov. Posameznik izžreba skupino v kateri vsak igra z vsakim do rezultata 10. Prva dva v skupini napredujeta v finale, kjer igrajo do rezultata 7 na dve

dobljeni zmagi. Beležijo se rezultati, ti odločajo o igrah, kdo igra s kom v nadaljevanju in za katero mesto. Igralci v finalu pridobijo točke 1 za osmo mesto in 8 za prvo mesto. Tako je turnir zanimivejši za udeležence, tudi če jim sreča ali karte niso vedno naklonjene. Seštevamo točke vseh štirih srečanj. Največ možnosti za zmago imajo igralci, ki se udeležijo vseh, seveda, če pridejo v finale. Na posameznem srečanju se zbere 20 – 27 članov.

Za nas rezultati in zmage niso najpomembnejši, čeprav so jih igralci veseli. Pomembno je druženje in skupno preživljanje dolgih zimskih popoldnevov in večerov, šale, smeh, včasih pade tudi kakšna krepka, ko komu kaj spodleti. V teh letih smo pridobili tudi nekaj ženskih članic, ki

se enakovredno kosajo z moškimi. Ko ženska v kartah premaga moške je še posebej veselo in zanimivo. Vmes tudi kaj pojemo in popijemo, saj se kartanje s finalom zavleče od 15h do 20h ali še dlje. Pa poglejmo rezultate turnirja.

»Vrtnica« - Lipovci; 17.11. 2016:

1. Gregorec Ciril - Ižakovci
2. Mlinarič Franc - Lipovci
3. Sraka Janez - Dokležovje

»Gostilna Štaus«-Dokležovje; 15.12. 2016

1. Topoljski Teja - Beltinci
2. Gregorec Ciril - Ižakovci
3. Sraka Janez - Dokležovje

»Cimprana iža« - Lipa; 11.1. 2017:

1. Horvat Franc - Beltinci
2. Murat Milan - Lipovci
3. Sraka Alojz - Lipovci

»Gostilna pri Ančki« - Ižakovci; 2.2. 2017

1. Murat Milan - Lipovci
2. Mlinarič Franc - Lipovci
3. Horvat Franc - Beltinci

ZMAGOVALCI FINALA IN PREJEMNIKI POKALOV:

1. mesto Milarič Franc - Lipovci
2. mesto Murat Milan - Lipovci
3. mesto Gragorec Ciril - Ižakovci
4. mesto Horvat Franc - Beltinci
5. mesto Sraka Janez - Dokležovje
6. mesto Topoljski Teja - Beltinci

ČESTITAMO!

Jože Šömen

Konec 2016 in začetek 2017 v KD Lipa

V «veselem decembru» smo člani Kulturnega društva Lipa poskrbeli za pester program v naši vasi. Na predvečer 6. decembra se je po vasi sprehodil sv. Miklavž v spremstvu angelčkov in parkeljnov. Naš Milavž je imel kar dosti dela, saj je obiskal mnogo otrok, ki so ga nestrpno pričakovali, saj so vedeli, da nikoli ne pride praznih rok. Nekaj pogumnih otrok se je celo fotografiralo s strašnimi parkeljmi. Milavž je s svojimi sodelavci končal službo in veseli december prepustil Božičku in dedku Mrazu. Delo našega društva pa se je šele dobro začelo, saj smo se pripravljali na najlepši praznik v čarobnem decembru, božič.

17. decembra smo izvedli tradicionalni Božično-novoletni koncert z gosti. Poleg domačih pevcev so nam zapeli še: pevke in pevci iz Bukovcev pri Ptujju, Nedelice, Lipovec in Otroški cerkveni pevski zbor župnije Turnišče. Koncert smo zaključili z večno mlado in čarobno pesmijo Sveta noč.

V tednu pred samim božičem so moški člani našega društva šli nabirat mah in postavili vaške jaslice pred »cimprano ižo,« ki je ponos naše vasi. Ob tej priložnosti imamo tudi na predvečer božiča blagoslovitev jaslic s kratkim kulturnim programom. Zapeli so domače ljudske pevske in pevci, ob prebrani božični zgodbi so tihi večer preplavile nežne melodije violine, jaslice pa je blagoslovil kaplan, pater Andrej. Sveti večer smo zaključili s kratkim druženjem ob kuhanem vinu in čaju, saj smo pevke in pevci še isti večer s tremi pesmimi sodelovali v turniški cerkvi na kratkem koncertu, ki je bil uvod v polnočnico.

In naenkrat smo se znašli v novem letu 2017, pred novimi aktivnostmi in izzivi. Že v začetku januarja so bili aktivni Veseli vandrovci, ki so nastopili v Turnišču na cejskem srečanju z veseloigrico »Kdaj bo penzija«.

20. januarja smo izvedli tradicionalno,

Ob delu se znamo tudi poveseliti

nekoč zelo priljubljeno in dandanes že skorajda pozabljeno »lūpanje tikvinoga semena«. To opravilo se je včasih opravljalo ob dolgih zimskih večerih, obenem pa je bila to priložnost za druženje med sosedi. Tu so se komentirali pretekli dogodki, napovedovala se je prihodnost, fantje so mežikali dekletom in obratno, ženske so imele opravka z ugibanji, kdo se bo s kom poročil, kje bodo dobili naraščaj, možje pa so modrovali o kmetijstvu, politiki in še čem. Vse to pa je bilo prežeto s pesmijo, smehom in dobro voljo.

Naše kulturno društvo želi ohraniti ta običaj, da ne bi šel v pozabo, kajti z modernizacijo sveta in modernim načinom življenja in dela ti prelepi dogodki in dela na vasi počasi izginjajo in tonejo v pozabo. Veseli smo, da se ljudje še vedno radi udeležijo tovrstnih dogodkov in obujajo spomine na preteklost, kar je pokazala tudi udeležba na omenjenem dogodku. V veselem druženju smo lahko slišali veliko prigod iz vaškega življenja, veselih pesmi, smeha,..... Gospodar

in gospodinja sta skrbela, da je bilo na mizi dovolj tikvinega semena, da nismo bili brez dela, poskrbela pa sta tudi, da lūpači niso bili žejni in lačni. V Kulturnem društvu Lipa si bomo še naprej prizadevali obujati in ohranjati naše stare običaje, saj se zavedamo svojih korenin in ljudskega izročila, posebej še med mladimi, ki si verjetno ne zanjo niti predstavljati, kakšno življenje so živeli naši dedki in babice... Tako, toliko zaenkrat. Vidimo in slišimo se spet na eni od prihodnjih praznov (Materinski dan, 1. maj,...) ali v začetku maja, ko bomo sadili tikvino seme, ga kasneje okopavali, čistili tikvi in seveda naslednjo zimo spet lūpali.

KD LIPA
Marko Balažič

Gledališka predstava v Lipovcih

Vinko Möderndörfer je na letošnji državni proslavi ob slovenskem kulturnem prazniku v Cankarjevem domu povedal: »Samo umetnost lahko narodu oplemeniti njegovo podobo in jo ohrani na skupnem portretu zgodovine narodov. Če bomo izgubili umetnost, bomo izgubili vse.«

Kako prav je imel! Ljudje potrebujemo kulturo, tako kot potrebujemo šport, sprehod, pogovor, hrano. Šele čez čas se zavedamo, da kultura krepi naše notranje življenje in nas pripravlja na vsakodnevne izzive, ki jih ni malo.

KUD Lipovci je v petek, 10. 2. 2017, v okviru slovenskega kulturnega praznika gostilo 1. del območnega Linhartovega srečanja, na katerem se je predstavilo strokovno društvo medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Pomurja s komedijo **Tragedija, da je že komedija**, ki jo je režiral Edvard Jakšič, letošnji nagrajenec Mestne občine Murska Sobota za uspešno delo in prispevek k razvoju kulturnih

Priklon igralcev z režiserjem po nastopu

dejavnosti. Ogledali so si jo tudi Viktor Meglič, dramski igralec in selektor za gledališko dejavnost pri JSKD, prevajalec Luka Hrvatin in Geza Kišfalvi ter Aljoša Obal iz OI JSKD Murska Sobota.

Dvorana vaškega doma v Lipovcih je bila polna do zadnjega kotička, kar

je dokaz, da imamo v naši vasi radi gledališče, zato verjamem, da se bomo ob novi predstavi znova srečali.

Cvetka Rengeo

*Imate knjigo "Mož, gospodar v hiši"?
Ne, bajk ne prodajamo.*

Minilo je osemnajst let

*Mali božiček v družbi Metke Lipič
Baligač, glavne sestre bolnišnice*

Minilo je že osemnajst let, odkar smo prvič obiskali bolnike v murskosoboški bolnišnici na božični dan, 25. 12. Tistega dne je bilo prvič, da smo sledili entuziastični ideji Gene Virag (moje mame), da bi bilo lepo, če bi na ta dan obiskali bolnike v regionalni bolnišnici. Obisk je postal tradicija, katere bistvo ni, da odmeva v svoji dobrodelnosti zdaj že daleč naokrog, ampak je predvsem plemenito dejanje, katerega veličino lahko dojameš predvsem, če se tudi sam kdaj udeležiš in se prepustiš temu božičnemu dogodku. Božič je čas, ko naj bi v krogu svoje družine preživljali in proslavljali enega izmed največjih krščanskih praznikov. Žal nekaterim zaradi bolezni to ni dano in ravno zaradi teh smo si odtrgali košček našega časa za plemenito in nenazadnje ganljivo dejanje.

Ko sem se pred osemnajstimi leti preoblekla kot prva v Božička, mi je bilo vse odveč. Mamina ideja se mi je zdela brez smisla, doma je bila obilica hrane, dan prej smo ob večerji pojedli tako veliko, da si pod Božičkovo obleko niti ni bilo potrebno potisniti vzglavnika. V več kot petih urah smo obdarili

200 bolnikov, stiski rok z željami na čimprejšnjo ozdravitev in pesmi, ki so odmevale od pevcev pevskega zbora Bratonci, so kljub utrujenim nogam vsakemu posebej pustile takšne in drugačne sledi. Ne le bolnikom, tudi nam so pritekale solze ob težko bolnih, osamljenih bolnikih. Ob čudovitih, ganjivih pesmih moškega pevskega zbora se je marsikomu prebudilo upanje.

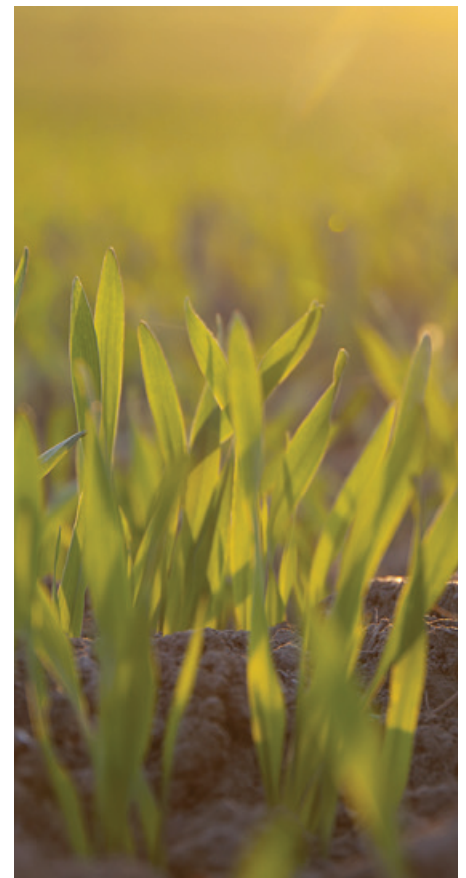
Tokrat se je obdarovanja bolnikov udeležilo kar nekaj ljudi, ki smo obujali spomine, pomagali, glavno vlogo pa so seveda odigrali božički, moški pevski zbor bratonskega kulturno turističnega društva in mladi band: Miha Legen, Jure Virag in Alen Pivar. Moški pevski zbor je s svojimi pesmimi poskrbel predvsem za slavnostno praznično vzdušje, mladi band pa je s svojo mladostno razigranostjo razvedril tiste najmlajše paciente na otroškem oddelku, kot tudi bolnike na ostalih oddelkih. Spomnim se gospe, ki je ob pemi „Ko pride polnoč ...“ s svojimi skoraj osemdesetimi leti kar malce poskakovala. Zelo hudo bolna verna bolnica, ki preboleva težko bolezen, se je ob slavnostnih cerkvenih pesmih v svoji sobi ves čas jokala. Tudi meni so pritekale solze. Bo doživela še en božič?

Danes sem mama dve in pol leti stare hčerke. Kljub temu, da sedaj že dve leti živimo v Zurichu, smo ob božiču zbrani skupaj v Prekmurju. Čeprav je moj partner Švicar, si je zaželel, da se nam ob tem dogodku to leto pridruži. Čeprav razume le malo slovenščine je bil ganjen in je povedal, da kaj takega še ni doživel. Vmes je minilo že več let, ko se tega zdaj že tradicionalnega dogodka nisem udeležila. Življenje teče mimo in zelo hitro pozabimo na take drobne pozornosti velikih plemenitosti. Svojo hčerko sem prav tako oblekla v Božička, v rokah pa je imela dve vrečki, polni bonbonov, ki jih je brez sramu delila bolnikom. Verjetno se ni zavedala

svojega prispevka in popestritve, ji bo pa sigurno nekje v njeni podzavesti ostal utrinek. Glede na to, kam se premika ta svet, si prav vsi želimo, da bi bilo takih trenutkov čim več. Ob vseh nas je polna notranje radosti in zagnanosti spremljala glavna medicinska sestra murskosoboške bolnišnice Metka Lipič Baligač, direktor Bojan Korošec, ki se je sicer redno udeleževal tega dogodka vsako leto, pa je zaradi bolezni poslal svojega poslovnega direktorja Marjana Mačka. Skupaj so nas popeljali skozi ves labirint bolnišnice. Obisk je trajal do poznega popoldneva.

Tokrat so bile noge vseh prisotnih že pošteno utrujene, glasovi so prav tako počasi zgubljali svoj zven, saj smo obiskali prav vse prisotne bolnike. Dan se je prevesil v noč in verjamem, da ne le bolnikom, tudi marsi kateremu svojcu, ki je bil takrat na obisku, pa tudi nam, je dan pustil svojstven pečat.

Sonja Virag

Zimska liga v malem nogometu 2017

Prvi del Zimske lige v malem nogometu je potekal v nedeljo, 8. 1. 2017. Nogometno znanje in veščine so dopoldan prikazali šolarji, ki so branili barve svoje KS, popoldan pa še veterani (nad 35 let).

V kategoriji šolarji je nastopilo sedem ekip KS občine Beltinci, ki so bile razdeljene v dve skupini. V finale sta se uvrstili ekipi KS Beltinci in KS Bratonci. Po razburljivem rednem delu so zmagali Beltinci, Bratonci so bili drugi, tretji Gančani, četrti Ižakovci.

Popoldne so se pomerili veterani, stari nad 35 let. Sodelovalo je 8 ekip. Najboljša je bila ekipa iz Gančan, drugi so bili Črenšovci, tretja Lipa, četrta Bistrica.

V nedeljo 15. 1. 2017, je potekal še drugi del zimske lige – tokrat za člane. Največ nogometnega znanja so pokazali igralci iz KS Dokležovje, drugi so bili igralci iz KS Ižakovci, tretji igralci KS Beltinci, četrti igralci KS Melinci.

V revialni tekmi sta se pomerili ekipi OBČINSKA UPRAVA in ŠPORTNA

Igralci revialne tekme med Občinsko upravo in Športno zvezo

Zmagovalci v kategoriji članov

Prvo- in drugouvrščeni v kategoriji šolarji

ZVEZA. Po razburljivi in zanimivi tekmi je bila malo boljše ekipa Športne zveze Beltinci.

Pokale in priznanja ekipam sta podelila župan Občine Beltinci Milan Kerman in predsednik Športne zveze Beltinci Andrej Pozdrec.

**Predsednik ŠZ
Andrej Pozdrec**

Prazniki in praznovanje

Tudi letos smo se februarja spomnili na našega največjega pesnika dr. Franceta Prešerna, ki pa smo mu tudi tokrat v krajevnih okoljih posvetili manj pozornosti kot lansnemu praznovanju velike noči, božiča in novega leta.

Seveda gre že za tradicionalni odnos do različnih praznikov, kar je po svoje razumljivo, ker so verski prazniki - zlasti na podeželju - bolj kot drugi zasidrani v narodovo zavest.

Seveda nikakor ne mislim, da bi poslej bilo potrebno verskim praznikom posvečati manj pozornosti, prepričan pa sem, da si vsi naši veliki možje, še bolj kot pomembni prelomni zgodovinski dogodki, prav tako zaslužijo dolžno pozornost, ne samo ali predvsem na državni ravni, pač pa povsod po slovenski deželi in tudi v javnih ustanovah, kot so na primer domovi upokoencev.

Zgodovinarji so že zdavnaj zapisali, da smo se Slovenci konstituirali predvsem kot kulturni narod, ne pa kot bojvnik

na bojnem polju, čeprav smo se na primer znali postaviti tudi z orožjem v roki proti sovražnikom, ki so nas večkrat ogrožali. Medtem ko nekateri narodi prisegajo na vojaško tradicijo, Slovenci prisegamo na naše kulturno izročilo.

Seveda bi bilo zmotno trditi, da zlasti katoliška cerkev v zgodovini ni odigrala pomembne kulturne vloge. Tudi znotraj nje so delovali pomembni možje, ki so veliko storili za slovenski jezik in narodno samobitnost, pri čemer je treba pripisati posebno vlogo tudi velikemu protestantu Primožu Trubarju.

Letos so spominjamo 500 - letnice reformacije, pri kateri se je Trubar, zgledujoč po Martinu Lutru, zavzemal za spremembe v katoliški cerkvi, ki so se - zgodovinsko gledano - izkazale za pravilne.

Katoliški cerkvi pa je treba pripisati velike zasluge za gradnjo veličastnih cerkva, opremljenih s pomembnimi

umetniškimi stvaritvami, ki so zakladnica slovenske likovne umetnosti.

Zlasti papež Frančišek odkrito govori o teh in drugih stvareh, ki se neposredno tičejo položaja in življenja vsakega človeka.

Dobro je, da ima v mislih tudi potrebo po tesnejšem sodelovanju med cerkvami različnih veroizpovedi, pri čemer po svojih močeh pomaga k enakemu vrednotenju njihovih kulturnih dosežkov in obeleževanju praznikov, ki različne ljudi med seboj povezujejo. Naša civilizacija je dolžna enakovredno častiti in slaviti vse kulturne in umetniške dosežke vseh, ki so jih skozi stoletja ustvarjali, pa naj gre za cerkvene ali civilne ustanove.

Za slovenski narod so na primer enako pomembni Prešeren, Gregorčič, Cankar, Slomšek in drugi velikani slovenske kulture.

Tone Štefanec

Ko se zaljubimo...

Pred kratkim smo praznovali valentinovo, dan zaljubljenec. Ste se kdaj vprašali, kaj je zaljubljenost? Zaljubljenost ni naša zavestna odločitev. Je trik narave, ki nas spravi skupaj z razlogom. Pri dveh osebah pride do kemične spremembe, ki povzroči vznemirjenost, občutje vznemirjenosti, zgodi se idealizacija, ko drugega vidimo v skoraj idealni podobi, predvsem pa ima zaljubljena oseba občutek, da jo nekdo v polnosti ljubi, v celoti sprejema in da se lahko v celoti preda.

Ko smo zaljubljeni, se nam zdi, kot da smo v devetih nebesih, da smo omamljeni. Vsakdanje skrbi so manj pomembne, vidimo jih rahlo drugače, kot so dejansko, in začnemo doživljati abstinenčno krizo, ko je oseba, ki nas občuduje, dlje časa odsotna. Ko smo zaljubljeni, se moramo vprašati, ali si s to osebo želimo globljega odnosa, ki pa s sabo prinese odgovornost, zavezo, spoštovanje, sprejemanje nepopolnosti, pogovor, medsebojno pomoč.

Od omame zaljubljenosti pa smo lahko tudi odvisni, kar pomeni, da se na zaljubljenost ne odzovemo z odgovornostjo. Človek, ki je odvisen od zaljubljenosti, leta iz cveta na cvet in nenehno išče nekoga, ki ga bo občudoval in mu povzročal metuljčke v trebuhu, kar je seveda enostavneje in lažje, kot pa v odnosu vztrajati ali biti osamljen.

Občutek zaljubljenosti pa čez nekaj mesecev izgine. Takrat se z našo ljubljeno osebo začnemo v resnici spoznavati in šele takrat se lahko svobodno odločimo, ali bomo nadaljevali skupno pot, negovali odnos in si prizadevali za rast tega odnosa. Tega nas je velikokrat strah. Strah nas je pripadnosti, bližine in morebitnega razočaranja. Zakaj bi se nekemu popolnoma odprli in bili potem prevarani, zapuščeni, zavrženi? Zakaj bi sploh tvegali? Bojimo se čustvene navezanosti, hitro se počutimo ogrožene. Ta strah izvira iz podobne izkušnje iz našega otroštva, kajti takrat smo verjetno v odnosu s starši doživeli podobne občutke. Nehote od partnerja zahtevamo, da nam zapolni praznino, nastalo v otroštvu, a to ni v njegovi moči. Po nekaj mesecih nas ta ljubljena oseba prizadene. Takrat se vprašamo, ali smo se zopet zmotili, ali me partner/ica nima več rad/-a, zakaj je tak/-a do mene. Tako nekako začnemo krivulja, ki je sprva strmo naraščala, padati. Enako se dogaja v vseh deželah, religijah in kulturah po svetu. Če za svoj odnos ničesar ne storimo, se bo zadovoljstvo v zakonu oz. v zvezi začelo zmanjševati. Če ne ukrepamo, odnos propade. Je že res, da je tudi v takem odnosu mogoče živeti. Pa je vredno?

Do morebitnega propada odnosa pa privede naša zamolčana notranjost, naše molčanje. Strah nas je, da bomo spet ranjeni, da ne bomo slišani in s tem

valimo krivdo na drugega, saj v njem vidimo svoje pomanjkljivosti. Vrtimo se v začaranem krogu. Bežimo stran od sebe, več delamo. Če imamo denar, potujemo in tako spet bežimo. Dokler se v odnosih ne osvobodimo mnenj in čutenj drugih, dogodkov in odnosov sploh ne moremo videti takšnih, kakršni so. V tem je problem. V nas pa se kopiči nezadovoljstvo. Stvarem, ki so v nas, je treba dati besedo, sicer nas bo telo vedno znova opozarjalo in nas na koncu izdalo. Zdi se, da mora biti telo nagovorjeno. Zato je pomembno, da se začnemo zavestno opazovati in spoznavati. Kajti čim bolj bomo potiskali neizgovorjeno pod preprogo, tem bolj nam bo življenje z manj ljubimi dogodki kazalo, da mora balast oz. trpljenje ven. Globoko potisnjene psihične bolečine imajo največjo moč. Čim bolj jih odrivamo, tem bolj nas bo življenje sililo, da nekaj ukrenemo, sicer bomo zboleli. V intimnih odnosih, kjer smo najbolj ranljivi, ta bolečina dobi priložnost in se začne prebujati, vendar o njej navadno nočemo ali ne zmoremo govoriti. Krivca raje poiščemo zunaj sebe. Iz neizgovorjene notranjosti, iz bolečin, ki ostajajo znotraj nas, izvirajo vse mogoče odvisnosti, pa še vedno ne ukrepamo, ne upamo govoriti o sebi.

Zato bi se najprej morali vprašati, kaj si zares želimo. Verjetno si vsak izmed nas želi biti sprejet, hoten, želen, ljubljen, pohvaljen, srečen ... Lepo je, če to dobimo v družini, v zakonu ali v zvezi. Zavedati pa se moramo, da izpolnitev teh želja ni odvisna samo od drugih, ampak najprej od nas samih. Za vsak odnos je treba garati. Odnos ni le prilagajanje, vanj je treba dati najboljšega sebe, kajti le tako bomo lahko srečni. Za odnos se je treba odločiti, partnerju zaupati in ga spoštovati, z njim sočustvovati, se pogovarjati, dogovarjati in sodelovati. Zato bodimo pogumni, odprimo svoje srce in se prepustimo čudežu ljubezni.

Majda Baligač

Venci in drugo okrasje (6)

V beltinskem okolišu je bil poročni - zdavanjski venec - iz voščenihi cvetlic, kot piše dr. Makarovičeva, pomemben dodatek nevest še nekaj let po drugi svetovni vojni. V prvi četrtini 20. stoletja so lahko bili venčki sestavljeni iz dveh ali treh žic, ki so bile oblikovane po okroglini glave, nanje pa so bile nanizane voščene cvetlice in lističi.

Vsaj že okrog leta 1900 so venec poleg belih sestavljali tudi rožnati, rumeni, modri in rdeči cvetovi z zelenimi lističi. Na nekaterih venci je bil pripet pajčolan, šlar, ki je segal do pasu.

Pajčolani so prišli v modo okrog leta 1920. »Ko sem se leta 1927 poročila, sem že imela šlar«, se je spominjala neka ženska.

Nevesta, ki je že imela otroka ali pa je bila v visoki nosečnosti, ni imela venca, ampak samo belo cvetlico v laseh. Potem je tako razlikovanje zamrlo. Namesto venčka so neveste začele nositi v laseh bel nagelj ali kakšno drugo cvetlico ali iz belega tila narejeno naglavno okrasje.

Glede na obliko in starost so bili nekoč venci različno poimenovani, na primer: starinski venec za snejo s kitami, na primer na tri kite za snejo in visoki venec za snejo, zdajšnji venec za snejo ali kronica.

Sicer pa je pomenilo snemanje venca z nevestine glave pomembno ženitvovanjsko šego še po drugi svetovni vojni. Navada je bila, da ga je snel starešina ali pa ga je snela velika posnihalja.

Še okoli leta 1937 si je venec kupila nevesta sama, kasneje pa ji ga je kupil ženin.

Poleg venca je nevesto krasil tudi poročni šopek, zdavanjski pušcl, ki je bil prav tako sestavljen iz voščenihi cvetlic, lahko je bil obdan tudi z asparagosom (špargo) in belim papirjem. Glede na obliko - če je bil dolg ali podolgovat - je bil natančneje poimenovan dugi ali okrogli pušcl ali paket.

Še pred desetletji so naprsni šopki

pomenili pomembno dopolnilo ženitvovanjski obleki. Poleg krasilnega so imeli tudi označevalni pomen, saj so ljudje že po obliki šopka ugotavljali, kdo je na svatbi. Ženin in nevesta sta imela po navadi najlepši in največji šopek. Tudi nevestina družica, posvarbica, ženinov drug, družban in nevestina spremljevalka, posnihalja, so imeli na prsih pripet nekoliko drugačen in predvsem večji pušcl kot ostali svatje, ki so imeli najmanjše in navadno vsi enake šopke. Starejši ljudje so pravili, da sta imela enak cmejr. Pred leti je bila še navada, da ima družžban pripet šopek na levi strani, ker mora biti vedno samski. Po prvi svetovni vojni so družžbani imeli cmejr za klobukom, raz katerega so jim viseli tudi rožnati, beli in modri trakovi, pantliki. V zadnjih letih pa so le še skromno okrašeni.

Seveda je treba med okrasje šteti tudi ženske in moške pričeske. V tridesetih letih so si nekatera dekleta že ostrigla kite. Tako kot je znano tudi za druge pokrajine, pa so večinoma naletele na močno negodovanje staršev in starejših ljudi nasploh. Nekatero starejšo ženske so govorile, da so takšne kot opice, ko so si lase vkraj rezale. Neko dekle je povedalo, da se je rada počesala, pa je mama venomer kričala, da je gizdava in da je to greh.

Med vzroki, zakaj so si ženske odrezale kite, so navadno navajale, da zato, ker si jih niso utegnile spletati, da je dolge lase težavno prati in da so si jih odrezale že druge ženske.

Seveda moramo govoriti tudi o moški pričeski. Za Beltince je znano, da so moški nekako sredi 19. stoletja nosili dolge lase. Česali so jih s čela nazaj po temenu, tako da so jim padali po tilniku, na glavi pa so jih pričvrstili z glavnikom, kakor piše tudi dr. Trstenjak.

Moški so bili večinoma na kratko pristriženi in nekateri vsaj že pred prvo svetovno vojno počesani na prečo, praviloma na levo stran. Po prvi svetovni vojni so imeli nekateri v trikot pristrižene in na čelo počesane lase.

Brki so bili precej priljubljeni med prvo

svetovno vojno. Tedaj so bili v modi daljši in na koncih navzgor zavihani brki. Moški so se odločali za brke v različnih starostih, na primer pred prvo svetovno vojno večinoma že po dvajsetem letu.

Nekateri praznje oblečeni moški, med njimi predvsem iz večjih kmetij in tisti, ki so bili v Ameriki, so že pred prvo svetovno vojno in tudi še med vojnama nosili uro z verižico, ki so jo pripeli v gumbnico telovnika. Redki so imeli srebrno uro z verižico. Po drugi svetovni vojni so bile nekaj let v modi ure z verižico, ki pa so jo moški nosili tako, da je verižica mahala iz žepa. Nosili so jih predvsem mlajši moški. Potem so se uveljavile zapestne ure.

Prihodnjič: OBLEKE V ČASU ŽALOVANJA

Tone Štefanec

Šopek za nevesto. Beltinci in okolica po drugi svetovni vojni. Izdelala Matilda Sraka

Žepna ura z verižico. Beltinci pred prvo svetovno vojno. Last Ivana Mariča

Spomin na izginulo judovsko skupnost v Prekmurju

Vladekova pot v neznano

Ob obletnici holokavsta je bilo veliko dogodkov, posebno pozornost pa je zbudila knjiga Bojana Zadravca Vladekova pot v neznano, katere predstavitev je bila 24. januarja zvečer v Pokrajinski in študijski knjižnici v Murski Soboti, kjer se je zbrala v preddverju množica obiskovalcev.

Z zanimanjem so prisluhnili pogovoru o Judih v Prekmurju v času pred drugo svetovno vojno, o številnih družinah v Odrancih, Črenšovcih, Dokležovju, Beltincih, Lendavi in Murski Soboti, kjer sta prebivali največji skupnosti. Osrednja je soboška družina Pollak, katere zadnji potomec Rudi je umrl v Izraelu, star skoraj sto let. Iz pogovorov z njim in sestro Teruško je avtor obudil spomine na predvojno multikulturno Soboto, kjer je judovska skupnost živela v sožitju z drugimi meščani. Simbol njihove tragične usode pa je mali Vladek, sin Rudija Pollaka,

ki je na svoj šesti rojstni dan skupaj z mamo Berto moral v neznano – v Auschwitz, odkoder za večino njih ni bilo vrnitve.

Posebno bogastvo knjige, dragocene za razumevanje naše preteklosti in sožitja med ljudmi, so tudi številne fotografije. Slavijo življenje, ne smrti in to je tudi sporočilo te knjige o Vladeku, nedolžni žrtvi, o kateri najbližji niti ne morejo govoriti prav veliko.

Dodano bogastvo za beltinsko občino pa je še to, da knjiga vsebuje potopis, opis Beltinec iz leta 1831 in še druge opise življenja v Beltincih.

Knjiga je zanimiva za tiste, ki preteklost poznajo, da lahko preverjajo in primerjajo, posebno pa za tiste, večinoma mlajše, ki zelo malo ali nič ne vedo o tem, da je bilo v naših krajih pred vojno drugačno, pestro življenje, ki ga je skoraj povsem izbrisal hudi vojni čas.

Bea Baboš Logar

Nedokončano iskanje...

PRVO POGlavJE

Julka je za vrati obstala kakor Lotova žena. Srce ji je začelo strahovito tolči v mladih nedoraslih prsah. Imela je šele petnajst let.

»Ne, mati, ne rabimo je. Dajte jo nekam za služkinjo. Pa tudi sami vidite, da samo ogromno pojé, drugače pa ni za nobeno rabo. Neprenehoma sem danes popravljaj njeno delo...»

Nespoštljivo in z neprikritim sovraštvom v glasu je Tine materi obrekoval najmlajšo sestro Julko. Ta je še vedno stala na mestu za vrati, kjer ji je obstal korak. Nje nihče ni videl, ona pa je videla mater, ki je stala za štedilnikom, slišala pa je tudi vse sedeče za veliko kmečko mizo.

»Tine ima prav, mati, le dajte jo za služkinjo, saj nam je brez nje lepše, odveč je!« je zameketala starejša sestra Tončka. Za mizo so se delavci zahahljali, mati pa ni rekla nobene. Julki za vrati je skoraj počilo srce.

Le katera mati bi ne branila svojega otroka? Toda glej, njena mama sploh ni odprla ust! Le hitro je naložila jed v dve veliki skledi ter jo postavila na mizo.

V Julki je vrelo. Zakaj mama ni na glas rekla, da jo je zbudila že ob štirih, da ji je vestno pomagala v kuhinji pripravljati malico za žanjce, ki sta jo nesle s sabo na njivo? Da sta na pol pripravili kosilo, katero je mati pravkar postregla? Julka je šla na njivo pomagat žanjcem že dejansko utrujena.

Želi so po ustaljeni navadi z dvema koscema, z dvema pobiralkama, z dvema polagalkama vezilnih vrvi, ki sta jih s sestro delali sproti iz ostre slame, sveže nakošene rži. Brat Tine je pa za njimi uravnaval skupaj snopje in ga vezal. Delo je šlo ubrano in lepo. Tako oče kot ostali so bili zadovoljni. Le Tine je negodoval in sitnaril nad Julko. Kakor hitro se je slama začela proti poldnevu sušiti, je bilo težje delati "povrsli", vezni material, in se je seveda zgodilo, da mu ni uspelo zavezati snopa

brez problema.

»Saj sem rekel, babe babe, delo pa zanič, bentiš...» je robantil Tine in rušil ravnovesje dneva.

K sreči je prišla ura za kosilo in tako so se odpravili domov.

»Po kosilu bo počitek, ob treh popoldan pa se dobimo na njivi,« je določil gospodar. Vsi so se umaknili k počitku.

Julka je lačna in žalostna stopila v kuhinjo, kjer jo je že čakala gora umazane posode. Z žalostjo v srcu se je spravila k delu, kajti tretja ura bo hitro tu.

Napisala Irena Šrajner

Se nadaljuje

Albini Gornjec v spomin

*»Kako naj ti vrnem, zemlja,
za neizrekljiv občutek, da SEM?
Da sem v sredici kamna,
v listu na drevesu,
odsvit zvezde, dih v dihu vesolja?«*

/Ivan Minatti/

V Dokležovju smo se 24. decembra 2016 na domačem pokopališču poslovili od naše Albine Gornjec, roj. Brunec, pevke, vsestranske osebnosti, skratka LEGENDE našega kraja.

Rodila se 23. januarja 1926 v Dokležovju in prav gotovo so ji rojenice položile v zibelko vse tiste darove, ki naredijo človeka dobrega, plemenitega in ljubečega do stvarstva. Učilno zidano je obiskovala v domačem kraju, kjer so ji učitelji in starši privzgojili delovne navade, skrb za okolje, poštenje in lepo slovensko besedo. Odraščala je na majhni kmetiji in se veliko družila z vrstniki, ki so skupaj obiskovali takratni Salezijanski zavod v Veržehu. Imela je izredno dober posluš in lep glas, zato je bila v vsakem zboru zelo zaželjena. Pela je v različnih zborih in nastopala v gledaliških predstavah takratnega zavoda in na domačem odru. V Dokležovju je bilo zelo razvito zborovsko petje ter gledališka in plesna skupina in naša Albina je delovala vsepovsod. Če bi ji takratne gmotne razmere omogočale, bi prav gotovo nadaljevala šolanje, ker pa to ni bilo mogoče, je šla s trebihom za kruhom v širni svet. Tako je kot sezonska delavka spoznala težko življenje naših številnih Prekmurcev v Slavoniji in okusila tudi trdo delo na Madžarskem. Vsepovsod pa jo je spremljala lepa domača pesem in okrog sebe je vedno zbrala pevce, ki so po trdem delu kljub utrujenosti iz srca zapeli: Lepšega poula nei, kak je prekmursko, lepšega silja nei, kak je pšenica...Marsikomu so se oči orosile in je v mislih potoval v rodni kraj, kjer ga je čakala družina. S težko prigaranim denarjem so pomagali domačim, da so lažje preživeli. Vsi so se dobro zavedali, da kjer je Albina, je tudi pesem, zato

je imela veliko prijateljev vsepovsod, kamor je šla. Vedela je, da samo z dobro voljo in lepo domačo pesmijo lažje premaguješ vsakodnevne težave in s tem je bilo prežeto njeno življenje od rojstva naprej.

Ko si je ustvarila družino in se zaposlila v soboški tovarni Mura, tudi tam ni počivala. Vključila se je v vse aktivnosti, saj je bila naša Mura znana ne samo po izvrstnih izdelkih pridnih delavk in delavcev, ampak tudi po dobrih, veselih ljudeh, ki so se vključevali v pevske in plesne aktivnosti. Vrsto let se je vsak dan vozila s kolesom iz Dokležovja v Mursko Soboto - v lepem in slabem vremenu, pa se je kljub utrujenosti na njenem obrazu vedno zrcalil smehljaj. Med potjo domov pa je že razmišljala, kaj mora postoriti na svoji kmetiji in kako je z otroki, ki so jo čakali. Velikokrat se je pošalila, da je za delom potrebno «bejžati», saj samo noče priti k tebi. Ljubezen do dela in pesmi je prenesla tudi na svoje tri otroke: Zorico, Nadico in Branka. Po upokojitvi v Muri se je še aktivneje vključila v družabno in kulturno življenje kraja in širše: vrsto let je bila poverjenica Medobčinskega društva invalidov Murska Sobota in članica OZB Beltinci. Zavzeto je delovala v skupini za samopomoč, Karitasu in pomagala sokrajanom. S svojimi življenjskimi izkušnjami je znala rešiti marsikatero težavo na neboleč način, saj so ji ljudje zaupali in jo cenili. Bila je ustanoviteljica skupine pevk Jesensko listje, ki so gojile ljudsko petje. S člani društva prijateljev mladine so vsako leto prikazali projekt » Kak je inda bilou« in tako ohranjali bogato ljudsko izročilo, ki smo ga vsako leto prikazali tudi na naši gumli v Beltincih na folklornem festivalu. Skupaj smo prepotovali številne kraje doma in po širši domovini ter tako s pesmijo in besedo ponesli glas o Dokležovju... S petjem smo skupaj prepotovali lep košček Slovenije in vsepovsod so nas lepo sprejeli. Naša Albina pa je gojila tudi družinsko petje, saj so skupaj s hčerkama, snaho in vnukinjno nastopale na prireditvah Družina poje po vsej

Sloveniji. S svojo skupino pevk Jesensko listje pa smo se udeleževali številnih srečanj v občini, na medobčinskih in regijskih srečanjih JSKZD Slovenije. Bila je srečna in ponosna, ko je za svoje nesebično delo prejela priznanje Ljudje odprtih rok v Narodni galeriji v Ljubljani. Tam so pevke tudi nastopile, ko je naša skupina za samopomoč prejela to lepo priznanje. Skupaj s svojimi sopevkami se je s pesmijo poslavljala od naših krajanov na pogrebih. Vse do zadnjega je bila naša Albina ob svojem petju v domačem kraju še aktivna pevka v mešanem pevskem zboru Vladimir Močan v Murski Soboti. Tako je kljub častitljivim letom in številnim obveznostim svoj čas aktivno izkoristila in ni premišljevala o vsakdanjih težavah in boleznih. Bila je prava mojstrica v zbiranju podatkov, pravi leksikon.

Albina je bila vdova dolgih 32 let. Skupaj s svojo družino je znala in zmogla vse, včasih celo nemogoče. Rada je imela vse ljudi, znala se je z njimi veseliti in tudi razžalostiti. Ampak vedno sta zmagala veselje in optimizem; zavedala se je, da za dežjem vedno posije sonce. Njeno kolo je že vrsto let počivalo na varnem, zato so ji bile v oporo bergele. Rada se je pošalila, da so to zdaj njene spremljevalke in zaščitnice v dobrem in slabem. S svojim življenjskim optimizmom nam je bila Albina zgled, kako ravnati v trenutkih, ko ne vidimo izhoda. Vse te njene lastnosti so prepoznali tudi drugi, zato je za svoje delo prejela številne nagrade in priznanja na kulturnem in humanitarnem področju. Vsem nam, ki smo jo poznali in delali z njo, bo ostala

v spominu kot izjemna ženska, borka, ki nikoli ni obupala. Prav gotovo ji je bilo življenje naklonjeno in radodarno, saj je dočakala častitljivo starost. Skupaj z nami se je veselila na srečanju starejših občanov, kjer je s sopevkami tudi zapela. Tako je bila do zadnjega aktivna, čeprav ni imela v sebi več nekdanje moči. Bila je človek, ki se nikoli ne preda, zato bo ostala zapisana med nami kot ČLOVEK z veliko začetnico.

Albina, ne bomo se več srečevali na naših vsakdanjih poteh, ne bomo se več družili, zato pa nam boš vsem ostala zapisana v srcih kot močna in pogumna ženska, ki si znala osrečiti tudi druge ljudi in jim pomagati. Držala si se načela: »Kar storiš zase, to s tabo izgine. Kar storiš za druge, ostane za vselej« (Simon Gregorčič). Zato je beseda hvala premalo za vse, kar si dobrega in plemenitega storila za naš

kraj in širšo družbeno skupnost.

Albina, pogrešali Vas bomo vsi, ki smo z Vami delali in Vas spoštovali!

Marija Zver
predsednica DPM Dokležovje

Nikoli več tako ne bo, kot je nekdaj bilo

Ta misel se mi je utrnila na Pavlovem proščanju, oziroma na malen proščanju, kot mu pravimo v Lipovcih. Vesela sem bila, da je prišlo na „okoriš“ veliko pevcev in pevk in smo zopet lepo zapeli na čast sv. Pavlu, saj sta Peter in Pavel zavetnika naše lipovske kapele. Ob spremljavi Jožeta Tivadarja vedno lepo zadoni pesem ob sozvočju vseh, ki so takrat pri maši.

Z žalostjo v srcu ugotavljamo vedno znova, da med nami ni več Jožeka Škafarja, Regine Pivar in Kristine Forjanove, ki so še lansko leto peli z nami. Med nami tudi ni več Micke

Bobovec, ki sicer ni bila med pevkami, vendar je bila aktivno prisotna skoraj povsod, kjer se je kaj dogajalo. Bila je znana kot teta Pehta ter v veselje otrokom ob bučnem prazniku ob predstavitvi zelišč in čajev z našega zeliščnega vrta. Dela se ni bala in njena trma je rodila sadove, tikvi (buče) so bolj rasle in rožice lepše cvetele. Odložila je delo doma in rajši šla med ljudi.

Ja, res vas vse pogrešamo. Jožeka kot pevca, prijatelja, igralca, pripovedovalca. Rad je sodeloval z vsemi, pomagal je, kjer je bilo potrebno. Znal je ceniti delo vsakega posameznika, ga znal tudi pohvaliti. Manjkal nam bo njegov optimizem, smeh in dobra volja. Prav tako manjka dober glas pri moškem pevskem zboru, kjer je tako rad pel. Tudi pevci ga pogrešajo, a peli bodo še, tudi v njegov spomin.

„Jožek, pomagal si nam pevkam, večkrat zapel z nami pri maši. Pomagal si našemu turističnemu društvu. Zeliščni vrt, ki je pri tvoji domačiji, verjetno ne bo več tako lepo dehtel in cvetel brez tvojih obiskov. Se bodo vrnille vse čebeličice, ki si jih imel tako rad? Skupaj smo pripravljali razne tinkture in napitke. Tvoja žganjica je bila vedno najboljša. Še naprej bomo negovali vrtiček in te imeli v lepem spominu. Ko bomo sedeli v senci Simonove utice, občudovali delo tvojih rok, poslušali ptičje petje, saj veš, da se bodo tudi one vrnille in lajšale bolečino tvojim domačim in vsem nam, ki le s težavo dojemamo, da je življenje pač takšno

kot je, hitro minljivo in nepredvidljivo. Tvoj brat rad pove, da smo tu le najemniki.“

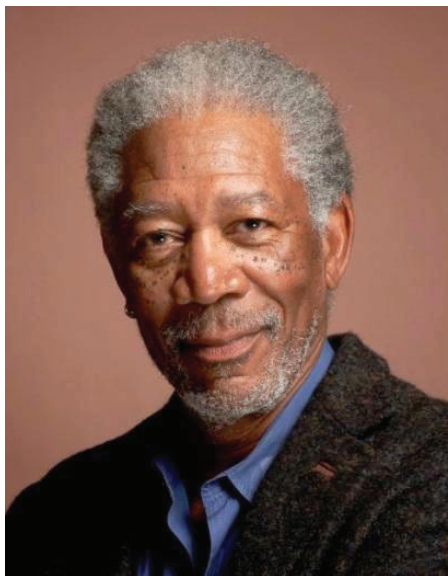
Vsem pokojnim, ki so lansko leto odšli od nas, za Krajevno skupnost Lipovci neverjetnih štirinajst, namenjamo spoštljiv spomin za minulo sobivanje z nami.

Kljub vsemu nam delovnega zagona ne bo zmanjkalo. Spomini nam dajejo polet za nove akcije, Doslej smo našo vas predstavljali širom po domovini in tudi v tujini. To je bilo petje, obujanje starih običajev, kulinarike in rokodelskih spretnosti, bodisi kot zapuščino naših prednikov ali novejših. Imamo vrhunske športnike in veliko talentov na mnogih drugih področjih. V vseh naših društvih imamo ogromen potencial različnih dejavnosti. Sprašujem se, ali znamo vse to dobro izkoristiti, tudi v turistične namene in druženje. Obojega in posebej še slednjega nam danes primanjkuje. Nikoli ni umestno spraševanje, če se nam to in ono še splača. Za uspešno in organizirano skupnost v vasi in za dobro voljo ljudi se splača vse.

Počakajmo na pomlad, ki se hitro približuje in bo zopet prilika za nove predvidene in nepredvidene polete, le dobre volje nam ne sme zmanjkati.

Vera Bezjak

Morgan Freeman – iskrene besede za vsakega posameznika

Morgan Freeman se je rodil 1. 6. 1937 v Memphisu, letos bo tako praznoval okroglo obletnico – 80. rojstni dan.

Je eden najboljših ameriških igralcev, je pa tudi priznani režiser. Znan je postal v 90 - letih, po nastopanju v seriji najuspešnejših filmov. V nekaj zadnjih letih ga lahko spremljamo ne le kot igralca, ampak tudi kot voditelja znanstvenih oddaj ... kdo ne pozna The Story of God – Zgodbe o Bogu in Through the Wormhole – Skozi črvino z Morganom Freemanom.

Njegov pogled na svet in čas je izredno realen – skozi vsa leta delovanja na filmskem področju ni postal drugačen, ampak je ostal takšen, kakršen je vedno bil...človek za človeka.

Preberite, kaj nam želi povedati – predvsem pa živite. (vir: <https://duhovnost.eu/sporocilo-za-zacetek-tedna-9-5-2016/>) :

»Imeti več nikoli ni dovolj. Imam 78 let in menim, da mi ne ostaja več veliko časa. V banki imam milijone dolarjev, vendar si ne morem kupiti zdravja. Imam družino in na milijone oboževalcev po vsem svetu, zdaj pa sem sam. Življenje sem živel na napačen način in ne želim, da se to zgodi tudi vam. Poslušajte me in storite nekaj, če želite spremeniti svojo prihodnost.

Želel bi si, da bi to, kar bom zdaj jaz

povedal vam, nekdo povedal meni, ko sem bil mlad. Denar sam po sebi ni zlo. To je samo papir precenjene vrednosti, ki nam omogoča, da dobimo stvari, za katere menimo, da so vredne. Če denar ni zlo, kaj potem je? Zlo je nezavedna, obsesivna in moralna strast, ki nas žene, da si želimo vedno več.

Zlo je brezosebna, obsesivno-kompulzivna potreba za kozarcem, polnim zlata na koncu mavrice, ki ne obstaja. Zlo je, ko nalepko na srcu in duši zamenjamo za finančni uspeh za vsako ceno. Zlo je, ko vedno znova skušamo kupiti srečo, ne zavedamo pa se, da je to le iluzija, ki bo nekega dne izpuhtela.

Predstavljajte si, da imate prav vse, nato pa vse izgubite. Predstavljajte si, da ste popolnoma brez vsega. Edina rešitev za vas pa je, da zaslužite še več denarja. Ničesar nimate, da bi ustvarili lažno srečo. Kdo ste zdaj?

Kje so zdaj vsi ti ljudje, ki ste jih imeli za prijatelje, ko ste imeli denar? Tisti, ki niso bili z vami zaradi denarja, so vas verjetno že zapustili, saj menijo, da ste egocentrični kreten.

Zakaj?

Ker vas je vaša brezmejna želja za denarjem oslepila in vas zvalila na stranpoti. Ali vas to dejstvo žalosti? To vam sporočam zato, ker vam želim pomagati, da postanete boljši človek ...

Lahko ste finančno zelo uspešni, to, kar vam želim sporočiti, je, da v življenju obstajajo pomembnejše stvari, kot le težnja za finančnim uspehom.

Spremenite se lahko že danes, če se vprašate, kaj za vas pomeni uspeh. Svoje »poškodovane« odnose lahko popravite in zgradite na novo. Odpustite sebi in tistim, ki ste jih prizadeli. Postanete lahko boljši človek, takšen, ki bo s svojim mišljenjem spremenil, vodil in pomagal drugim.

Znova ugotovite, kaj so prioritete v vašem življenju. Še lahko rešite svoj zakon, okrepite ljubezen, pa čeprav ste

menili, da to ni več mogoče. Postanete lahko najboljši starš na svetu, vendar ne čakajte, da pridete v moja leta. Vedno boste imeli priložnost zaslužiti več denarja, vendar časa nikoli ne boste mogli vrniti.

Vsi bomo nekega dne umrli. Po čem želite, da se vas spominjajo? Kaj lahko storite, da bo svet lepši? Kakšna je vaša naloga?

Vsi umremo, a le malo nas zares ŽIVI. Stopite iz sence na svetlobo. Ustvarjeni ste bili za velike stvari. Veliko večje od tega, da delate za življenje.

Ste bitje, ki je ustvarjeno, da navdihuje svet in pomaga vsem. Naredite končno pravo stvar. Zakorakajte v svet prave ljubezni in končno boste spoznali, da je pravzaprav ljubezen vse, kar ste si želeli celo življenje.

Samo ljubezen, veliko in še več ljubezni. Nikoli se ne predajte, ne glede na to, kaj se vam zgodi. Svet vas danes potrebuje bolj kot kdajkoli prej. Samo z ljubeznijo, sočutjem, odpuščanjem in vero v človeštvo lahko premagamo zlo enkrat za vselej.«

Naj nam njegove misli pomagajo skozi vsakdan, naj dajo misliti tudi mlajšim generacijam.

**Za vas izbrala
Lilijana Bežan Horvat**

Poučna ljudska zgodba

(vir: internet)

Nekoč sta šla oče in sin skozi vas. Sin je jahal na oslu, oče pa je zraven hodil. In našlo se jih je nekaj, ki so pripomnili: "Glej ta dva! Sin jaha, oče pa mora hoditi!" Pot sta nadaljevala in oče je rekel sinu: "Zamenjajva se, jaz bom jahal, ti pa hodi." In tako sta šla skozi drugo vas. In spet se jih je našlo nekaj, ki so pripomnili: "Glej ta dva! Oče jaha, sin pa mora pešačiti!" Pot sta nadaljevala in oče je rekel sinu: "Oba zajahajva osla." In tako sta šla skozi tretjo vas. In

spet se jih je našlo nekaj, ki so pripominjali: »Glej ta dva! Oba jahata ubogega osla!«

Pot sta nadaljevala in oče je rekel sinu: »Oba bova hodila poleg najinega osla. In tako sta šla skozi četrto vas. In spet se jih je našlo nekaj, ki so pripomnili: »Glej ta dva! Oče in sin pešačita, osel pa hodi prazen!«

Ko sta prišla iz vasi, je oče rekel sinu: »Dragi sin, karkoli sva naredila, vidiš, vedno se je našel nekdo, ki mu nekaj ni bilo prav.« V življenju je vedno tako, da se najdejo ljudje, ki imajo pripombe.

... Zato pa se ne ozirajte za zlobnimi jeziki, sploh če ne poznajo vaše zgodbe. Le sledite svojemu srcu, kajti kjer je ljubezen, tam je vedno prava pot!

*Za vas izbrala
Liljana Bežan Horvat*

